

BẢO QUẢN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BÁO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

REPT LÉgal
SINGAPORE
N°A.1326

ra ngày thứ sáu mỗi tuần

Directeur: Đào-trình-Nhật

GIÁ BÁO

1 năm 7\$ 00 — 6 tháng

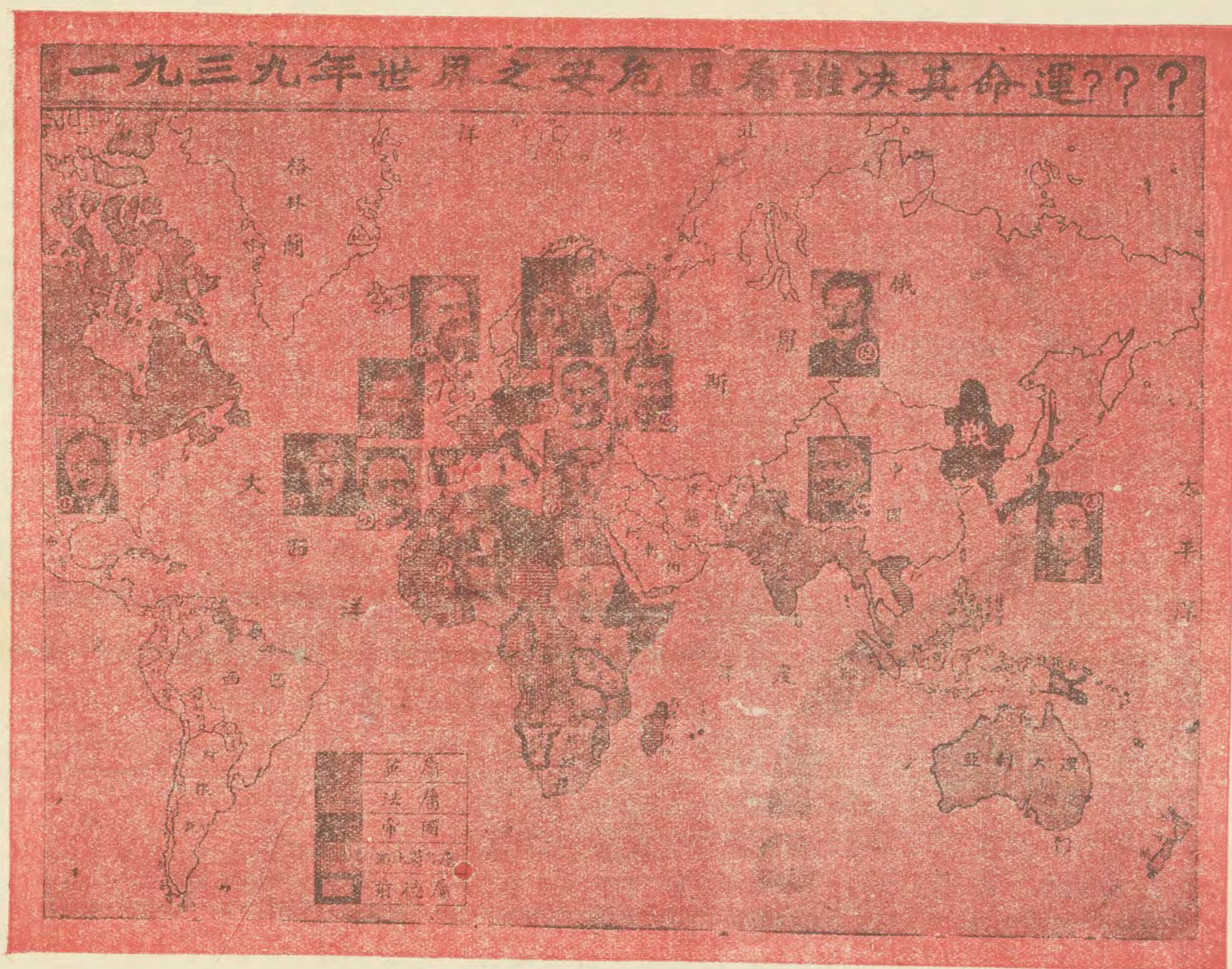
3\$ 60 — 3 tháng 1\$ 80

Abonnement administratif:

10\$ 00 par an

NĂM 2 — 24 FÉVRIER 1939 — N° 74 — MỖI SỔ 20 TRƯỞNG: 0\$ 15

AI NẮM VẬN-MẠNG THẾ GIỚI AN NGUY NĂM NAY?

Một tờ báo Tàu đã có cái sáng-ý vẽ bức địa-đồ ngũ-châu và 14 người quan-hệ mật-thiết với cuộc-diện thế-giới an nguy năm nay, chắc hẳn độc-giả nhận thấy: 1' — Tổng-thống Mỹ Roosevelt, 2' — Đại-tướng Franco, 3' — Thủ-tướng Daladier, 4' — Chamberlain, 5' — Dr. Négrin, lãnh tụ mặt trận cộng-hòa ở Y-pha-nho, quyết giữ Madrid để trường kỳ để kháng với Franco, 6' — Mussolini, 7' — A. Hitler, 8' — Đê-đốc Horthy nước Hongrie, 9' — Quan năm Beck, ngoại-tướng Balan, 10' — Vua Carol nước Roumanie, 11' — The Mufti, lãnh-tụ ở Jérusalem, 12' — Nhà độc-tài Staline, 13' — Vua Chiêu-hòa nước Nhật và 14' — Tuong-giới-Thạch đại-nguyên-soái.

MẶC KỆ HẢI-NAM, TA CỨ VIỆC NGỦ KHOẺ?

CÁC CÔ KIỂU BÁN MÌNH 0'15
PHÒNG-SỰ NGÂN CỦA T. K. H.

PHAN-THANH-GIAN và TƯ-ÔNG-GIỚI-THẠCH

LOÀI NGU'ỒI MAI SAU NÓI CHUYỆN ĐU'ỢC VỚI HỒN MA

Madame
Tuong van Huân
200, rue d'Espagne. — SAIGON
BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU
REN, CHỈ LAINE (Gửi contre remboursement)

+ Docteur LÊ VĂN QUYỀN +

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dermatologie-Vénérologie
de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie
et Mme Marie QUỲN
Diplôme d'Infirmière et Diplôme de Puériculture de l'Université de Bordeaux
33, Colonel Grimaud (Sau ga xe điện Cuniac Saigon Cholon)
TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT
Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh
sống (đau tử cung) đau bụng đại v.v.. do tay Mme Marie
QUỲN săn sóc. Chuyên-trị bệnh ngoài da và trứng máu, bệnh
phong-tình các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.
GIỜ KHÁM BỆNH: Sớm mai: 8 giờ đến 12 giờ — Chiều:
4 giờ đến 7 giờ. Chúa-nhật và lễ: 8 giờ đến 11 giờ.
Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 8 đường
Jean Monlau

Mùa lạnh

Quý ngài nên đề phòng bệnh ho và giữ gìn cái phổi
bổ phế thành được Đại-Quang

Trừ hết thấy các chứng bệnh ho, chẳng luận là ho gì, ho có
dàm, có máu, ho khan, ho sản hậu, ho lao, ho tổn, dàm tiếng,
ho lâu hay mới ho, dùng thuốc này trong giây lát kiến hiệu
như thần, nhất là phổi lạnh hay phổi khô, dùng càng hay lắm.

Bán tại: 27 Tổng đốc Phương Cholon. — Tél: 30.055
231 rue d'Espagne Saigon. — Tél: 21.816

SAVON SO 1
HIỆU HUÊ-NAM 72%
Tốt nhất giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và
Cholon mới và có bán khắp nơi: hỏi các tiệm tạp-hóa.
Mua savon hỏi nài cho đúng **SAVON SO 1**
Cần dùng nhiều đại-lý: Mỗi tỉnh và mỗi quận
Savonnerie HUÊ-NAM
(gần cầu Palikao) — 34, Quai de la Distillerie — CHOLON

MÔI PHÁT MINH DỒI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHI-BỮU-HOÀN Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bệnh phong
đơn cùi.

HUI-HOÀ-TÊ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình
bệnh nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi. Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-
quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng
thấy dổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau
tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG-BỒ-HUYẾT: Trị tuyệt bệnh: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức
mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tê đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò.
Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH-ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy
kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mề, đầu hay chân vàng, ngồi
làm việc thộn hừ, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

ĐỒI S C NGƯỜI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC-BỒ á-phiện có thí-nghiệm tại Laboratoire Identité
Saigon. Là một phương thuốc đại bồ, không phá không hành, không di tinh,
không nhọt, không nhưc mồi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15
ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quý ông đều có dùng
nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chi Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 Vạn-Linh Đại Bồ: mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bồ-Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bồ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-BỒ

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.
NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng
nó dần dần đến tận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trở lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ
yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương
cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết
tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi
con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thổ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con
dùng thuốc này sạch cam sùi, bỏ đi, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay
bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn
2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước ra. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bồ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiện, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị
thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ
thai. Làm cho người vô tình lạnh dâm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn
chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh
thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiện tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn
giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ
uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ
chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hề
nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp
0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi
dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đầu đầu cũng biết tiếng:

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai
theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào
thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong
năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng
Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc: « Gia-đình Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc
Hồng-Khê xin nhận ký hiệu Phật 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao; BÊNTRÉ Tân-Thanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT: Phúc-Hưng-
Thai. VINH-LONG: Long-Hồ; LONG-XUYỀN: Hữu-Thái; SÓC-TRĂNG: Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Móng-Hoa; CẦN-THƠ: Au petit gain;
BAC-LIÊU: Trang-hiếu-Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hòa Rue Gia-long; TRA-VINH: Liên-Hiệp thư-quán.

mai

2e ANNÉE — N° 74

VENDREDI 24 FÉV. 1939

Direction & Rédaction N° 150, rue Lagrandière - SAIGON
Directeur : **Dào-trình-Nhật**

MẶC KỆ NHỰT LÃY HẢI-NAM

CHÚNG TA CỬ VIỆC ĂN NO NGỦ KY KEO PHÍ NGÀY XUÂN

VỀ nhiều vấn-đề chánh-trị quan-liê ở Đông-dương, chúng tôi không hề đồng ý với ông già Darles, cựu công-sứ Thái-nguyên. Vì ông ở trong trường quan-liêu thuộc-địa ra, đầu óc chứa nhiều tư-tưởng cũ kỹ phản động hết sức.

Nhưng đến vấn-đề Nhựt-quân chiếm-cử Hải-nam, chưa chỉ nhiều người đã la khan, cho là Đông-dương ta nguy ngập trước mắt, khiến cho nhơn-tâm kinh-động, nhứt là phần đông bà con mình không chịu xét kỹ tình-thế quốc-tế, tưởng đầu rằng mình phải hăm vào sổ kiếp « dịch-chủ tái nô » đầu hôm sớm mai.

Trái lại, ông già Darles trách sơ những người vội vàng lo ngại quá đáng, và giải tỏ những lẽ không có gì lo ngại cho Đông-dương bây giờ.

Chúng tôi đồng ý với ông về chỗ đó.

☉

DẰNG lý nên đứng trung-lập, nhiều người lại quá thiên về bên Hoa, mới hoảng hốt lo âu cho Đông-dương vì việc cũ-lao Hải-nam đã bị Nhựt-quân chiếm-cử.

Kỷ thiệt, no chỉ là việc tất nhiên, ai nấy đã tiên liệu từ lâu rằng có ngày phải đến. Trên báo này, nơi mục Hoa-Nhựt, chúng tôi đã nói về chuyện tất nhiên đó mãi. Nếu thay đổi vai tuồng, ai đứng vào địa-vị Nhựt-quân cũng không khỏi đứng chiếm Hải-nam để chặn những tàu bè chuyên chở khi-giới tiếp tế mãi cho bên đối-dịch họ.

Từ cuộc chiếm cử Hải-nam đi tới chỗ lo mất Đông-dương, còn xa như con đường thiên-lý vạn-lý

và đây cả rừng rú chồng gai. Nhựt quân chắc không đại gì hốt hốt đâm đầu vào con đường ấy để gây sự khó khăn với một cường-quốc như Pháp, trong khi họ còn đang mắc bận đối Hoa trắc trở nhiều nỗi chưa xong.

Chắc là lời nói thiệt tình, chánh phủ Nhựt đã trịnh trọng tuyên bố mình không có ý nào tham vọng Đông-dương của Pháp, đầu hôm nay hay mai sau cũng vậy. Lại nghiêm-lệnh cho tướng-lãnh Hoa-nam không được có một chút hành động gì xâm phạm tới cuộc giao hảo Pháp-Nhựt.

Có người muốn hỏi vặn chúng tôi :

— Nói như anh vậy thì đứng trước cái tham tâm bá chiếm Viễn-đông của người Phò-tang kia, thuộc địa Đông-dương không cần phòng bị gì cả chăng ?

Sao lại không !

Nhưng phòng bị Đông-dương chỉ là trách-nhệm nước Pháp, chứ anh em chúng ta đây ai cần mình lo mà lo, ai mượn mình giữ mà giữ ? Mình mà nói chuyện phòng bị xứ này, mặc dầu là đất nhao rùn của mình, nghe như chuyện lãng.

Có đều ta nên biết là Pháp-quốc để tâm phòng bị thuộc-địa này lâu rồi. Nhứt là từ hồi Nhựt-bôn bắt đầu xâm lược Mãn-châu, Pháp đã phải lưu ý lắm rồi, huống chi bây giờ Nhựt tràn xuống miền nam Trung-quốc, lại chiếm cử cũ-lao Hải-nam, rồi họ đặt căn cứ Hải-quân và Không-quân trên đó, thì một mai có thể oai - hiếp luôn cả Hương-cảng của Anh, Quảng-châu-loan Đông-dương của Pháp và Phi-luật-tân của Mỹ. Hiện nay, tuy nhà đương cuộc họ thể nguyên nọ kia, nhưng một ngày kia cuộc

diện thế-giới đổi thay diễn biến rồi họ quên lời trở mặt biết chừng đâu ? Thì năm 1917, hai nước Pháp Nhựt đã ký điều-ước chia nhau phạm vi thế-lực (Zone d'influence) ở Trung-quốc, không bên nào được xâm-phạm của bên nào : Nhựt để phạm-vi thế - lực của Pháp ở ba tỉnh Vân-nam Quảng-đông, Quảng-tây, Pháp thì nhìn nhận cho Nhựt có quyền tự do hành động ở Mãn-châu, Phưíc - kiên, và Tây - tạng. Nhưng bây giờ Nhựt chẳng xâm phạm Hoa-nam là gì đó ?

Thế cuộc đổi thay, lòng người ấm lạnh như thế, bảo nước Pháp không lo phòng bị sao được ?

Bởi vậy, Pháp đã thực hành chiếm lãnh quần-đảo Tây - sa, và sắp đặt các công cuộc vô - trang phòng - thủ xứ mình : nào là xây đồn trí súng ở Vũng-tàu, ở vịnh Hạ-long, nào là có kế - hoạch mở Cam-ranh trở nên quân cảng. Trong xứ thì mộ thêm binh lính, đem thêm phi-đội bên tây sang và tính mở ra xưởng chế-tạo máy bay ở đây. Tóm lại không có một công cuộc phòng-thủ nào mà Pháp không lo liệu châu đảo. Bởi cuộc diện Viễn-đông do Nhựt gây nên, bắt buộc mỗi cường-quốc có lãnh-thổ chung quanh Thái-bình-dương đều phải lo thủ thân như thế.

Một việc này, chúng tôi dám chắc ít có người biết, do sự tình cờ chúng tôi được thấy một bài trong tạp-chí Amerasia của Mỹ cách mấy tháng nay.

Tác-giả là John C. Le Clair nói hồi năm 1936, chánh-phủ Blum, đã tính xem xét về chuyện cho Đông-dương độc-lập như cách Mỹ đã giải-phóng Phi-luật-tân vậy. Vì chủ-nghĩa xã-hội vốn không tán-thành cái việc kinh-doanh thuộc-địa. Lúc đó, Anh đã lấy làm lo, vì nếu Pháp cho Đông-dương độc lập thì e Nhựt-bon thừa cơ xâm nhập ngay, có ảnh-hưởng nguy hại cho con đường giao-thông Hương-cảng Tinh-châu và địa-vị của Anh ở đây không phải là nhỏ. Bởi vậy, ngoại-giao-giới nước Anh hồi năm kia đã có cái chủ-trương như vậy : « nếu quả như chánh-phủ Tá-phái nước Pháp quyết bỏ trôi quyền lợi mình ở Á-châu (tức là nói Đông-dương) thì Anh quốc phải tính trước để giữ quyền - lợi mình dọc theo mé biển Đông - dương mới đúng ».

Tê ra tổ-quốc mình thiếu chút nữa đã được chánh-phủ xã - hội nước Pháp buông cho tự trị.

Nhưng rồi chánh-phủ ấy đổ, và ở đây chú Nhựt dùng dùng xâm lược Trung - hoa, oai hiếp tất cả lãnh-thổ liệt-cường, thành ra Pháp phải thay đổi chánh-kiến, phải lo phòng thủ Đông - dương một cách

Một người kêu Trời phả ... da

Gia-cát Không-minh đà tái-sanh bên Mỹ

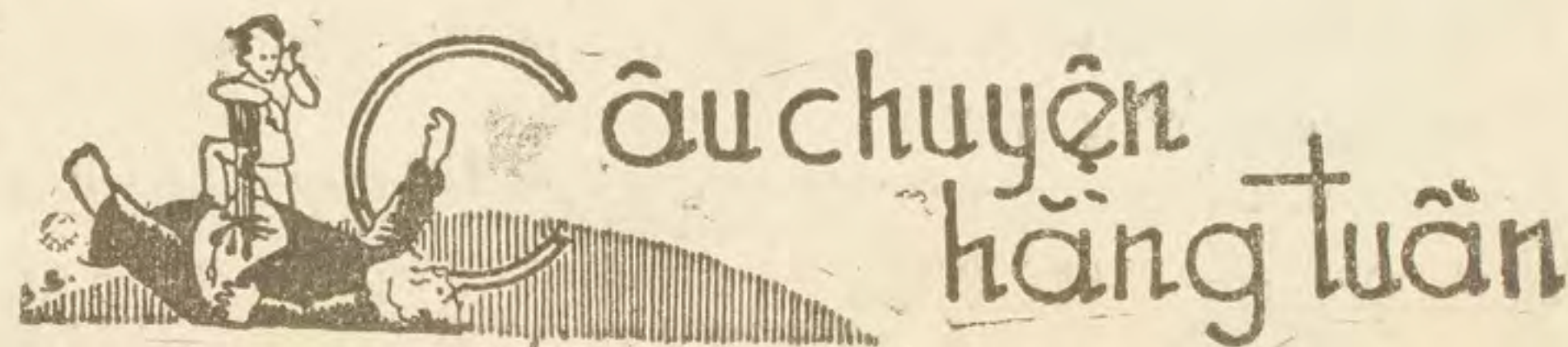
BÀ con ta đến bảy tám phần mười thuộc truyện Tam-quốc, nhứt là chặng Không-minh trở tài hô-phong hoán-vô (kêu gió bão mưa) để cho Châu-Du có trận gió đông, đại-phá quan Tào trên sông Xích-bích.

Phép lạ của Không-minh xưa, khoa-học Âu-Mỹ lâu nay thêm muốn hết sức, để trừ mong nạn hạn-hán cho nhà nông.

Hồi đầu năm ngoái, một vị kỹ-sư ở nước Argentine (Mỹ-châu) tên là Juan Begorri-Velar tuyên-bố rằng mình đang tìm cách « làm mưa tự ý » và sửa soạn thành công.

Quả thiệt, mới rồi ông ta đã hô-phong hoán-vô y như Không-minh thuở nọ. Dân ở kinh-thành Buenos-Aires mấy tháng bị trời nắng gắt, làm cho khan nước, ai nấy đều ước mong một trận mưa to gió lớn. Ông kỹ-sư này đã làm cho họ như ý hôm tháng rồi.

Hình in ở trên, tay trái là ông kỹ-sư « Không-minh kim-thời » đang ở trong phòng thí-nghiệm vận máy hay là làm phép sao đó không biết, một lát sau trời kéo mây u ám rồi đổ mưa như xối nước. Tay mặt, là quang-cảnh sau trận mưa rồi ông đi ra, có lính kỵ-mã bảo-hộ, vì nhơn dân biểu-tình để cảm ơn ông một cách nhiệt liệt quá.

Tết rồi tôi điên?...

KHÔNG biết ma xui quỷ sống Rhône, đâu có phải họ vô lý. giục thế nào, giữa ngày Những thành thị nguy nga đã đầu xuân mát mẽ êm số, đầy những công trình vĩ đại đêm, trong trí não chúng tôi bỗng tổn hao, người ta đã mất công dựng này ra một cái tư tưởng phu xây dựng cả trăm năm mới hình như quá kỳ và hết sức cách rồi, nhưng chỉ vài ba ngàn trái bom — xin chớ lầm với loại bom

Cũng tôi muốn kêu réo Tây-ấn được đa — trong một giờ phương mà nói :

— « Thôi « bắt » các người đi, còn tro lại tro tan sắt vụn. « đừng có khoe khoang văn-minh Văn-minh nhiều càng làm thị- « rùm mãi Văn-minh ? Nó chính giục, làm lật bịnh, làm cạnh « là thối-hóa ch» không phải tấn- tranh, làm tham vọng, khiến cho « bỏ ; đại đột chớ không phải khôn loạt người nếu không chết non vì « ngoan ; dã-mạn tại hại chớ những bịnh mới nê lạ kỳ, cũng « không phải mỹ miều lợi ích gì chết vì họa bịnh đao phát ra nôm « đó mà khoe Thà để người đời nợp, chẳng mấy lúc con người « cứ sống một cách an lạc vô vi ta được ngủ yên.

« như hồi thái cổ ma vương hơn ». « Cái gì tự mây ra, nó lại quay Thật vậy, càng văn-minh lắm về hại mây » (Xuất hồ ; hĩ, phần càng oan trái nhiều. hồ nhĩ), câu nói ấy thật là chơn

Những tay thợ xưa nay đã đặt lý muốn đời, định ăn thiên-cổ. vào một viên gạch, tồ thêm một Văn-minh chẳng gì khác hơn nét vẽ cho lấu đời ta gọi là văn- là ngôi mồ người ta đào ra để tự minh, vẫn tin tưởng và tự-đắc chôn mình.

rằng mình làm lợi ích tốt đẹp cho Bà con ta và người Tàu hay người đời, nhưng chính thật là vịnh vào tự cao về văn-minh tới- họ đào lỗ chôn đồng bào họ, can cổ của Trung quốc, tại đặc ý về cháu tợ và cả hậu thế nữa. những món kia họ mĩ h đã phát

Nếu phải văn minh có lợi gì mình trước nhứt thiên hạ. Trời đi nữa thì cái lợi ấy cũng chẳng oi ! mỗi khi nhớ lại, tôi tưởng ai bù được bao nhiêu cái hại kia. la người chịu suy nghĩ thấm tho.

Các ngài thử nghĩ xem. đó khối có cái cảm giác then

Một cái máy gì chế tạo ra cũng thường, tức tôi. Thì, chính là mấy cái phát-hàng ngàn hàng vạn nhơn-công. minh quan hệ của cổ-nhơn Trung- Ma đời này biết bao nhiêu thứ quốc, bây giờ chẳng phải nó trở lại như người thợ dệt ở thành Huỳnh để đó chi ?

Lợn xúm nhau khiêng nhà chế Phải, ai bảo cụ nào đó ở bên tạo ra máy dệt, toàn lệng xuống Tàu ngày xưa đã chế tạo ra thuốc

N GÃY trong năm, luôn một tuần lễ sau khi xuất-bản số đặc-biệt rồi, thơ và giấy thép của các đại-lý gửi về lấy thêm mà nhà báo đầu còn để gửi tiếp nữa. Sự thiếu báo để bán do tự các ngài đại-lý. Vì từ hôm cuối tháng Décembre 1938, trước khi dự bị in số đặc-biệt, chúng tôi đã viết thư hỏi riêng mỗi vị cần dùng bao nhiêu phải cho biết trước để nhà báo nhứt định số in. Song hai phần ba các ngài cho là chuyện thường, không cần đáp phúc, để khi báo đã in ra rồi mới đòi lấy thêm hàng đôi ba trăm số đầu có.

Lần sau có số đặc - biệt, xin các ngài nhớ dùm sự eho hay trước. Chúng tôi đi ngay thật, nói rõ lực lượng nhỏ hẹp của mình chỉ xuất bản số «Thế-giới 1939» tới 10 ngàn tập thôi, chớ không biết nói dóc như người ta chỉ in có 15, 17 ngàn mà hồ những 3, 4 chục ngàn, thành ra chúng tôi in rồi mới thấy sự thiếu bán, song chúng tôi tưởng thà bán thiếu chút đỉnh như thế, hay hơn là in ra cho có để chờ xe về bán giấy ki-lô — M.—

sáng, để đến ngày nay Âu-Mỹ và Nhật-bồn lợi dụng ngay sự phát-mình ấy mà xâm lược nước Tàu, bại vong người Tàu! Ông cụ ấy ở trên trời có linh thiêng, chắc phải ăn năn bực tức đả đốn. Nếu có thể chết được một lần thứ hai, có lẽ cụ muốn cắt họng tự tử lần.

Ai bảo một cụ nào khác đã bày ra (đi đũa la - kinh (bouso e) để người Âu-châu họ bắt chước và biết nhầm hướng tìm đường vượt biển qua Đông-phương này xâm lược luống tuồng.

Người ta «tự ác nghiệt» là sự vậy đó.

Cũng như Tây-phương, biết bao danh nhân bác học, luôn ba thế kỷ kể tiếp nhau cặm cũi suy nghĩ đến xanh da bạc tóc, tìm ra chất nổ, chế ra máy kia để máy chủ con cháu Thái-dương thần-nữ học một được rảo trong khoảng 30 năm, rồi bây giờ họ bắt đầu vang trời chuyển đất ở ngay bên cạnh lãnh - thổ các ông, là n cho các ông run lên lập cập! Ai bảo?

Nói câu chuyện trên đây không chừng có bạn đọc cho rằng tôi ăn tét với phát điên, nhưng sau khi xét nghiệm một chút, có lẽ các ngài phải đồng ý với thẳng đến tôi.

MO' I RA

Gió thổi lạnh lùng (2 đĩa)

Cô TUYẾT HỒNG ca (Guit. Hava.)

Tứ đồ trường (2 đĩa)

M. Bầy BƯU ca

Thức trót canh đông (2 đĩa)

M. UT ca

Tổng tẩu Ô-Hắc-lợi (3 đĩa) Hát bộ

Tổng tẩu Đôn-Hùng-Tin (3 đĩa)

M. Bầy BƯU ca (Cổ thi)

Đĩa trống tim 1p.50

— — vàng 1p.80

Củ dổi mới bù 1p.20

asia

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhân Mai

Chứng đau thận sinh ra nhiều bởi sự dục vô độ, nên khi say huyết kém, mất lờ ta điếc, đau lưng mỏi gối, mình mệt mỏi nhom hay đi đêm, cũng là dấu hiệu. Hoặc bởi làm việc mệt mỏi, ăn uống không tiêu, tay chân nhức mỏi, trong bụng bết bết chân vắn mặt mày. Xin nhớ rằng thuốc bổ thận hiệu NHÂN MAI Uống một tuần thì thấy sự hình nghiệm phi thường, tình khi đầy đủ, cảm cam đoan không hay trễ trễ lại và thường các tổn phí. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đi phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa báo chế bán ra, ai đứng rồi cũng khen tặng vô cùng lành nghiệm. Giá mỗi vỏ 0p.50. Do nơi nguyên-văn-Lưu-Boite postale n° 856 Saigon, trừ bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-tại-Kính ở góc Chợ mới Saigon.

Mua lẻ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi vỏ 0p.50

Nên noi... Nên nghe...

THỜI - thế đổi thay có khác.

Các báo đều đăng tin rằng lúc máy bay ở Saigon đưa Hoàng-thượng về tới sân máy bay Huế, có đức Từ - cung (thân mẫu vua) ra đón, nhỡ sa nước mắt vì thấy Hoàng-nhi lãnh mệnh hồi kinh.

Ngày xưa vua Tự - đức đi săn bắn về, phải vô tận nội - cung, quý xuống dâng roi để xin lỗi mẹ là Từ-dủ Thái - hậu. Nhưng Thái-hậu giận vua đã làm cực khổ binh dân, nên ngài day mặt vô trong; vua Tự - đức phải khóc và xin lỗi lâu lắm mới được.

Ngày nay văn-minh, chính đức Từ-cung lại ra đón rước con và chính ngài lại khóc, trong khi đức Hoàng-thượng ngồi trên kiệu, tươi cười vui vẻ.

Thấy việc rất cảm động ấy, chúng tôi lại muốn tung hô : Pháp-quốc vạn tuế !

PHẢI chịu những người lao-công vô-sân họ có tinh đoàn thể với nhau hơn các giai cấp khác.

Ngộ nhất là vô sản không phân màu da và tên nước nào cả.

Mới rồi, hai người Việt - nam làm tàu là Hy và Siêu (người trên làm dưới tàu Chantilly, người dưới làm tàu Sphix) chết giữa lúc tàu chạy ngoài biển.

Lễ tổng-tàng họ đáng lý là đây xác xuống cho cá mập, nếu như không ai lo liệu đưa xác về tới quê quán.

Nhưng mà di-thể hai người này khỏi bị xuống biển, là vì có các bạn đồng nghiệp tây nam đã mua quan tài đem xác về tới Haiphong.

Riêng đám tang của Hy, có 200 người Việt-nam làm tàu và 6 người đại-biên tây đi dự. Họ lại quyên góp gia-quyển Siêu được 6556 quan trừ ra 4000 quan đã mua hòm, còn thì họ giao cho quả-phụ và 5 đứa con của người bạc mạng.

GẶP chuyện này rồi, chúng tôi không thể nào không bảo những ông tây chẳng cho annam tâm chung một hồ ở Catinat kia, bụng dạ họ nhỏ nhen quá.

Mà bà con mình cũng cầu kỳ, nếu không xây được hồ riêng thì ta tắm ao lợi sông cũng được, hà tất phải đi hồ tắm Catinat để lợi chung với tây đầm mới là bảnh bao cho mình sao?

Con người ta chỉ không có chủ-quyền, không có tự do mới nhục, chứ mấy ông tây chẳng cho mình tắm chung một hồ, tưởng không phải sự nhục gì cho mình đâu.

VIỆC một ông cố đạo annam đã can thiệp yêu cầu nhà nước cấm phim ảnh « La Vallée du Nu » hôm rồi, đã làm cho dư luận xôn xao bàn tán vô số.

Họ nói nhà tu hành ấy không muốn xem mấy chị đầm khỏa thân thì thôi, việc gì không để cho thiên hạ coi? Huống chi thật sự phim ảnh ấy chỉ có cái tên khéo làm động lòng háo kỳ của người ta, chứ những người đồng trở kia có thiệt khoả thân đâu mà sợ trái mắt hay khiêu dâm gì.

Chính đức chúa Giê - su đã nói ở đời không có sự gì dơ bẩn, bởi vậy có lần ngài cho phép một con đi lại bên mình ngài, và trong kinh Cựu - ước có thiếu gì đoạn nói về nam nữ giao-cầu đó chứ!

Vậy thì xem một phim ảnh như « La Vallée du Nu » có hại gì sao?

Ông Cố đạo đó tưởng rằng mình trong sạch hơn được Chúa chúng ta chẳng?

Đại-tướng FRANCO

TƯỚNG - giới - Thạch đã dạy được một người học trò ở Âu-châu: thủ-tướng Négrin Y-pha-nho cộng-hòa.

Bên này nước Tàu tuy mất cả những danh-dò đại-trần và chánh-phủ thật lùi mãi vào trong xa, nhưng Tướng-giới-Thạch anh hùng quả cảm, cứ việc kể tiếp kháng chiến, chứ không chịu thua, chịu huê.

Bên kia cũng vậy, Y-pha-nho cộng-nhòa đã mất hai phần ba bờ cõi và mất cả thành Barcelone rồi, ai không tưởng cộng - hòa chịu thua, nội-chiến kết - cuộc. Nhưng không. Thủ-tướng Négrin cùng các yếu nhơn chạy trốn qua Pháp ít hôm rồi trở về tuyên bố kế tiếp kháng chiến nữa.

Thế là chừng nào quân - đội Franco công hãm được cả Madrid và Valence thì mới là toàn thắng. Và Négrin cũng trường-kỳ kháng-chiến như Tướng-giới-Thạch vậy. Chỉ khác là bên kia còn có sức giữ nổi Madrid luôn hai năm nay, chứ bên này, họ Tướng không giữ nổi thành nào quá hơn ba tháng.

GIÁO-hoàng Pie XI thắng hà, chẳng những người trong tôn-giáo Thiên - chúa thương tiếc mà thôi, đến những người không có tôn-giáo cũng thương tiếc nữa. Ngài thật là một vị Đại-giáo-hoàng. Mười mấy năm trị vì, kêu gọi chủ trương hòa bình một cách thống thiết, lại công nhiên bài-xích chủ nghĩa biệt - tộc (Le racisme) của Đức và chế-độ cộng - sản của Nga.

Tháng tới công cử giáo - hoàng mới. Ai cũng đoán trước là chức-vị ấy lại một vị Hồng-y (Cardinal) Y, chứ không người nước nào khác tranh được đâu.

VUA xứ Perse (Ba-tư) hay mũi lòng và không biết khôi-hải là gì. Nếu các bác Tư-mở hay Bút-son nhà mình rồi bị mụ bà cho sanh đẻ dưới trời Ba - tư thì chắc họ mất chỗ đội nón lâu rồi.

Hèn chi tờ báo khôi hài « Os et Moelle » bên Pháp. nhơn một cuộc đấu-xảo săn-vật Ba-tư, đã khéo

đỡ ngón chơi chữ (jeu de mots) mà viết « Chat de Perse », làm cho vua Ba-tư nổi dóa, triệu ngay sứ-thần ở Paris về.

Vì chữ « Chat de Perse » là con mèo Ba-tư đồng âm với chữ « Shah de Pers » Ba-tư quốc-vương.

Có thể mà ngài giận, tuyệt giao với Pháp.

Thật, vua Ba-tư không có độ-lượng đế-vương bằng vua Bảo-đại nước mình. Vì ông nhạc-phụ của bá-tước De Beaumont đã đặt tên một con ngựa đua là « Bảo-đại », mà Hoàng-thượng ta có thêm cho sự đó là xúc phạm gì đến thể thống tôn-nghiêm của đấng Việt-nam đầu.

Hôm trong tết, cái nạn khó khan bạc các đã làm hại con nhà nghèo vô số.

Hình như các nhà mua bán cổ đim xu cắt lại không chịu thối, để ép buộc người ta phải mua hàng cho được nhiều. Rất dỗi mua đến ba bốn cắt, mà cầm tờ giấy bạc chạy đi cùng nơi, không ai thối cho mình, tự nhiên mình phải rán mua thêm cho tới sáu bảy cắt. Dầu món không cần dùng cũng phải nhắm mắt mà mua.

Sự hại ở đó.

Nhưng các nhà buôn họ nói thiệt tình bạc cắt khó khan, chứ không phải họ muốn giàu đi. Chứng cứ là họ ra bằng hay kho-bạc mỗi ngày xin đổi bạc cắt không được. Có được cũng chỉ năm mười đồng thôi. Với các nhà buôn khách trú và annam có ba tăng thì khó khăn thế, còn các nhà buôn tây thì dỗi mấy trăm cũng được.

Vì nạn thiếu hụt bạc cắt hôm tết rồi nó bắt nhà nghèo phải tốn tiền thêm một cách đau đớn cho họ, bây giờ tết xong rồi hết tiền cháy túi, họ đang ngồi rên với nhau.

Mà chính nhà buôn ta cũng bị thiệt thòi ế ẩm vì nông nổi thiếu bạc cắt nữa. Cứ hỏi những người bán chợ tết hôm rồi thì biết.

XIN chư - vị đại - lý nhớ đầu tháng tới làm relevé luôn cả sổ đặc-biệt và mấy sổ thường gọi về sớm cho hồn báo.

MƯỜI chín bạn viết báo đứng tên một tờ truyền - đơn, tố ý công phần về việc ông Võ Oanh, hôm 13 Février - xin nhớ con số 13 - đến đòi tiền bản bài ở báo « Saigon » mà lại được lãnh những cú dấm đá, có giấy đốc-tơ chứng nhận.

Đối với việc này, tướng hội A. J. A. C. nên điều tra hư thiệt và công bố ra cho yên dư-luận mới phải.

Ngày 5 Juin

Cette jour semble dédié à l'Amour. Dès le matin, les Planètes sont attentives à provoquer des rencontres heureuses en vue de faciliter le mariage et surtout le mariage « riche ».

Cette journée est excellente pour tout changement, mais surtout pour ceux qui partent vers une vie nouvelle telle que las fiançailles.

Ai sanh nhằm ngày 5 Juin thì cưới vợ hay lấy chồng đều giàu sang cả, trong sự cưới hỏi không gặp trở lực và có phước.

Dầu gặp tinh nhân cũng là người có tiền của.

Professeur

NGUYỄN-THƯỢNG-HIỀN

Coi tay và coi bịnh

251, rue Lagrandière Saigon

Một món thuốc tiên

AI HO?

mà uống thứ thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA. BỬU. ĐƯỜNG

N° 90 Tổng-đốc-Phương

CHOLON

Có thuốc ho rất thần-hiệu. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đàm, hoặc lâu hoặc man, uống thuốc nước này hết bịnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc này cũng bổ tinh thần khoẻ khoắn

KHÔN SÔNG ĐỎ CHẾT

nhưng muốn cho khôn thì phải có đọc qua những sách luật vô cùng cần kíp này :

DÂN LUẬT NAM-KY (chỉ về rõ luật h cần biết cho một gia-đình annam, in kỹ nhĩ rất đúng và đủ) 1-20

ÁN TÒA HỘ (40 vụ kiện về việc họ annam cắt nghĩa rất rõ ràng dễ hiểu) 1-20

VIỆC LÀNG TÔNG (mỗi v làng, tăng phải có) 0-70

LƯT LAO ĐỘNG (mỗi ngư-ời làm chủ phải có) 0-70

Mua cả 4 quyển thì được bớt hoa hồng 20 % Sách ấy đều của ông Phan-van-Thiết, Cố-vấn Luật sư, n° 43 rue Aviateur Garros Saigon. Ai muốn có-vấn về pháp-luật, làm đơn hay lý-doán chỉ thì do đa-chỉ trên đây. Mỗi lần hỏi về một khoản tốn 5 đồng. Ngoài ra, có làm việc gì khác thì tính giá riêng thý việc.

Ngai thương Bùa thi đậu

Không lầy tiên, làm lầy phước

M. Nguyễn-bửu-Truyền
Pháp-sư
26, Bichot Hanoi

Nào ai bị chồng chê, vợ ghét. Nào ai lấy phải chồng nghiện, vợ bạc bải, nào ai thất vọng về tình, nào ai lao đao về công danh hãy mau viết thư cho thầy Ba TRUYỀN Hanoi mà cầu xin đạo bùa gói ngài.

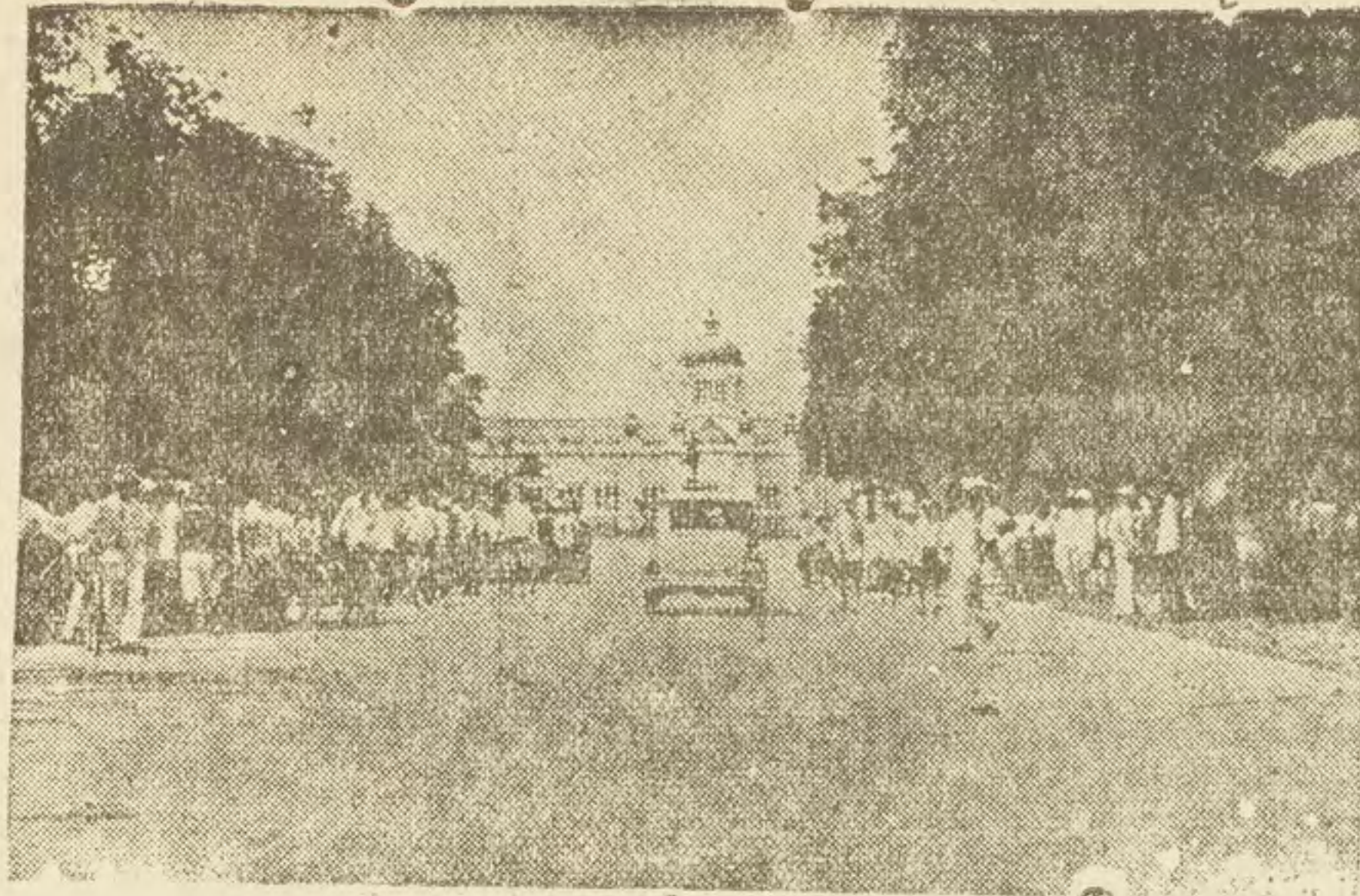
Thầy Ba TRUYỀN sẽ chỉ bảo cho làm theo cách nhân đạo, không hại đến tinh thần, đến bốn mạng ai, không bị phai lợt.

Nhớ biên tên họ và gửi 1p.00 để làm cước phí, khi gửi đồ đi và một ít móng tay của mình thôi.

Thời sự

NÊN BIẾT SỨC CỦA HẢI-QUÂN NƯỚC XIÊM

**Cái nước mà ngày xưa phải
sợ Việt-nam, giờ có một đội
chiến thuyền khiến cho Việt-
nam phải đề-nhờ lo ngại**

Quang cảnh Hoàng-cung nước Xiêm

Còn những chiếc tiểu tuần dương : « Dumont d'Urville », « Savorgnan de Brazza », « Amiral Charner », mới hạ thủy chừng sáu năm nay. Rồi đến chiếc tuần dương thượng hạng « Tahuro » và một tiểu hạm đội ở sông Dương-tử.

Những pháo thuyền tuần hành duyên-hải Trung-hoa : « Francis Garnier », hạ thủy năm 1907, 620 tấn, « Balny » hạ thủy năm 1909, « Doudart de Lagrée » hạ thủy năm 1920, và chiếc « Argus ».

Hạm đội thường trực ở Đông-dương : một chiếc tiểu-tuần-dương « La Marne » và các pháo thuyền : « Avalanche », « Commandant Bourdais » (128 tấn và có 1 khẩu đại bác 75 ly), sau cùng là ba chiếc « Vigilante », « Mytho » và « Tourane ».

Vua Xiêm hiện nay

MỘT SỰ THẬT KHÓ CHỊU

So-sánh hải-quân Xiêm và hải-quân Pháp ở Thái-bình-dương, chúng ta đều không phải nhà chuyên môn quân bị, cũng dư hiểu rằng hải-quân Pháp không đủ lực lượng án-ngủ nổi hải-quân Xiêm khi xảy ra một cuộc công-kích.

Đó là sự thật, một sự thật khó chịu. Nhưng lại càng khó chịu hơn nữa khi so-sánh với hải-quân Nhật-bản, vì sức trọng-tải (sức chở nặng) của một chiếc thiết-giáp-hạm của Nhật đã đủ vượt quá tất cả trọng-tải của hạm đội Pháp ở Thái-bình-dương.

Ấy là chưa nói về quân-cảng.

CẦN PHẢI TU BỒ CHÍNH ĐÓN NHIỀU

Ngay đến quân cảng Đông-dương lại cũng kém thua. Hải-phong, cách bề 27 cây số, cần phải mở rộng và đào sâu nhiều nữa. Năm ngoái, nhà nước đã khởi công mở ra một chỗ cho đại chiến thuyền đậu.

Cùng một lúc, Port-Redon, Hon-

Đó chỉ là cái tin chờ chưa thấy sự thật. Nhưng chúng ta nên mong rằng cái tin ấy không phải là tin viễn vông.

Chúng tôi nhớ hình như năm kia Đại hội đồng Kinh tế và Tài-chánh đã chuẩn y công cuộc thiết lập phù kiều ở Bến-thủy, ở Tourane và ở Qui-nhon nữa.

NÓI LẠI VẤN ĐỀ PHÒNG THỦ

Kể về quân lực, Đông-dương thua sút rất nhiều. Không dám nói thế công, ngay đến thế thủ cũng là còn thiếu thốn lo ngại.

Đã nghĩ thế, tự nhiên phải lo đến vấn đề phòng thủ Đông-dương.

Phải tăng lực lượng hải-quân, nếu không hơn ai, thì ít ra cũng phải bằng Xiêm, để mong giữ mình khi phải đối đầu với Nhật-bản.

Vận mạng của Đông-dương sau này ra sao, một phần lớn là do Hải-quân Pháp ở Thái-bình-dương. Nhật là từ hôm hải-quân Nhật chiếm cứ đảo Hải-nam, vấn đề phòng thủ Đông-dương tiến lên tới giai-đoạn quan hệ lâm vậy. Chắc hẳn các nhà đương-cuộc quân sự nước Pháp đã nghĩ đến rồi.

(Theo báo EFFORT)

Nhật đã chiếm cứ cũ-lao Hải-nam của Tàu. Một việc ai nấy đều dự đoán là có ngày phải tới, thì nó tới rồi đó. Mặc dầu nhà đương-cuộc quân sự Nhật-bản làm như chỉ trời vạch đất thế nguyên rằng bây giờ hay tương lai cũng vậy, minh-chớ hề có dã tâm gì dòm ngó Đông-dương của Pháp dân, nhưng vấn đề bình yên của Đông-dương từ đây khiến cho nước Bảo-hộ ta phải thêm quan tâm giới ý.

Huống chi Đông-dương mình không phải chỉ đề-phòng một mặt Nhật-bổn thôi, còn mặt Xiêm - ta nữa. Mà hai nước Xiêm Nhật đồng minh thân thiện khắng khít, lại có hiệp ước quân sự tương cứu.

Chúng tôi đã có dịp nói qua lực lượng hải-quân Nhật rồi, giờ muốn cho độc-giả biết sơ về hải-quân Xiêm, cái nước láng giềng xưa kia Việt-nam mình khiến họ phải kiêng nể đó. Nhưng mà ngày nay.

NHẮC LẠI MỘT CHUYỆN ĐÃ QUA

Tháng giêng năm 1916, chiếc tuần-dương-hạm hiệu « EMDEN » do thủy quân Đô-đốc Đức Von Spee chỉ huy, không biết ở đâu lù lù đi tới Cap Saint-Jacques ta và đánh nhau với chiếc thủy-lôi-hạm « LE MOUSQUET » của Pháp. Chiếc « LE MOUSQUET » chìm. Chiếc « EMDEN » sắp sửa xô đại-bác bắn Cap Saint-Jacques và có lẽ sẽ chạy vô tới Saigon mà bắn phá nữa, nếu khi ấy không có một hạm-đội Nhật-Anh vừa tới đánh đuổi chiếc « EMDEN » ra tới quần đảo Cocos. Ở đó, có hạm đội Australia giúp sức. Kết cuộc hạm đội Nhật-Anh đánh chìm chiếc tuần-dương-hạm của Đức.

Nhưng đó là buổi đã qua.

Còn buổi sẽ tới ?

Nếu có một chiếc tàu giặc chạy tới bờ biển Đông-dương, chiếc tàu ấy sẽ có thể là của Nhật, nếu không cũng có thể là của Xiêm.

Ngũla là Đông-dương gặp phải hai bác láng giềng tham lam và nhút là họ đều có hải-quân mạnh mẽ.

LỰC LƯỢNG HẢI-QUÂN XIÊM

Năm 1938 rồi, hoàn-cầu đã thấy tại vịnh Xiêm-la, ở quân cảng Catahip, không cách xa bờ biển Cao-miên bao nhiêu, nước Xiêm có một hạm-đội mới mẻ gồm có 15.000 tấn. Hạm-đội ấy do Nhật và Ý - nhứt là Nhật - tác thành cho. Để cung cấp cho hạm-đội ấy, bây giờ tám kho dầu ma-dút đã xây dựng trên bờ sông Mênam, phía dưới Bangkok.

Lớn nhứt là chiếc tuần-dương « BHOMBURI » và một chiếc tuần dương nữa cũng một kiểu mẫu, trọng tải 2.200 tấn và tốc lực 16 hải lý một giờ. Trên mỗi chiếc có bốn khẩu đại-bác 203 ly. Một trọng tải thế ấy mà có những chiến cụ thế kia thì có khí quá, nhưng đó là họ theo kiểu chiếc tuần-dương « MOGAMI » của Nhật.

Tuy tốc-lực hơi kém, nhưng hai chiếc tuần-dương ấy là những con vật khá ghê gớm đề bảo vệ duyên hải nước Xiêm.

Chánh-phủ Xiêm còn dự-định làm thêm hai chiếc tuần-dương nữa, mỗi chiếc trọng tải 4.000 tấn.

Đó là đội tuần-dương. Còn đội hộ-tống-thuyền, theo kiểu mẫu của Nhật và do Nhật làm, gồm một trọng tải 1.400 tấn và tốc-lực 17 hải lý một giờ. Mỗi chiếc có 4 khẩu đại-bác 140 ly và 4 khẩu phóng ngư-lôi 533 ly.

Trước hồi Âu-chiến, Xiêm đã có hai chiếc phóng-ngư-lôi 380 tấn, chạy 27 hải lý 1 giờ, có 2 khẩu đại-bác 75 ly và bốn khẩu bắn ngư-lôi 457 ly. Còn 9 chiếc nữa vừa mới làm, nhẹ hơn, nhưng mà chiến cụ nhiều gấp ba lần : ba khẩu đại-bác 75 ly, sáu khẩu phóng ngư-lôi 457 ly và chạy 31 hải lý một giờ. Xiêm còn có hai chiếc pháo-thuyền kiểu tối tân, trọng tải 1000 tấn, có hai khẩu đại bác 150 ly và bốn chiếc tàu chở phi-cơ, chạy 12 hải lý một giờ.

Chiếc hộ-tống-thuyền hạ thủy năm 1918, nay Xiêm dùng làm học-thuyền. Chiếc ngư-thuyền (củi nhà vua) trọng tải 2.400 tấn và tốc lực 15 hải lý, nay dùng để chuyên chở vật liệu cho các tàu ngầm.

Ngoài ra, Xiêm còn có 2 chiếc pháo-thuyền nữa, trọng tải 580 tấn, có một khẩu đại-bác 100 ly ; còn một chiếc khác trọng tải 700 tấn, có 2 khẩu đại bác 100 ly.

Từ trước, Xiêm chỉ có một chiếc tàu tuần duyên hải 225 tấn và chạy 25 hải lý. Nay Xiêm còn đặt làm thêm 5 chiếc tàu tuần nữa, trọng tải 130 tấn.

Trước Âu-chiến, Xiêm chỉ có bốn chiếc phóng ngư-lôi 120 tấn, chạy 22 hải lý và có 2 khẩu phóng ngư-lôi 457 ly. Bây giờ, Xiêm đã đặt làm thêm tám chiếc phóng ngư-lôi kiểu nhỏ, trọng tải chỉ từ 11 tới 16 tấn thôi, nhưng tốc lực 40 hải lý. Mỗi chiếc có hai khẩu phóng ngư-lôi. Những chiếc ấy, người ta gọi một cách nên thơ là « hột bọ trong hải-quân ».

Về tàu ngầm Xiêm có 4 chiếc trọng tải 325 tấn, chạy trên mặt nước 18 hải lý một giờ, có 5 khẩu phóng ngư-lôi 533 ly. Năm 1936, Xiêm đã đặt Ý làm xong hai chiếc trọng tải 498 tấn.

Sau hết, còn 2 chiếc pháo-thuyền lớn, 650 tấn, đã làm xong ở Nhật.

Cứ xét lực lượng hải-quân của Xiêm, người ta thấy rằng chẳng những Xiêm chỉ cốt giữ thế thủ ở duyên-hải, mà còn có thể dùng để khởi thế công. Nhờ một hải-quân như thế ấy, ngày kia Xiêm có thể giúp Nhật trong cuộc mưu đồ bá chủ Đông-phương.

HẢI-QUÂN PHÁP Ở THÁI-BÌNH-DƯƠNG

Về hạm đội ở Thái-bình-dương, Pháp có chiếc « Primauguet », hai chiếc tiêm-thủy-dĩnh. Đáng đầu là chiếc tuần dương hạm « Lamotte Picquet » do thủy sư Le Bigot chỉ huy, trọng tải 7.365 tấn và chạy 34 hải lý một giờ.

Nên đề ý

Quý ngài muốn có đồ trang sức vừa đẹp, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

Ba-Quan

58, rue Vannier Saigon

Chuyên-môn mài và bán
hột xoàn mới Đức-quốc
Ngang hông kho bạc. Chợ-cũ Saigon

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHANH - TRƯC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v. v.

◆ PHU-LƯU ◆

PHẠM-VĂN-VIÊN (Propriétaire)

Hàng chế tạo guốc kều hiệu Phu-Lưu; đại lý giày tân thời Hanoi và bốp dăm của các vị hoa-khôi - Bán đủ các thứ hàng tạp hóa Bắc-kỳ - Valises - Cartables - Thuốc Lào Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lạc-tĩnh

BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quý ngài,

Vì lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bọn tiệm đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu lâu, bọn tiệm rất cảm ơn, nay bọn tiệm xin báo cáo để quý thân chủ đăng rõ là bọn tiệm đã khai trương thêm một chi nhánh ở tại Cần-thơ. Vậy quý ngài ở miệt hậu giang muốn mua chi xin thương lượng với người quản-lý của bọn tiệm ở tại Cần-thơ hay là viết thư thẳng cho hàng chánh, chúng tôi ở Saigon cùng vậy.

Nay kính cáo.

26, rue Marché - CANTHO - 106-111, rue Lagrandière - SAIGON

Anh em mắt tiên hãy
thận trọng. Trước khi mua
GUITARE, MANDOLINE
VIOLON hãy lựa chọn
kỹ càng ở các nơi rồi
hãy lại đôn đở :

MELODIA

104, Lagrandière

CÓ NHIỀU THẦY DẠY
- ĐƠN CỐ GIÁ TRỊ -

phùng-huê
mỗi tuần
của
mai

CÁC CÔ KIỀU
BÁN MÌNH... 0\$15

CÂU chuyện tôi thuật ra đây, xin các ngài chờ cho là tục tằn. Trái lại, nó đáng cho các ngài động lòng thương xót đồng loại. Trong khi chúng ta đều có chỗ ở, có miếng ăn, giàu hèn cũng thế, biết đâu có một hạng người chỉ vì mưu toan hai việc ăn ở mà phải bưng chài tắm thân hết sức nhục nhã, khổ sở. Nhứt là các bà trong hội Chấn-tế xã-hội nên để ý đến bọn người đau đớn này.

IĐÊM hôm đó, mưa vừa tạnh, trời lạnh buốt. Tôi cuốn mình trong chiếc mền rách, nằm chèo queo trên chiếc ghế bô, kể ra âm áp theo cảnh nhà nghèo, nhưng vẫn thao thức không sao ngủ yên được.

Ông thần Phóng-sự gọi nhỏ bên tai :
— Chú không nhơn dịp này đi xem bọn người cặn bã tận dưới đây vục « Saigon chơi bời » coi họ làm ăn khổ sở nào nùng ra thế nào, để thuật lại cho cơ-quan Chấn-tế xã-hội nghe ?

Tôi quả quyết tung mền bước xuống. Muốn cho đỡ lạnh và khỏi bị ngứa vục « Saigon chơi bời » coi họ làm ăn khổ sở nào nùng ra thế nào, để thuật lại cho cơ-quan Chấn-tế xã-hội nghe ?

Tôi ngã ba Verdun và Taberd, tôi ngược trông miếng đất đầy bụi rậm cỏ hoang, ngang góc vườn Bờ-rô. Ở đó, đêm đêm có những chị em « cao niên sĩ » thường bày hàng bán... dăm cho dân « lưu linh cháy túi ».

Về sâu với dễ trời giọng náo nùng như than thở giùm cái đời khốn nạn kia bị giam hãm trong cảnh như nhuộm đỏ đây cho đến đổi, chưa biết bao giờ mới được thoát ly.

Không có bóng một chị em đứng dưới gốc cây me trên vệ đường như mọi khi. Tôi đã toan ngờ rằng họ « nghỉ lớn » một đêm mưa gió. Thình lình có tiếng ai hát ghẹo :
« Đồn Ba-nha lên giây cũ kiệu,
« Năm ni « bài nhĩ » bán chịu năm xu ! »

Tôi ngược qua, dưới gốc me, một ả khoan tay đứng co ro, nhóp nhép hát ghẹo tôi. Không biết hẳn trốn dưới hang nào mà chun ra hết sức lệ khi nghe có tiếng người đi.

Tôi hát hăm hoi đùa bằng một giọng « va - que » đặc :

— Uả ! Vậy mà tôi tưởng mấy em bị bắt vào nhà thương Bạc - hà hết chớ !

— Đồ quỷ sứ nà ! Cứ trù hoài hề — Vậy chớ này giờ ở trong lỗ nào đầu hết. Bầy giờ đánh hơi người mới chạy ra sữa om sòm đó

— Đục mưa đang kia, bầy giờ hết mưa rồi, tụi tôi ra đợi chồn vồn mấy người.. « biết đều » như anh.

— Cho thương yêu « thiếu chịu » tới tháng trả được không.

Hắn bĩu môi :
— Người ta đang đói thấy mỡ. Đợi khách đến kiếm tiền xực mì

mà lại gặp anh đến mở hàng một cần nghe khoái dữ !

Một ả tận đang kia kêu giết :
— Lại đây, anh hai. Tôi còn ở đây có một đêm nay nữa thôi. Từ đêm mai thì tôi dọn hàng đi mất. Bầy giờ không đến, mai lại không có tôi rồi khờ à !

Tôi đùa :
— Mai dọn hàng vô Bạc-hà rồi nằm và luôn ở t.ong cho tôi đồ xấp nhà thương mới chịu ra, phải không ?

— Đồ mắc toi ! Rũ người ta hoài vậy ?
Nhưng người đầu này sợ mất thân chử :

— Thôi mà ở đây cũng vậy mà.

— Mà giá cả bao nhiêu mới được chớ !

— Thì hai cái chớ bao nhiêu.

Tôi làm bộ trả giá to tiếng cốt cho tụi kia nghe được.

— Một cái thôi hê. Chịu không ?

Tôi ghét mấy người bán giá dưới đất mà thách trên trời hết sức. Nói mắc quá, chộc giận tôi đi luôn thì.. ể cả năm đa. Nói cho mấy người buồn !

Rồi tôi quay quã ra đi. Hẳn theo năm giữ tôi lại. Chứa mỗ tận tại tôi, hẳn nói nhỏ :

— Thôi, 1 cái rưỡi. Chịu lia đi «cha». Còn có 5 xu nữa mà không làm ơn làm phước thì cho người ta nữa ! Thấy mưa gió, ể ăm, cứ làm eo hoài.

Bỗng có ba ả khác lóc ngóc trời lên dưới góc me đang kia, đứng kêu tôi như «lo» xe đồ giành nhau bộ hành vậy.

Đưa thì làm bộ cà lăm, đưa lại giá vờ nói ngon và đã dứt, đưa khác lại xô tiếng tây, cái thứ tiếng tây rủa nôi ấy mà, đưa khác nữa kêu «mại vô» om sòm ! Chúng cốt nói khác nhau về giọng dạng nghe lạ tai cho khách đề ý đến.

Nghe cái lối quăng-cáo rao hàng của nhà thổ ể, thành cũng không nhin cười dặng nữa là mình.

Tôi hát hăm hoi con rao « mại vô » :

— Bán cái khỉ mốc gì mà rao « mại vô » đó tụi ?

— Bán... dăm.

— Bao nhiêu ?

— Hai cái.

Tôi làm bộ ngạc nhiên :

— Hai cái lận ?

— Chớ bao nhiêu. Thì ai cũng vậy mà anh.

Á khác phản giãi :

— Hồi trước giá chót cũng là 5 cái. Lúc này kinh tế... lũng lỗ, tụi tôi hạ xuống còn 2 cái. Độ này giá sanh hoạt mắc mỗ, lương thầy thợ đều lên hết. Mà tụi tôi chưa lên giá là... phước cho mấy anh hùng « cháy túi » lảm đa ! Làm khó dễ hoài, tụi tôi tức giận động lòng lên giá hết. Các anh chịu không nổi phải phát điên dăm đầu chạy lên nhà thương Biên-hòa hết cho coi !

— Thôi đừng nói « ớn-ơ » gì hết, tôi nói thiệt tình. Bầy giờ tôi còn vồn vện có một cái tư thôi. Chịu thì tôi nói chuyện với, không tôi đi luôn xuống chợ ăn mì còn sướng miệng hơn.

— Thôi xinh-xái, một cái tư

thì một cái tư.

Thế rồi, tôi đi theo hẳn, phải đập cẳng lẫn mò trên bụi cỏ rậm gai chông, các đồng phần người, phần vật và mấy đồng rúc kinh niên.

Sau cùng, tôi một chiếc sập đồ kê trên hai ngựa cao tới đầu gối. Chung quanh, hai tấm vách lá dựng cao tới ngực. Trên sập, trải mấy tấm giấy nhứt trình cũ nhàu. Đó là cơ sở mưu sanh của mấy người khốn khổ đáng thương này.

Chốc lát, gió đưa tàn cây me làm rơi xuống những hột mưa còn đọng lại trên cành. Dưới lạnh trên ướt, tôi thấy mình còn có thể rắn chịu được hơn. Vì tánh hảo kỳ của con nhà Phóng-sự bảo mình nhân khổ nại lao. Nhưng mà bao nhiêu mùi tanh hôi dơ dáy ở cả địa-hạt và nhơn vật này làm cho tôi nhiều lần phải gượng gạo lảm, không thì té xỉu.

Tôi bắt đầu « phỏng-vấn » :

— Em đem thân dầu dãi gió mưa như vậy được bao lâu rồi ?

— Trên 20 năm.

Tôi ngỡ ý muốn châm quet lên đốt điều thuốc hút. Hẳn cự cự, có vẻ không bằng lòng. Nhưng rồi cũng bắt buộc phải nhận lời.

Lỡ phà lên.
Hẳn vội tắt. Nhưng, đã trễ rồi... Trước lần ánh sáng xẹt qua đủ làm cho tôi tăng niềm đau đớn.

Cái mà xương phủ làn da nám đen vì gió bụi và xam lét bởi thiếu ăn. Mấy nét nhăn như thú thật cái già của hẳn, chạy dài trên trán rộng và đỏ, trông chẳng khác cái đầu-lâu của xác chết. Dưới cặp mày rờ dạm đen như hai vết mực tàu, đôi mắt vàng mờ như tờ giấy rắng nó ít có dịp ngủ quá 6 tiếng đồng hồ trong mỗi ngày đêm.

Bầy giờ, tôi không biết phải kêu hẳn bằng gì. Trong lúc lưỡng lưỡng vi hồ thẹn, tôi lần thần hỏi :

— Mấy tuổi ?

Vẫn một giọng thần nhiên :

— Đã 40 tuổi chẵn chời.

Bầy giờ tôi mới chợt hiểu cái cơ khiến hẳn đứng trong bóng tối cây me và đây tôi ra ngoài ánh sáng chói mắt cho tôi không nom rõ mặt hẳn. Hẳn sợ tôi nhận thấy cái già của hẳn mà chán nản, thất vọng bỏ đi thì hẳn mất một mối lợi.

Khốn khổ thay một đời người !

Tôi cúi vào bàn tay bằng xương và bằng da của hẳn đồng hai cái. Hẳn kinh ngạc dăm dăm nhìn tôi với cặp mắt vô cùng cảm động.

Hẳn hiểu tôi rồi.

Bởi vậy, dưới ánh sánh lập lờ của điều thuốc, tôi dòm thấy hẳn

Chính-Phủ Đông-Pháp
CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG - PHÁP
KỶ THỨ NHỨT 1939
800.000 đồng bạc chia ra làm bốn bộ 200.000 vé, mỗi vé 1 p.

Bộ thứ nhứt		Bộ thứ nhì	
Từ số 000.000		Từ số 200.000	
đến 199 999 có 4.705 số trúng		đến 399 999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hà Nội ngày 4-2-39		Xổ tại Hà Nội ngày 4-3-39	
1 lot de	4.000 p.	1 lot de	4.000
8 lots de	1.000	8 lots de	1.000
16 lots de	500	16 lots de	500
80 lots de	100	80 lots de	100
200 lots de	50	200 lots de	50
400 lots de	25	400 lots de	25
4.000 lots de	10	4.000 lots de	10

Bộ thứ ba		Bộ thứ tư	
Từ 400.000		Từ 600.000	
đến 599 999 có 4.705 số trúng		đến 799.999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hà Nội ngày 1-4-39		Xổ tại Hà Nội ngày 6-5-39	
1 lot de	4.000 p.	1 lot de	4.000 p.
8 lots de	1.000	8 lots de	1.000
16 lots de	500	16 lots de	500
80 lots de	100	80 lots de	100
200 lots de	50	200 lots de	50
400 lots de	25	400 lots de	25
4.000 lots de	10	4.000 lots de	10

BỘ SỐ LỚN		1 số trúng	
và 52 số an ủi 500 p		60.000p.	
chung cho cả 4 bộ		1 «	
XỔ TẠI HÀ NỘI		30.000	
Ngày 6 tháng 5 năm 1939		2 «	
		6.000	

Có 52 lô an ủi 500 p. để cho những vé chỉ sai vé trúng lô độc đắc một con số, còn các con số khác đều phải y nguyên và đúng thứ tự. Thí dụ số 275.506 trúng lô độc đắc, những số 375.506, 205.506, 275.508, v.v... đều được lô an ủi 500p.

Những vé hoặc trung hay không trúng về bốn kỳ xổ của bốn bộ đều được dự vào cuộc xổ chung lấy 4 lô lớn và lô an ủi.

DẦU THIÊN-HÒA
VE LỚN 0\$26 VE NHỎ 0\$10
TRỊ BÃ CHỨNG HAY HƠN HẾT
THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

có gọi lại hết những duyên thừa để tôi điem nư cười cảm ơn của hẳn cho có vẻ âu yếm đôi chút.

— Sao không lấy chồng cho đỡ cực khổ ?

Hẳn chỉ nhắm mắt lại, se sẽ lắt lắt một cách thất vọng :

— Lấy ai bây giờ ?

Rồi hẳn khẽ thở dài. Đời hẳn thế là hết.

— Từ chiều tới giờ dặng bao nhiêu rồi ?

— Đứng kể 2 cái của anh, chưa mạng nào kiếm được xu nào cả. Bởi vậy mà hồi này tụi tôi mới giành nhau ghê. Chớ ngày thường không bao giờ như vậy.

Bỗng tôi đột ngột hỏi hẳn :

— Không làm gì hết mà cũng trả tiền, tôi thật là ngu ngốc hết sức phải không ?

— Hồi trước thì tôi nhận thấy như vậy, chớ bây giờ thì khác nhiều rồi, tôi đói quá. Cũng may lại gặp anh. Hồi chiều đã cực khổ mà tào kè nó cho ăn đủ no ở đầu. Bởi vậy hồi này tôi kéo nài cho được hai cái dặng lấy 5 xu ăn mì. Nói láo «mụ nội» rằng «khách cho» một cái rưỡi.

«Chớ đưa hết thì dôi bỏ mợ Dầu Búa nào rước được nhiều «khách», mụ ấy cũng chẳng thi cho 1 xu nào dặng mình ăn bầy bạ dôi nửa.

— Cũng có tao-kê rửa rữa ?

— Có chớ. Như vậy rồi đêm nào mưa gió, cũng vác có người ta con nước cho ăn, mướn nhà cho ở. Mà khỏi lo nộp thuế. Khi bị giam ở «sầu thành» lại có người cho cực thuốc, miếng trâu, và tôi «sợ».

Tôi cảm thấy thương tâm của mình tăng lên bội phần, không sao chuyện thêm được nữa. Lăn theo đường cũ đi ra, như vượt qua nẩy lớp mây u ám nặng nề mà tới cánh đồng không khí trong sạch. Nhưng trong óc tôi vương vít những tư tưởng bực ăm, nặng nề, chán chể, thương hại cho hạng người truy lạc xuống tận đáy sâu của cuộc đời mà không ai đoái hoài cứu vớt. Nhứt là ở Saigon mình cũng có cơ-quan từ thiện gọi là Chấn-tế xã-hội. Có lý đầu người ta cho hạng người khốn khổ truy lạc thế ấy không đáng đoái hoài cứu đỡ gì chăng ?

T. K. H.

DAINAN KOOSI
XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
et 9, Rue G. Guynemer - SAIGON
M. MATUSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"
SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐU CÁC THỦ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

PHAN - THANH - GIẢN

và

TU'ONG-GIO'I-THACH

VIẾT bài này, tôi có cảm - giác là một việc nguy hiểm. Không phải là nguy hiểm cho tôi, mà chính một phần độc-giã hàng ngày ao ước sự đắc thắng cuối cùng của Tướng - giới-Thạch.

Tôi sẽ phạm đến Đức - Tin của các bạn ấy một cách đáng tội. Nhưng tại sao tôi có ý nghĩ đem so sánh họ Tướng với Phan-thanh-Giản nước ta?

Trước hết, tôi phải nói rõ để tránh những sự hiểu lầm đáng tiếc rằng: đối với chánh-phủ Bình-Chiến tôi không có chút thiện-cảm nào, cũng như đối với đảng anh hùng sa-cơ ở Trung - khánh hiện thời tôi chẳng có một chút ác cảm.

Những sự hoành - hành của bọn quân-phiệt Nhật khiến ai có lòng nhân cũng phải bất bình.

Cái đó đã đành.

Tất cả những bọn xâm-lãng, giết người, cướp của, chẳng bao giờ ai thương - trừ ra đồng lõa chúng.

Đáng lẽ tôi không nên đề-cập tới một chuyện quá sức tôi như thế này. Tôi đâu phải là một chính-trị-gia!

Song mấy lúc nay, người ta bàn về việc Uông-tĩnh-Vệ nhiều quá. Câu chuyện Trung-Nhật hòa-giải bỗng thành một vấn đề mà trong đó người vào cũng muốn có tiếng nói của mình.

Là phần-tử của một nước có liên quan tới Trung-hoa và Nhật-bản, tôi tưởng cũng có quyền tỏ ý-kiến về cuộc chiến-tranh Trung - Nhật như bao nhiêu nhà báo ở Âu-Mỹ.

Tôi thừa biết một người Việt-Nam khi nói về chuyện này phải rất dè-dặt rất cẩn-thận. Vì chỉ một chữ viết vội, một lời nói mau cũng đủ khiến người ta ngờ vực mình.

Thật quái gở! Tôi không hiểu thân Hoa, hay thân Nhật có lợi ích gì đâu, mà có kẻ bị nhiều điều khó khăn chỉ vì một câu nói hay một cử-chỉ rất tầm thường!

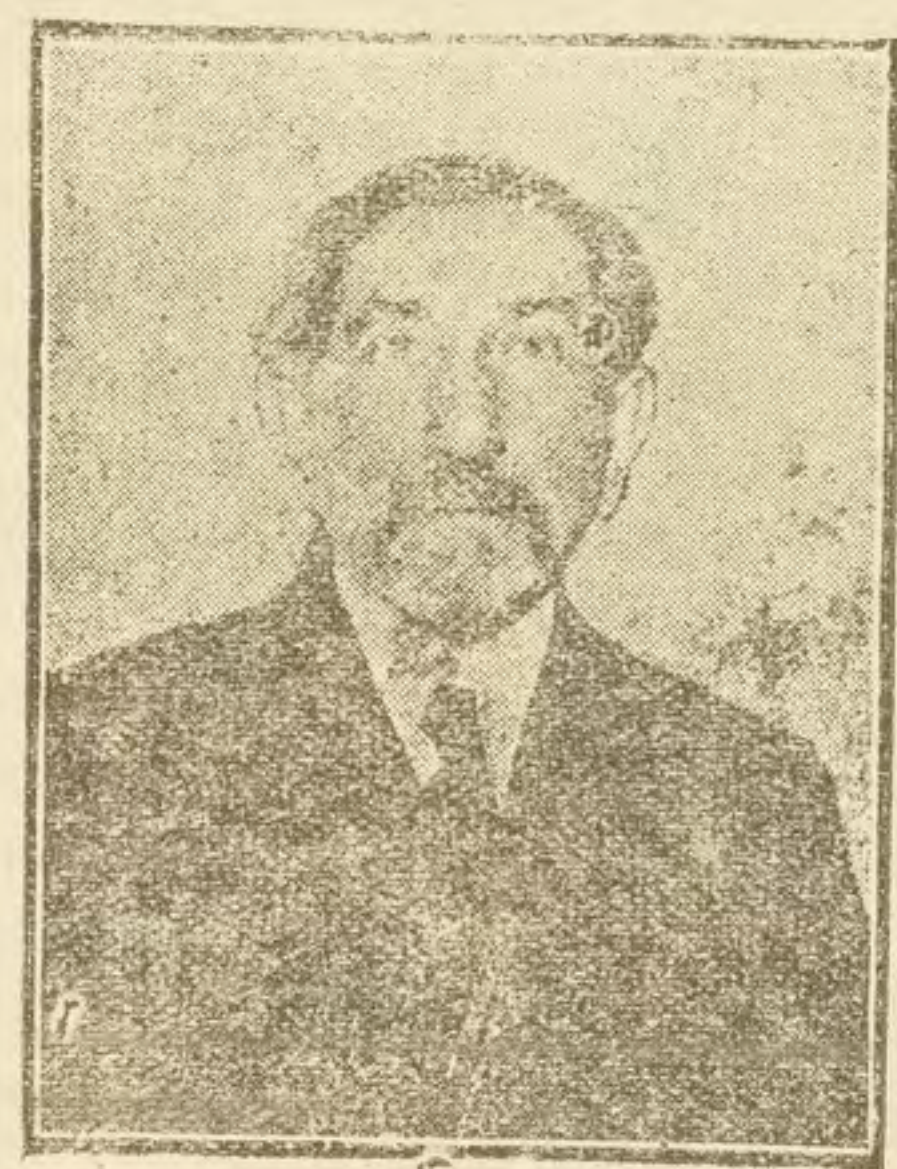
Chúng ta ở vào một tình-thế khó khăn hết sức. Trong lúc các bạn đồng nghiệp ở Âu-Mỹ tha hồ bàn tán về chuyện Trung-Nhật là chuyện chẳng liên quan gì đến họ cho lắm, còn chúng ta ở gần bên miệng hỏa - diệm - sơn, chúng ta không dám đặt một lời phê - phán gì cả.

Người ta chỉ chực cho mình là phát-xít, hay cộng-sản! Thử nghĩ xem, nếu ngày mai trên đất Trung-

hoa tất cả binh Phò-tang chỉ còn là những đồng thầy mà làm mỗi cho kèn quạ, và ở Đông-kinh, Đại-bân dân-sự đất đai nhau chạy xuống hầm để trốn tránh bom Tàu, nếu như thế, hoặc ngày bữa kia Trung-khánh bị phá tan và quân lùn cầm cờ Thái - dương trên mấy trăm ngọn núi chập chờn của đất Ba-thục, cao tiếng hát vang khúc khải-hoàn - nếu như thế thì chúng ta đã được, đã mất gì chưa?

Đã có ai phải khuynh gia bại sản, hay đã có ai lên quan to quan bé gì chưa?

Tôi sẽ thấy đời chúng ta chẳng thay đổi gì, và yên ổn dưới tay bảo hộ của nước Pháp, cũng vẫn yên ổn làm ăn và nạp thuế như thường.

CHARLES MAURRAS
Nhà danh-sĩ Bảo-hoàng nước Pháp hiện nay

Là cờ tam-tài vẫn là « quốc-kỳ » của ta, và không phải ta hóa thành thượng - thư ở Nam - kinh nếu ta nịnh Trung-chính nguyên-soái hay vọt lên làm Tào-Côn thứ nhì nếu ta nịnh ông Phi-nguyên họ Thổ!

Ồi chào! những cái ấy đừng có ai nghĩ đến mà bận lòng vô ích!

Ở Tây-ban-nha người ta đang thu xếp cho Franco yên ổn vào Madrid kia kia. Thế là hết chuyện. Mấy ông « Stalinien » ở 4 góc trời có gào thét đến đâu, sự đời vẫn cứ bước đi như thế, thần-nhiên!

Rồi cho cả Chamberlain, Daladier vào « phát-xít » nốt!

Cái ấy có hại gì. Chamberlain

Cụ Phan-thanh - Giản lúc qua sứ tây, triều kiến Pháp-hoàng Napoléon III xin chuộc 3 tỉnh Nam-kỳ

và Daladier nếu không « phát-xít » thì cũng không « binh - dân » hay « cộng-sản » được kia mà.

Sao người ta cứ nhao-nhao làm to chuyện vì những nhân hiệu đồ den thế?

Cứ vậy rồi đưa nhau ra trước miệng súng đồng đề mà giải quyết! Rốt cuộc, chỉ có mấy con trùn từ 21 tuổi đến 40 tuổi là chết rã thây, tan xác.

Thế các ông « lãnh-tự » không đề yên cho chúng tôi sống như mọi người khác được sao? Hà tất các ông lại bắt chúng tôi phải mặc áo đen, đưa tay lên, hay rẽ năm ngón ra, rồi xô chúng tôi vào cho đánh giết nhau, để rồi trên đồng thầy chúng tôi, các ông đứng ngất ngưỡng chỉ vào mặt nhau mà thét: « Phát-xít! Ta không đội trời chung với mi! », hay: « Cộng - sản, ta quyết diệt trừ mi! »

Những cái ấy, thử hỏi các ông, có ích gì cho chúng tôi là lũ người chỉ cầu sống yên ổn hay không?

Tôi chẳng biết ở Moscou người ta sướng hơn ở Rome bực nào. Tôi cũng chẳng hiểu Berlin với Londres, ở đâu tôi sẽ được hạnh-phúc hơn. Tôi tưởng sướng hay khổ, tôi chỉ tùy theo tôi cả.

Giữa một lúc mà những thuyết chánh - trị xung đột nhau ghè gớm như lúc này, tôi là người diên mới nói những câu ấy.

Nhưng diên, đâu có thiếu gì những bực vĩ - nhân. L. Trotsky, A. Gide, hay Doriot? Hay L. Daudet, hay Ch. Maurras?

Những trí-sảo thông minh bất-tuy ấy suốt đời loanh-quanh tìm một Chân-Lý trong chánh-trị! Và suốt đời mãi nhọc công xô xích.

Đến bao giờ mới có một ánh sáng chung cho tất cả nhân-loại?

Cách đây hơn 70 năm, một vị công-thần của vua Tự-Đức trên giải đất này, đã làm một cử-chỉ tiêu-biểu và thiêng liêng.

Một chén thuốc độc! Một gương sáng. Hơn nữa, một triết-lý, một tôn-giáo!

Có hai câu thơ gồm cả triết-lý của cử-chỉ đó.
« Xót tình tương-sĩ giao thành yếu
« Trọng nghĩa vua tôi phũ kiếp già! »

Chính thế! Tương-sĩ có tội tình gì! Đành rằng kiếp già không vẹn nghĩa vua tôi thì hủy đi cho khỏi mắc tiếng phản-thần. Nếu thành

yếu không giữ nổi, lại quy hàng quân địch, ủy từ tham sinh, thì còn mặt mũi nào nhìn bọn nho-gia tiết liệt?

Chết đi cho vẹn nghĩa quân thần. Nhưng cũng chết cho khỏi làm than binh-sĩ.

Còn có nghĩa gì lúc ở kinh-đò vua tôi chỉ thí-tửu ngâm-nga, mà ở xa - xuôi thì dân chúng muôn ngàn khổ cực với chiến-tranh loạn lạc?

Dân-chúng không có bao giờ thích chiến - tranh, thích tàn sát. Dân-chúng chỉ thích sống yên - ổn, hưởng một hạnh-phúc tầm thường. Dân-chúng không bao giờ tham-lam, xa vọng. Hãy để cho họ tự-nhiên sinh-tồn. Đừng nhồi vào óc họ những cuồng vọng, đừng tiêm vào mạch máu họ những hăng-hái điên-rồ.

Họ không biết gì, thích gì cả. Họ chỉ biết chỉ thích cái « sống » của tạo - hóa ban cho họ.

Mười tám tháng nay, mấy triệu dân Tàu phơi thây trên chiến-dịa dòi đục, qua tha? Và bao nhiêu thanh niên Nhật nữa cũng thế.

Ừ, thì đã biết bọn Bản-Viên, Binh Chiếu là bọn tham lam, say máu. Nhưng sức mình yếu thua, không thể địch-nổi, thì làm sao?

Hơn 30 năm trước Mạc-phủ Phò tang đã chẳng tạm hàng trước những tiếng súng đại bác của đề-độc Perry đó sao?

Napoléon đệ nhất đã phải ra đảo Elbe, Napoléon đệ-tam đã phải treo cờ trắng ở Sedan.

Nói ngay, nước Tàu đã mấy lần bị Hồ cai-trị? Thì « thoát nhất bộ tư-nhiên khoan ». Có phải đánh liều mà được hay sao?

Tôi không hiểu Uông-tĩnh-Vệ có thâm-ý gì khi bày cuộc hòa - giải Trung-Nhật. Con chim « ngâm đá và trời » kia có trông ngời của Tào Côn, hay có thâm chề Ngô-bội-Phu là đại hay không? Tôi không được biết.

Nhưng nếu Triệu-Minh tiên-sinh sơ-di bay đi ngoại-quốc để khuyên Tướng-giới-Thạch làm một cử-chỉ hy-sanh như cử-chỉ của họ Phan nước Việt-nam hơn 70 chục năm trước, thì dân Trung-hoa phải biết ơn Uông mới phải.

Trừ ra những kẻ có tước-vị, có phẩm-hàm, hay những kẻ không phải lần lừng vào súng đạn, ký dự những kẻ khác (nghĩa là gần toàn thể quốc-dân Trung-hoa) có biết gì đất Trung - khánh đâu.

Trung-khánh có mang số phận của Nam-kinh, của Từ-châu hay Quảng đông đi nữa, dân-chúng Trung-hoa chẳng tiếc gì. Họ có mất gì đâu!

Nhưng nếu vì tham ngôi tham trước, Trung-Chánh nguyên-soái cứ khư khư đánh mãi thì dân Trung-hoa lại chết đi mấy vạn nữa, tiền của Trung-hoa lại vào cả những tay buôn súng, buôn tàu bay!..

Tôn-Khoa, Châu-Đức, Uông tỉnh Vệ hay Tào-Côn, những người ấy có nắm quyền binh Trung-hoa, hay ai ai khác nữa, dân Trung-hoa cũng vẫn thế, vẫn là đám dân đông số một thế - giới, và không cần biết đến chánh-trị là gì, tuy đã hằng trăm người khôn khổ vì chánh-trị.

Mà chánh-trị có phải là chuyện cần-thiết cho dân-chúng đâu!

Tông-Mỹ-Linh, theo tin họ đồn, đã bỏ họ Tướng để về một phe với chị là Trung-Son phu-nhân. Tổng-Mỹ-Linh định làm gì? Giảng-hòa hay sang Moscou?

Quốc-dân Trung-hoa đã chán chê giặc giã rồi.

Họ thù hằn Nhứt-bồn, muốn dầy xé đập đổ Nhứt-bồn đấy! Họ chỉ ghét quân tàn bạo, cũng như tất cả nhân - loại ghét kẻ cướp đất, giết người.

Nhưng họ cũng cầu sớm được yên ổn để sống, để vui. Họ đâu cần phải là gỗ đá gì mà cứ để người ta mang ra làm bia cho súng thần công đại-bác mải!

Vẫn biết, ở hiện-cánh, Trung-hoa chịu hòa là chịu kém. Nhưng thế còn hơn để cho mấy triệu dân Tàu phải chết nữa.

Còn có cảnh nào đau đớn bằng cảnh nước mất nhà tan. Nhưng đau đớn hơn nữa là cảnh mấy triệu mạng người thi đi như rơm rác!

Phan - thanh - Giản phải đâu là một phản-thần, hay một lão-tướng hèn nhát.

Phan - thanh - Giản là một siêu-nhân, biết khinh rẽ chánh-trị, biết đặt lên trên tất cả, một vật thiêng-liêng: lòng thương Nhân-Loại!

NGUYỄN-TẤN PHƯƠNG

TIỆM HÌNH

Artista Photo

74, Boulevard Bonnard - Saigon
TÉLÉPHONE: 21.859

Là tiệm hình có danh tiếng lâu nay

Một nhà thuốc chuyên môn chữa bệnh phong-tĩnh

TRUNG-NAM Y-VIÊN

113, rue Hamelin - Saigon (Trước rạp hát bóng CINÉMA REX)

Nhận chữa bảo kiết các chứng lậu, giang-mai, hạ cam đầu nặng tới bực nào cũng cam đoan trong một tuần lễ là khỏi dứt nọc

THUỐC PHONG-TĨNH TRUNG-NAM ĐA CHỮA HÀNG MUÔN NGƯỜI

Thuốc lậu số 1: Trị chứng bệnh lậu mới mắc đau, tức, buốt, xót, ra mủ xanh, mủ vàng lẫn máu. Dùng 4 hộp là khỏi hẳn. Mỗi hộp giá 0p.60.
Thuốc lậu số 2: Trị chứng lậu kinh niên, đi tiểu thông, không đau đớn, ra ít mủ hoặc sáng dậy mới có một tý. Mỗi hộp giá 0p.60. Chỉ uống 6 hộp là dứt nọc.
Thuốc Giang-mai số 3: Chữa đủ 3 cử giang mai, từ lúc mới phát lở loét cho đến lúc bệnh đã nhập cốt. Mỗi hộp giá 0p.50.
Bị Lậu, Giang-mai mà chưa hết nọc, trong máu thường hay như thế, chớ sợ mất, ừ tai, mờ mắt, tốc rụng, nhức mỏi xương cốt uống thuốc Tây Huyết trừ căn số 7 sẽ trừ được hết nọc độc: còn lại trong máu và khỏi tuyệt căn bệnh.

Xuân

Giải khuây còn có nước nhàn
đương.

PHẠC-HOÀ

GỖI CHỊ NẾU - KHÔNG

Cả h mấ trắng tròn chỉ tình không
Xa xa em những róng tin lòng
Đường dài g'ong ruổi nắng cương

Tiết lạnh dùm-da vững cội vùng,
Đồng vọng tai thêu lời cảm tá,
Mơ-hồ mắt về phết quang dung,
E chề quan tái mười sương diễn,
Tri thức này ai biết ngó cùng.

NHÂN EM HỒNG NGỌC

Anh em xa cách tâm năm tròn 1
Góc bề chân trời mây nước n n,
Thuận gió buồm lan mơ vũ trụ,
Pha sương gốc tử măng hàn ôn,
Hai vai hai gánh tình người nặng,
Một ngã một ngày bóng cội môn,
Tâm cá bóng chim voi lữ thứ,
Mời hôn hoàng đã lại hoàng-hôn

GỎI BẠN

Ít nhiều không lẽ biết mà cảm,
Độc chữ « triêu văn » lưỡng thẹn

thăm,
Đưa mắt nhìn xa lòng triền chuyển
Quay đầu nghĩ lại dạ trầm ngâm
Bụi hồng chen chúc gương treo tỏ
Ngọc trắng xen pha cát phủ lăm,

Qua lại đường đời duyên gặp gỡ
Tương tâm thanh khí hẹn giai âm

TỪNG-NIÊN

BƯA ÔNG TÁO

Đi dưng tiếng pháo nổ giăng giăng
Ông Táo, người đưa ấy lệ hằng,
Chê rựa gọi là, cò cánh thẳng,
Chuôi xoi dạm bạc, ngựa chửi

bằng,
Thương - lẳng bầm lại điều hơn

thiệt,
Hạ giải bao nhiêu nỗi khổ khăn,
Su cật, bắt đầu nên hút nhĩ ?
Báo người buồn bán lưỡng xang

vãng,
ĐOÀN-NGỌC-VANG
HỦ THUỐC GỖ

Vốn là thổ sản ở quê nhà,
Điều thuốc Gò ngon khoải chí ta,
Mát cổ không thua anh Đạp lặc,
Ngon mềm chẳng kém chị Có-phá

Ca-Mên khó sánh mùi thơm diệu
Rộp-đỏ nào hơn chất mặn mà,
Những lúc nỗi buồn quanh quẩn tri
Hút vào « buồn » chạy biệt mù xa

Mlle HỒNG-LAN

NHỚ BẠN PHIÊU LƯU

Chia phui đời ngã thâm muốn ngàn
Nghĩ kiếp phiêu binh dạ xôn-xang
Hoảng hoải rợ đời người cất gánh
Nặng nề nghĩa bạn khách cư

mang,
Ve đờn vẫn vội bài ly-hận.
Quốc gọi cầm canh khúc đoạn

tràng,
Trào chác vì ai xui đến thế ? !
Đêm đêm giấc điệp những mơ

màng,
NHÂN-VÂN

Phụ-nữ bị bệnh hư huyết, đường kinh xấu, có
huyết bạch, ốm o vàng vó, nên mau mau uống

THUOC HOAN NGUYET-NGUYET-VIEN

Thuốc này từ ba trăm năm xưa truyền lại, có muôn triệu phụ-nữ
nhờ nó mà lành bệnh mạnh khoẻ, tươi trẻ, sống lâu và có hậu tự
Tổng phát hành: VINH-AN-HOÀ ĐƯỢC PHÒNG 287 rue des Mairins - CHOLON

Mỗi hộp 0p.50. Gửi mandat về mua khỏi chịu tiền gởi. Có sách luận
bệnh lý và được vật biểu không cho ai hỏi. Có bán Nguyệt-Nguyệt-
Viên tại các tiệm thuốc bắc và tiệm tạp-hóa ở khắp xứ Đông-pháp.

SAIGON-CYCLES

151, Bd DE LA SOMME - SAIGON

Bồn hiệu từ nay được trọn quyền thay mặt tổng phát
hành mấy hiệu xe như: B. C. Sport, Cortéa, Junior,
Abeille, B. C. C. Luxe, Colomba.

Sường ống tubes 808 Reynolds và Rubis giá thật rẻ.
Đủ các thứ xe dăm nhỏ lớn; xe trẻ em trai và gái sơn màu
thật đẹp giá rẻ hơn các nơi. Bồn hiệu cũng có trữ bán đủ thứ
tubes, raccords, etc... Đồ phụ tùng bằng Duralumin.

Bồn hiệu được quyền bán xe giá bằng hãng chánh
Xin viết thư thương lượng và nhờ đính cò trả lời.
Xin thương lượng với M. Nguyễn-văn-Viêm. - 151 Bd. de la Somme

Xe máy hiệu Bess Sport là chúa-tể các hiệu xe máy đua đã thắng được 12 giải Cap-Saigon liên-tiếp

TRUNG SỞ LAM GIAU

KHONG MẬT TIỀN.

Có nhiều người có vận-mạng và thời kỳ trúng số mà không tự
biết, chịu thiệt thòi bỏ qua thật đáng tiếc. Vậy ghé qua đây giáo-sư
dại-danh nổi tiếng ở ngoại-quốc, sẽ lấy khoa-học chỉ cách thức mua
số cho các ngài, các cô chắc chắn trúng và sẽ cho biết luôn về hơn
nhơn, thân thể, sự nghiệp, sanh tử. Chỉ cần cho biết tên, tuổi, chữ ký
hay dấu in bàn tay. Không phải mất tiền gì hết, chỉ gởi 0p.36 tiền
bút giấy bằng cò để trả lời, nhưng phải cam đoan lúc trúng số tự tiện
đến ơn cho giáo-sư 10% thôi. Bận việc, nên không nhận mandat, hay
thor bảo-dảm và không tiếp tại nhà. Thư viết bằng quốc ngữ, chữ tây,
chữ tàu, hồng-mao v.v. Có nhận lãnh dạy. Giá rất đặc biệt. Xin viết
thư thương lượng.

JOHN GOLSMIT Professor ni astrology
n° 5 ruelle Heurteaux (derrière FACI) Saigon

MỘT NHƠN TÀI CHUYÊN MÔN + TRỊ BỆNH HO LAO +

Ông TRẦN QUANG-MINH ở Cây-queo

Tôi là người Ấn-độ, lâu nay không tin dùng thuốc Annam.
Gần đây tôi có nghe nhiều người đồn thuốc ho lao và đau tim của
thầy Trần-quang-Minh, nhà số 45 bis, Route Communale n° 21; ngũ
từ Cây-queo Giadinh, ngang sân banh Bình-hòa rất hay. Vợ tôi tới
mua rồi ép tôi uống, không dè nội đêm đó tôi bớt ho, bớt mệt, hết
nóng ngực, tôi uống không đầy nửa tháng mà đàm đặc và nước nhọt
vướng cổ hết dứt. Sau tôi lại chỉ cho người bạn đồng hương là
M. A. Pacha buồn bán vãi ở đường Tổng-đốc-Phương Cholon uống
về bệnh lao cũng hết tuyệt. Tôi thấy phương thuốc Ho Lao của người
Annam sao hay quá, nên để vào đây mà khen ngợi thật tình.

A. Abdoul Gafar

Bán hội xoàn mới và hội đá, hội Simill v.v.,
N° 10 RUELE FRÈRES LOUIS - SAIGON

Giúp người lành phước

Thuốc gia-truyền của danh-y
chuyên-môn để cứu được cả
muôn người, bệnh ho lao, ho
khạc ra đờm trắng, xanh, vàng,
ho khạc khác, ra máu, đã dùng
đủ thuốc Tây-Nam không hết,
mau viết thư kèm mandat cho
M. TRINH-VĂN-TỬ Ancien Ins-
tituteur à Hiệp đức MYTHO sẽ
có thuốc uống lành bệnh.
Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

Thuốc ĐIỀU KINH trị bệnh kém huyết của đàn bà

hiệu Nhàn-Mai

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết
đầy xam, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng
kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đờn bà đau
vết chửa máu huyết đầu nặng thế nào, uống
thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ khen
lặng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. Khắp nơi có
bán, các chỗ bán thuốc Nhàn-Mai đều có bán.
Mua si lời nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lượng
Boite Postale n° 338 Saigon hoặc nơi tiệm cô
Nguyễn-thị-Kính Chợ-mới Saigon, hoặc các ga
xe điện có bán. Mua lẻ do nơi các đại-lý.

Thuốc HO BÒ PHÔI hiệu Trái Nho giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp
cả Đông-pháp, do nhà thuốc
Nhàn-Mai phát hành.

Họa hai bài thơ của
Lê-Viên đăng báo ở Mai,
N. 63 ra ngày 10-12-38

VIỆT-CHÂU

NHỚ NHÀ

Làm trai bốn biển ngại gì xa,
Non cũng non ta, nước nước nhà,
Phong nguyệt tạm người lòng từ-
lý,

Cầm thi cho tỏ mặt tài hoa,
Vườn Lê rực rỡ vui bày trẻ,
Giấu các thanh cao đẹp mặt già,
Nhao rần thành Nha còn trở lại,
Mong ngày gặp gỡ buổi xuân qua

MỘT ĐÊM BUỒN

Đêm nay nỗi khổ thật mệnh mang
Vô ý dễ lòng trở vết thương,
Bạn khuất chân trời trông bóng
nguyệt,

Hoa vui mặt đất nhuộm hơi sương
Lặng giầy vắn vũ trong canh vắng
Rơi giọt trần châu giữa chén tàn
Vắng vắng chùa đầu đưa tiếng mõ,

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI . PHONG

(Tonkin)
Cờ cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ
97 rue Charner - SAIGON
Téléphone : 81.788

LỊCH SỬ' NHO'N LOẠI LÀ MỘT CUỐN SÁCH IN ĐI IN LẠI NHIỀU LẦN

của LĂNG-TỬ

VÔ CỐ BẤT THANH KIM (ngạn ngữ)

THỜI - GIAN cứ tuần tự đi qua, hết mai đến chiều, hết « chiều vàng » đến « đêm xám » rồi :

« Cứ thế mà bay cho đến hết, « Những ngày, những tháng, những mùa xuân. »

Cho nên có lúc mà pháo xuân chỉ còn là những giọt lệ đỏ, khóc những ngày đi, thì cô gái chưa chồng cũng chổng tay vào má ngồi lặng nhìn ngọn nắng chiều mong manh như niềm hoài vọng.

Bỏ hoa cười trong tay tôi, ngọn gió thời-gian đã làm rã cánh, chiều nay nghe tiếng sáo gọi lòng sâu man mác của khách yêu-kieu, ngồi bên cửa sổ, tôi bỗng lạc vào mảnh đất mệnh mang của lịch-sử, của ngày xưa. Rồi tôi bỗng lặng lẽ đi phiếm du qua xứ thời-gian, nửa như tỉnh, nửa như mơ, và tiếng sáo của người tha-hương kia tôi ngỡ là của Tiêu-Sử, ngàn năm xưa đã ướp giấc mơ của nàng Long-Ngọc, công-chúa con vua Tần-Mục-Công, cũng một buổi chiều vàng chập chững như buổi chiều này.

Ở đó, tôi đã gặp tất cả những hình ảnh đẹp, từ ông bạo chúa họ Tần cho đến người đồng-sĩ Kinh-Kha bên sông Dịch. Chung quanh tôi toàn là cả nhạc điệu vang ngân, thì ra Đường-Minh-Hoàng, trong cung đương mong đợi nàng Trưng. Tôi lại nghĩ thấy hương thơm ngào ngạt quyền lấy tiếng địch nào nùng ; thì ra nàng Tây-Thị sắp bước tới Cô-Tô-dài cùng Ngô Phù-Sai yên ả.

Tôi tưởng như bao nhiêu cảnh ấy, nào A-Phòng, Hoa-Thanh-cung, Cô-Tô, nào dãi Bá-Lạc, gác Trầm-Hương,ao Thái-Dịch v.v. bao nhiêu những cái ấy tôi đã từng mừng rỡ thấy ở một tiền-kiếp mà rồi vậy, mà hôm nay tôi là một lãnh-nhân trở về với chốn cũ, tìm đến Mã-Ngôi để riêng viếng hồn người yêu quý của Đường-quân.

Nhưng tôi cũng lại nhớ rằng mình vẫn là người của một thế kỷ đương kim. Tôi rộn ràng trợn trạo trong tôi, lẫn lộn những hình ảnh nay và những hình ảnh xưa và cuối cùng như nhà hiền triết và trần trường trệ trong chậu tắm nhà ra, tôi la lên :

— « Eurêka ! Eurêka ! Lịch sử nhơn loại chỉ là một cuốn sách in đi in lại nhiều lần ! Những vai tưởng hoặc có thay sắc áo, hoặc nhà dàn cảnh có đổi tấm « fond » nhưng tựa trưng chỉ diễn lại những cử chỉ giống nhau, với những lớp lang không thay không đổi. »

Ấu-châu ngày nay không khác nào Trung-Hoa cuối thời Chiến-Quốc mà nước Đại-Đức ngày nay chẳng khác chỉ nước Đại-Tần. Đức cũng như Tần, giống nhau ở chỗ chỉ chuộng võ-lực mà ghét bỏ học vấn, nghệ-thuật, thi văn. Vua Tần-Thủy-Hoàng đã đốt sách, chôn học trò thì Hitler cũng đốt sách và đuổi Do-thái là giống trí thức thông minh, nhưng chỉ vì không có quốc-gia, nên bị người ta ép bức.

Ấn có Trương-Nghi thì Đức có Bismarck. Cái chánh sách hòa với những nước xa và mạnh để chiếm lấy những nước gần và yếu của Tần cũng như chính sách hòa phía Tây để tiến phía Đông của Đức bây

giờ. Nhưng Đức Ý giao hảo mà rồi đây, chẳng biết Ý của họ Mút có hóa thành nước Sở đời Chiến-quốc, bị Tần thần đoạt chót hết hay không.

Ngày xưa Tần, Sở theo Bá-dạo thì nay Đức-Y thờ chủ-nghĩa Phát-xít và hình ảnh của Chamberlain nó bắt ta nghĩ đến Tô-Tần. Thì ba lần ông ta sang nước Đức để thuyết khách về vấn đề Tiệp-khắc nó có khác gì sự tích trong Tam-quốc « Tam cố mao lư »

Còn Tần-Thủy-Hoàng, vị bạo chúa ung xây dựng, đã cất nền A-Phòng-cung và đắp Vạn lý trường thành thì nay thủ tướng Hitler cũng rất thích về kiến trúc. A-phòng-cung nhà Tần trước tức là Furerbau ngày nay. Vạn-lý trường-thành tức là chiến-lũy Siegfried mà Hitler đã đắp dài theo biên-giới Pháp-Đức.

Tần-Thủy-Hoàng con của một người lái buôn nước Triệu thì Hitler cũng xuất thân hàn vi ở nước Áo.

Trời ơi ! Bao diêm giống nhau ! Đời Tam - quốc, Lỗ - Túc bên Đông - Ngô tái sang đời đất Kinh châu bị người ta trả lời cự tuyệt. Nay Mussolini đòi hỏi những Corse, Djibouti, Tunisie, cũng bị cả thế-giới biếm nhẽ chê cười.

Và Mút tướng-công mà đòi đất sao khỏi bắt ta nhớ đến thân phận vua A. Nếu có ai cắt-cờ hỏi họ Mút : Vậy chớ A-vương Sélacsié có quyền đòi Ý phải trả Abyssinie hay không thì họ Mút trả lời ra sao không biết ?

Tướng-quốc nước Tiệp là Benès chán chán-trị của thế - giới chạy sang Mỹ dạy học thì đời xưa thiếu gì nhà chánh - trị cũng lui về vui thú điền viên, đào tạo môn đồ, chẳng hạn Khổng-tử giáo chủ đạo

Nho. Nhưng dầu sao, cuốn sách lịch sử thế - giới tái bản lần này cũng kém cái vẻ thơ mộng như cuốn in mấy lần đầu tiên. Sự ấy rất dễ hiểu và sự đó ý hẳn là biểu hiện của tiến hóa nhơn loại.

Vì tên thanh - niên Do - thái Grynazpanh chĩa súng bắn vào mặt ông Von Rath, làm gì có cái cử-chỉ rất nên thơ của Kinh - Kha lúc từ biệt Yên-vương để đi thích khách vua Tần. Và về vụ ấy làm gì chúng ta bây giờ có một câu ca như câu :

Phong tiêu tiêu hề Dịch thủy hàn
Tráng sĩ nhứt khứ hề bất phục hoàn

Và không khi nào chúng ta lại được thấy lại cái thi-vị đậm đà của những chuyện như chuyện Yếu-Ly và Khánh-Ky, hai dũng sĩ.

Yếu-Ly vì muốn báo thù cho chúa cũ, bèn chặt cánh tay mặt của mình, giết chết vợ con mình, bày « khổ nhục kế » sang trả hàng công-tử Khánh-Ky. Thấy thương tình nên mặc mệ, Ky cho Yếu-Ly ngồi chung với mình một chiến thuyền sang đánh giặc Ngô. Yếu-Ly vì đã chặt đứt tay phải nên chỉ còn tay trái thôi. Va cùm giáo ngăn đứng hầu công-tử Khánh-Ky, và thừa lúc giữa sông nổi lên trận gió, liền xuất kỳ bất ý đâm từ bụng Khánh-Ky suốt qua lưng, Ky không thêm la lên một tiếng, đưa tay xách nổi Yếu-Ly, chìm đầu kế thủ xuống nước ba lần, rồi lại ầm ể... trên tay, cứ nhìn mà cười khen là : đồng-sĩ !

Quân tùy tùng thấy có kẻ phản trắc, giết hại chủ soái, liền đồ xô lại, toan xé Yếu-Ly ra trăm ngàn mảnh. Nhưng Ky khoát tay, gượng chịu đau nói rằng :

— Trong một ngày không nên làm chết 2 đồng-sĩ của thiên hạ đi.

Chông ăn hiệp đánh vợ cùng...

... là một tấn tuồng củ mèm của lịch - sử nhơn - loại, mà ông bầu Tạo-hóa cho diễn đi diễn lại hoài có bấy nhiêu đó thôi.

NAY →

XU'A ↙

(Nhức mỏi !
Khó ngủ !

Hãy uống

Kim Tinh Đơn

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần-kinh như là : tay rung, trong lon chũn hộp, sầu cảm, hay giận hờn tánh tình không chừng đoi hay rầy rà quạ quạ. Ban đêm hay thao thức, toan tính mơ-màng những chuyện đầu đầu Trĩ những chứng hay nhức gân ban đêm, giật tay chơn trong khi ngủ, mỗi mé trong lúc trở mình.

Nhưng người toi ngày làm lụng mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc bằng trí nếu đêm nằm xuống thì bất oải, đau nhức từ chỗ, không ngủ yên, uống KIM-TINH-ĐƠN này thật hiệu nghiệm. Ngủ được ngon, mà sáng ngày được thư thái vui vẻ. Những người có bệnh nhức đầu đau uống vài ve rất tuyệt. Nhức đầu thường, uống một ve thì hết liền. Đàn bà có thai, mỗi mé đau nhức, uống KIM-TINH-ĐƠN hay lắm. Khi nằm chũn trong mình rêm đau uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve : 09.35

Nhà thuốc VÔ ĐÌNH-DÂN

393 Marine Cholon
118 Espagne Saigon
4 Ohier P. Penh.

Tam tạng được tưu

Thời cuộc càng văn-minh thì buôn bán càng cạnh tranh mãi, nên nhà thuốc hằng ngày càng thêm nhiều. Quảng-cáo lạ lùng, nào tự xưng gia-truyền kỳ phương, nào mượn tên sâm-nhung cao giá, nhiều cách đánh lừa công chúng nhiều khi phải lầm, thật đáng tiếc vậy, Bồn-đường chỉ cố ý giúp ích cho đời và nhờ làm lâu năm kinh nghiệm, nên mới biết dùng thuốc Quân-thần tá-sứ, cân lượng có độ mà chế ra thứ Tam-Tạng Được-Từu này dùng toàn rượu nếp ngâm ra chuyên-trị Tim, Tỳ, Thận là ba tạng quan-hệ nhứt trong mình người, có thể bù gân cốt, hết nhức mỏi, kiên tỳ vị, trừ trùng thực, thêm sức lực, ngừa bá bệnh. Đó là ba đều đặc sắc của rượu thuốc này. Còn nhiều đều hứa ích hơn nữa, uống qua rồi biết cái hay của nó, đàn ông và đàn bà đều dùng được. Xin uống thử một lần thì rõ hơn, Chũn nhơn kính cáo

Giá tiền ve lớn 0p.80 ve nhỏ 0p.40

Nhà thuốc hiệu CHIA KHÓA
QUỚI-NHƠN-ĐƯỜNG

Saigon Giadinh

Lương-y Huỳnh-quới-Nhơn chuyên khoa về bệnh đau phổi, đã có chế ra thứ thuốc Phế-Cứu-Tinh, trị được các chứng ho lao nặng nhẹ, và nhiều thứ thuốc hiệu Chia Khóa. Ai có bệnh nên mua dùng thử, sẽ thấy công hiệu mau lẹ một cách bất ngờ.

Hai cuốn sách có giá trị mới xuất bản

1.— Tắt đèn của NGÔ-TẮT-TỔ giá 0p.30

Nếu ở cái xã-hội Việt-nam này mà ai cũng, khi một mình một bóng, trông hoa đèn còn biết thẹn mình thì cuốn Tắt Đèn chưa đến nỗi phải ra đời. Ngay lúc thanh thiên bạch nhựt mà còn có kẻ công nhiên làm những sự dâm ô, nửa là khi tối đến tắt lửa !

Cuốn Tắt Đèn này có thể nói là một cuốn phim tả-chân xã-hội, mà ở cái xã-hội Việt-nam, do tác- giả đã mắt thấy tai nghe viết ra. Mà viết cho câu văn chưa cay ý nhị, thì chỉ có ngòi bút của Ngô-tắt-Tổ mới xứng !

2.— Làm đi của VŨ-TRỌNG-PHỤNG giá 0 60

Tại sao con nhà tử tế cũng đi làm đi ? Một câu hỏi không ai trả lời được, mà chỉ có cuốn Làm đi, mà Làm đi do Vũ-trọng-Phụng viết sẽ trả lời được.

Cuốn Làm đi này có thể nói là một cuốn giáo- dục tiên-thuyết, nếu người đọc nó muốn thật lòng nhận rõ.

Ở xa muốn mua cả 2 cuốn xin gửi 1p 00 cả cước, bằng có thơ cũng được, và để cho : Nhà in MAI-LINH Hanoi

TET GAN DEN

Năm nay chúng tôi có nhiều thợ làm đồ mau lẹ. Có chế kiểu áo dài thêu lót lưới, và chemises thêu lót lưới rất — đẹp, giặt không co —

LIÊN - HOA
110, RUE LAGRANDEIRE — SAIGON

Thần tiên lại những ngày **TRẺ TRUNG** **hãy** **trở lại bình DI-TINH**

Thường nói rằng bệnh phong-tinh tàn phá rất ghê gớm, ban có ngờ đâu bệnh Di-tinh tàn phá não lại kém gì.

Mới có bệnh, đêm nằm ngủ mơ màng thấy giao-hợp với đàn bà, tỉnh dậy ra thì giật mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng-tinh. Trường hợp này không lấy gì làm nặng, đau lưng một ít thôi. Các khớp xương hơi rêm mõi, nhứt là xương sống và hai chân vai. Ban cho là thường và chưa chịu uống thuốc.

Một tháng qua, Ban không còn thấy giao hợp nữa, mà sáng dậy tỉnh ra lúc nào không hay. Người Ban học nhuộc hơn lên, mất máu. Hai mí mắt có quầng đen. Đau lưng nhức mõi. Đêm không ngủ được, thao thức trắng trọc suốt canh. Vết chày mõi và giật mình thức giấc. Ăn uống rất thất thường, trong bụng đầy hơi, lâu tiêu, người bôn nát.

Làm việc rất nề oải chán chớ. Không còn thấy lòng hăng hái và chỉ phần đầu của tuổi trẻ tiêu tan. Ấy là bệnh mới ở thời kỳ Di tinh.

Bệnh càng ngày càng tiến đến Huyết-tinh. Tỉnh ra lúc nào cũng đau. Thường ra sau khi tiêu tiểu, Tinh loãng gần như nước tiểu. Người bệnh tiêu-tiểu tuyệt-tự, rất giảm thọ và không khéo trị có thể đi lần đến bệnh lao.

Những người có bệnh Mộng-tinh, Di-tinh, Huyết-tinh theo 3 thời-kỳ trên đây hãy trị ngay bằng thuốc Cổ-Tinh Ich-tho-hoàn của hiệu PHỤC-HƯNG Y-QUAN Cholon bảo chế thì chắc chắn sẽ khỏi ngay.

Bệnh nhẹ 1, 2 năm, uống 2 hộp là thật mạnh. Nặng hơn đến 5, 7 năm uống nhiều lắm 5 hộp thì không còn bao giờ tái trở lại.

Sau sẽ thấy trong người dễ chịu,thời hơn lên, ngày 1 giờ sau khi dùng hoàn Cổ-Tinh Ich-tho-hoàn. Trong 2 ngày sau là thấy bớt đau lưng. Các khớp xương bớt mõi, ngủ yên, không còn giật mình thức giấc nữa. Tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người thấy khỏe nhiều rồi, làm việc hăng hái trở lại. Ăn uống ngon, lần lần sức lực phục hồi. Một hộp 6 hơon giá 1p.00.

Nên đề ý. — Có nhiều thứ thuốc cũng trị bệnh Di-tinh, nhưng chỉ trị đó tạm thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Cái đặc-biệt của thuốc Cổ-Tinh Ich-Tho-Hoàn PHỤC-HƯNG là ở chỗ bệnh không bao giờ tái trở lại.

TRƯ BÀN TÀI

Nhà thuốc VÔ-DINH-DÀN

323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON
4, rue Ohier PHNOMPENH — 8, rue des Cantonais HANOI

(Gửi contre remboursement khỏi cước phí từ 2 hộp).

Cam đoan trị tuyệt nọc bệnh phong-tinh chỉ có nhà thuốc chuyên-môn LẬU-giang :

Phong tình được cực

n° 4 rue Martin des Pallières (Saigon) Dakao
và n° 191 rue Frères Louis Saigon

Bệnh lỵ mới mắc, đau tức, ra mủ xanh, vàng hoặc lẫn máu, chỉ 5 vé thuốc số 40 giá mỗi vé 50 là hết tuyệt nọc.

Bệnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bơm rửa mà máu xanh ngầy dầy vẫn còn mủ thì dùng thuốc số 42 giá mỗi vé 50, cũng chỉ 5 vé cam đoan tuyệt nọc. Bệnh phong-tinh trị chưa tuyệt của trong máu của đờ độc (toxine) cho nên sanh ra : nước tiểu vàng đục, đau lưng, nhức tai, mủ mắt, nhức mõi gân cốt v.v. chỉ uống 2 hộp TÂY HUYẾT TUYỆT TRUNG (Toai dépuratif) giá mỗi hộp 1p.50 thì máu sẽ trở nên trong sạch, các bệnh đều tiêu hết.

Nhà thuốc bảo đảm cho giấy giao kèo các thứ bệnh phong-tinh đều nặng và lâu đến mấy cũng mau hết tuyệt nọc.

Ở xa biên thư lễ bệnh sẽ gửi thuốc lành bệnh giao ngân, rất kịp do.

Đặc-ly : Bazar Yac-Tân (góc đường Viénot d'Espagne) sau Chợ-mới, Trần-nguyên Cát, 81 đường Charner (Saigon), Beph-Loan, 390 rue des Marins (Cholon), Bazar Vũ-Lai (góc chợ Tân-thị).

Cần thêm nhiều đại-ly xin viết thư (kèm có trả lời) và thường lượng nôi :

Tổng đại-ly : Dépôt KIM TIẾN
n° 191 rue Frères-Louis. — SAIGON

ÔNG GIÀ BÌNH-CHIỀU... người cầm đại-quyền nước Nhựt hiện nay

KỶ trước, nơi mục này, chúng tôi đã lược-thuật tới chủ **Bình-chiều Kô-nhứt** Lang lập nên « Quốc-hồn-xã » được phân đóng các yêu nhon trong quân giới và chánh-giới tàn thành và nhập đảng, cho nên thế lực **Bình-chiều** càng ngày càng to.

Hướng chỉ n'oi những yêu-nhon làm hậu thuẫn cho mình, ngoài « Quốc-hồn xã » ra, **Bình-chiều** lại làm Tổng-tài viện Khu-mật là một chức vị tối trọng yếu ở triều đình nước Nhựt, thành ra thế lực của lão lớn lao mạnh mẽ lại càng lớn lao mạnh mẽ hơn nữa.

Viện Khu-mật là một cơ quan tồn nghiêm hệ trọng, ở dưới Thiên hoàng, để chỉ về cho Thiên-hoàng xét định những việc lớn của quốc-gia. Cơ quan ấy được coi như là ông thần bảo hộ chánh-thế quân-chủ lập hiến của Nhựt ngày nay. Bởi vậy một lời nói của nó có thể khiến cho chánh-cuộc hoặc vững vàng hoặc nghiêng đổ.

Một cơ quan trọng yếu như thế, tự-nhiên bọn quân nhon muốn cầm vào trong tay họ. Năm 1921, **Bình-chiều** mới được cử vào làm một viên cố-vấn « hữu danh vô thiệt » trong viện Khu-mật, thế mà chỉ cách có 1 năm, nghĩa là qua năm 1925, họ đã vận động cho **Bình-chiều** đột-nhiên được thăng nhậm chức Phó-tổng-tài. Chín năm sau, hay nói rõ hơn là vào khoảng tháng 5 năm 1934, Tổng-tài viện Khu-mật là Thương-phủ Đông-tam-lang từ chức, đấng **Bình-Chiều** được kế vị, nhưng bọn nguyên lão trong-thần như Tây viên tự, và Trai-dăng, kinh-tự phải ôn-hòa tìm cách ngăn trở **Bình-Chiều** và cử **Nhứt-Mộc-Hi** kế-nhậm chức ấy. Tuy vậy sức ngăn trở của các cụ nguyên-lão không chiều - thẳng lực của **Bình-Chiều** mãi được, lại còn gây thủ kết oán với bọn quân-nhon, rồi họ dùng đủ cách công-khích Tổng-tài **Nhứt-Mộc**, đến nỗi họ không dự dự gì, gây nên cuộc chánh-biến lớn lao ngày mùng 2 tháng 2 năm 1935 ở Đông-kinh. Rồi cuộc **Nhứt-Mộc** phải từ-chức, đành chịu nhường ghế Khu - mật tổng-tài cho **Bình-Chiều**.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

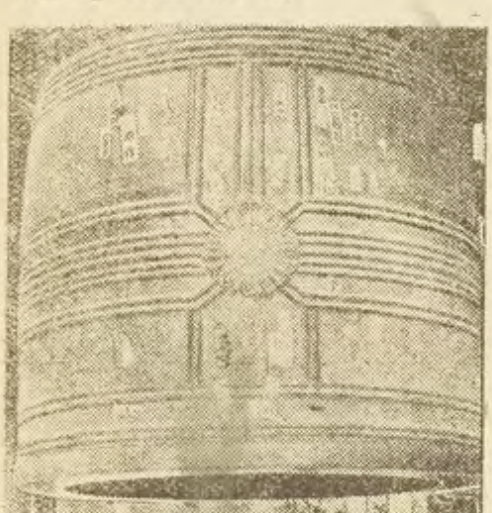
Thế là từ đó, một mặt **Bình-Chiều** nắm quyền Tổng-tài Khu-mật, tức là giữ ngôi cố-vấn tối cao ở bên Thiên-hoàng, một mặt làm lãnh-tự « Quốc-hồn-xã » cơ-quan phát-xít của phái quân-nhon, thời thì thế lực của **Bình-chiều** trở nên mạnh mẽ không còn chỗ nôi.

Hoa-Nhứt chiến tranh

Nên biết con người quyết đánh Tàu tới cùng và thẳng tay đối-phó với Âu-Mỹ

6 muốn dân bà GÓA CHÔNG SANG TÀU

NƯỚC nào đi chinh phục người ta còn giữ thể-diện, không muốn cho dân bà con gái mình kể thốn với dân bôn-xứ. Trái lại, người Nhứt thì họ khuyến khích việc hôn nhon ấy để đồng hóa người ta cho dễ.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

Mấy chị vợ góa của tướng-sĩ Nhứt trận vong bên Tàu, vô chùa lễ Phật cầu cho vong-linh chóng siêu - độ, đang đứng đờm xem quả chuông lớn nhứt.

HOA-NHỨT CHIẾN-TRANH KÉO DÀI TỚI CUỐI NĂM CHAY MỚI XONG

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

Có lẽ Nhứt-bình lấy được những yêu-aiem như Tráng-sa, Côn-minh Tráng-khánh, rồi bấy giờ mới có cơ hòa-bình thực hiện hòa chăng.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

MẮC đầu có tin Ngô - hội Phu đã ra hiệp tác với Nhứt để lập nên Tân-Trung quốc, mặc dầu thực-lực của chánh phủ Tráng-khánh đã yếu đi nhiều, song chiến cuộc Hoà-Nhứt chắc còn kéo dài đến cuối năm nay là 11, chờ hiện thời khó nói chuyện hòa lằm.

CHÚNG TÔI ĐÁNH TRẦN 100 NĂM

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Ấy là lời tuyên-bố của Quân-bộ Nhứt

Giáo-sư Albert Bachha

CHIROMANCIEN & MAGNÉTISEUR
115, rue Bourdais — Saigon

1) Dùng nhơn-diện (Magnétisme) trị tuyệt mọi chứng bệnh (suyễn, rét, điên, bại, ho, ho lao, nhức đầu, đau bụng, lậu, đau tử cung) rất mau lành, đảm cam đoan.

2) Tiên-đoán quá khứ, hiện tại và hậu lai của đời người một cách quả quyết chắc chắn. Bà con nên đến xem vận-mệnh của mình sang năm thế nào, sẽ rõ tai.

NOTA. — Xin in 2 bản tay, cho biết tuổi, kèm thêm mandat 1p.00 và một miếng vải của đồ mình dùng dùng, nội trong một tuần lễ có qui-kỳ gọi đến.

Rượu đại-bộ Thanh-Yên J. MARIANI

Rượu khai vị ngon nhứt, chuyên trị nhức mõi, tê bại, đau lưng, một nhọc, tỷ vị yếu, mất ngủ, mất máu v.v... và dùng trong ba ngày Tết rất thích hợp. Muốn mua hỏi tại

M. J. Mariani
22. Testard - Saigon
Téléphone: 21.639

Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ.

Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhứt của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hải-phong. Qui ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi thư thường lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« CARREAUX IMPERIAL »
BÀO-TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỆT
68, Quai de Belgique - SAIGON - Téléphone 21 088

Bán máy xay lúa gạo

Trừ đủ đồ phụ-tung dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù dãi ván ván. Đại-ly nhiều hiệu máy chạy dầu cõng, máy chày, máy trâu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ mãn.

ÉTABLISSEMENTS
21, BO GALLIENI
(TÉL. N° 21.088) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

TU'ONG GIO'I-THẠCH khóc với TÔNG-MỸ-LINH về việc thất-thủ Quảng-châu mà khôi-phục không được

Này Quảng - châu ta đã mất rồi !
Đau lòng đây lắm, Ai - khanh ôi !
Hở môi những sợ khi răng lạnh ;
Cạn nước chừng e phải đá lời.

Đã rồi, biết thế làm sao được ?
Được mất phen này phải tính trước.
Đông nam bão-chướng mà đi đời ;
Lấy chi gìn giữ cho non nước ?

Non nước tan tành trái bầy nhiều.
Kể từ xây việc Lư-cầu-kiều.
Lầu đài Thượng-hải cơn bom nổ ;
Thành quách Từ - châu ngọn lửa thiêu.

Lửa thiêu mấy trận gấm ghê thật !
Đề đảm đất đen cho quân Nhứt.
Đánh theo chiến-lược phải hi-sinh
Thời cũng kể chi còn với mất.

Mất còn các lĩnh cũng như không.
Quan hệ chẳng là thành Quảng-
đông.
Một giải non xanh cùng nước biếc ;
Đều là di-tích của Tôn-công.

Tôn-công nhờ đó gây Dân - quốc.
Đề lại cho ta cả đại cuộc.
Châu-giang Hoàng-phổ mấy dặm
trường,
Tấc đất tấc vàng cũng khôn chuộc.

Khôn chuộc cho trôi sự lỗi mình.
Dùng người làm phải bọn thù sinh,
Hân-Mưu nhứt nhất hơn gan thỏ,
Nghe tiếng tàu bay vội bỏ thành.

Bỏ thành nó đã dành cam tội.
Để lại cho ta cuộc bối rối.
Hùng-binh mãnh-trượng róc tới nơi ;
Phản công mấy trận vẫn không nổi.

Không nổi, bây giờ tính thế sao ?
Ai-khanh nghĩ thử kể gì cao ?
Thà không ai - cả, không cần hỏi ;
Còn có ta đây, có lẽ nào ?

Lẽ nào dám phụ lòng dân nước.
Mà bỏ đi đâu cho dành được.
Cũng liều sống thác với giang sơn,
Một lòng kháng chiến, sau như trước.

Trước sau đã thế, thế thì thôi.
Kể-lẽ làm chi chuyện đã rồi !
Trùng-khánh Văn-nam ta giữ chặt,
Đừng cho quân địch tiến gần nơi.

Gần nơi nó hẳn vào đường chết,
Ta quyết một phen cho oanh-liệt ;
Cuối cùng thắng lợi nằm trong tay.
Lẽ đó, Ai - khanh cũng đã biết.

Biết ta mái tóc bút xong rồi.
Ngâm lại máy râu cũng khó coi,
Thấy bạn Hồng - nhan mà muốn
khóc ;
Khóc vì việc nước tính chưa trôi.
HOÀI-NAM

NHƯNG PHÁP-LUẬT ĐIỀN CHU CẦN BIẾT

CHƯƠNG THỨ I

THẾ NÀO LÀ HẾT QUYỀN ỨNG DỤNG THẦU LỢI

Quyền ứng - dụng thầu lợi hết :
1' Bởi người ứng-dụng thầu-lợi
qua đời.

2' Bởi kỳ-hẹn ứng-dụng đã hết
hay bởi điều - kiện định làm giới
hạn đã thành tựu.

3' Bởi người ứng-dụng thầu-lợi
từ-khước quyền lợi của mình.

4' Bởi sự một người kiêm cả hai
tư-cách ứng-dụng và hư-chủ.

5' Bởi bất - động-sản ứng - dụng
hoàn toàn bị tiêu diệt.

Ngoài cái trường hợp đặc - biệt
trước quyền người góa phụ annam
định ở điều 184 sau này, và không
can-hệ đến trường - hợp ấy, người
ứng-dụng thầu-lợi có thể bị tòa án
bãi quyền khi người hư-chủ đầu-
tố về sự lạm dụng, nhứt là khi
người ấy làm hư hại hay làm cho
bất-dộng-sản tiêu mòn lần lần vì
thiếu sự chăm nom săn sóc.

Trong trường - hợp ấy, những
người nào là chủ nợ của người
ứng-dụng thầu-lợi được phép can-
thiệp vào vụ tranh tụng, họ có thể
xin sửa sang các sự hư hao và
đem đến những sự đảm bảo về
trương lai.

Quan tòa có thể tùy tình trạng
nặng nhẹ mà hoặc xử bãi hẳn
quyền ứng dụng, hoặc bắt giao
bất-dộng-sản lại cho người hư-chủ,
nhưng mỗi năm phải trả lại cho
người ứng - dụng hay là những
người thừa hưởng của người ấy
một số tiền bao nhiêu đó cho đến
hết thời-hạn quyền ứng-dụng.

Nếu người hư-chủ đem bất-dộng-
sản thuộc quyền ứng-dụng thầu-lợi
mà bán đi, thì sự bán đó đối với
địa-vị người ứng-dụng không thay
đổi gì cả, người này vẫn cứ hưởng-
dụng quyền mình, trừ khi nào tự

PHÁP-LUẬT LUẬN-ĐÀM

của

PHAN-VAN-THIỆT

Luật khoa Cử-nhơn

mình đã công-nhiên bỏ quyền ấy
thì không thể.

Nếu người ứng-dụng tự bỏ quyền
mình mà làm thiệt hại cho các chủ
nợ, thì các chủ nợ có thể xin thủ
tức sự bỏ quyền ấy được.

Nếu vật thuộc quyền ứng-dụng
bị hư hỏng có một phần thôi thì
người ứng-dụng vẫn được hưởng
phần còn lại, chỉ có khi nào hoàn
toàn hư hỏng thì quyền ứng-dụng
mới hết mà thôi.

Nếu quyền ứng-dụng chỉ thuộc
về một sở nhà mà nhà ấy bị hư
hại vì hỏa tai hay là tai biến gì
khác, hoặc lâu ngày mà sập đổ đi
thì người ứng-dụng không có quyền
hưởng-dụng đất cùng vật liệu.

CHƯƠNG THỨ II

NÓI VỀ QUYỀN DÙNG VÀ QUYỀN Ở

Quyền dùng và quyền ở ban cho
người được hưởng quyền có thể
thầu một phần hoa-lợi của một bất
động-sản nào hay được choán trong
một cái nhà một phần căn kíp
cho sự nhu dụng của mình và của
gia-quyền mình, dầu cho sự hôn-
nhơn của mình là sau khi thủ-lắc
quyền ấy đi nữa.

Quyền dùng và quyền ở, cách
thành lập cùng tiêu - hủy giống y
như quyền ứng-dụng-thầu-lợi.

Quyền lợi của người có quyền
dùng thì do những điều-khoản của
văn-tự thành lập qui định, hay là
nếu không có văn-tự thì do theo
những điều lệ sau đây.

SOIR DE PARIS

BOURJOIS

Descours
et
Cabaud
Représentant
exclusif

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THẢO-ĐU'ÔNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-đồng

Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

Giảm bớt cho nông-gia, điền-chủ một nỗi phiền lo,
Trâu, Bò, Heo, Ngựa của quý ngài sẽ được bảo đảm...

Lục-súc hồi-sanh-hoàn số 13

khỏi phải mắc bệnh trước khi chưa bệnh, sẽ khỏi ngay trong khi
mắc bệnh. Đã cứu cấp vô số trâu, bò heo, ngựa. Đã được nhiều
thơ chứng nhận khen lao. Quả quyết như vậy !!!

Chuyên-môn bào chế thuốc trừ tuyệt nọc bệnh Phong-tinh đã
nổi danh là VUA THUỐC LẬU.

Đình-Thành-Song

112 rue d'Espagne - Saigon

Chi-cuộc tại Nam-vang Trương-long-Bao dít Xiêu-Bao 47 Oknissom Phnompenh,
Kim-Seng 120 Armand Rousseau, Mytho : Nam-Cường thư-xã, Tanan : Ng-hữu-
Dư, Bentre : maison Tân-Thanh, Caimon : Nguyễn-văn-Ba, Travin : Liên-Hiệp et
Tô-vinh-Tường, Cholach : Nguyễn-văn-Ba, Vinhlong : Nguyễn-thành-Liêu, Cantho :
Bazar Tân-Vân, Tiều-cá : Phan-tân-Triệu, Soctrang : Maison Hồng-Điêu, Long-
xuyên : Maison Bạch-Loan (nhà dùm), Rachgia : Nguyễn-văn-Chín dít Trán, Căuké :
Maison Bình dân (Hòa-an), Thốt nôt : Trần-vinh-Tường, Lấp vò : Trần-kim-Tuyến
Mocay : maison Minh-Thuận, Gocong : Huỳnh-văn-Mêu, Chaudoc : Thanh-Huê,
Phanhiệt : Lê-nam-Hung, Binh-dinh : Văn Luân (Đập-da'), Qui-nhơn : Tu Hoàn,
Cò bói, (hội thượng), Huế : Nguyễn-hữu-Song (Hiện sĩ gare).

P.S. - Cần dùng đại-lý khắp Nam, Trung, Bắc. Xin viết thư
về thương lượng gấp.

VĂN-CHU'ÔNG GIAI-THOAI

THO' KHÔI-HÀI của TÙNG-LÂM ĐẦU-TIỆP

NHỚ hồi năm xưa ông Lê-tràng-Kiều, khi tranh luận về thơ cũ thơ mới với ông cử Tùng-Lâm Lê-cương-Phụng, có giới-thiệu ông với độc-giã một câu như vậy : « Ở Hà-nội, ở Huế, ở Saigon ai cũng phải chịu nhận thơ của ông hay, ông làm thơ mau như bữa gỗ ». Thế cho biết tài thơ của ông không những được phái Đường luật hoan nghinh mà cả phái nghịch cũng phải công nhận.

Các ngài xem báo chắc đã được đọc thơ văn của ông Tùng-Lâm nhiều lắm, tức như trong số đặc-biệt rồi có mấy bài giải-tác của ông.

Phần tôi lại còn được duyên may biết cả những giai-tác chưa hề ra mắt bạn đọc bao giờ. Đại khái như mấy bài sau đây.

TRONG MỘT TIỆC RƯỢU ĐIỀU ÔNG GIÀ ĐẶNG-THỨC-LIÊNG (THẦY THUỐC VÀ CHỦ BÁO VIỆT-DÂN)

« Già cả như ông nhắm cũng bề
« Khi chơi thành-thị, lúc thôn-quê
« Giở hơi Khổng Mạnh nghe ra thao
« Nói chuyện Kỳ Hoàng giới đã ghê
« Thơ tả Bồng-lai ngâm gục-gặc
« Rượu mua Thủ-dức chứa ê-hề
« Đòi ông chẳng giận hờn ai hết
« Chỉ giận Phan-Khôi một chữ « g ».

Nguyên ông Đặng-thức-Liêng bị ông Phan-Khôi công kích một bài trong báo « Phụ-nữ » bảo rằng ông Liêng đặt cái tên thừa ra chữ « g ». Ông Liêng tức lắm, viết một hơi ba bốn bài phản-đối Tú-Khôi.

Chép bài thơ trên đây, ký-giã chợt nhớ lại mùa đông năm 1937, ông Tùng-Lâm gởi thơ cho tôi, có nói về Hải-vân :

— « Tôi thích lối thơ ấy bình dị mà có sự thật hơn là lối phong-hoa tuyết-nguyệt, nhiều khi câu thì nghe rất tao mà nghiệm kỹ thì « hão » thành ra ít khi làm. »

Trong một bức thư khác, ông lại viết :

— « Thơ tôi, mỗi bài đều nhân có một việc mới nảy từ ra, chứ tôi ít hay « vô-sự » mà có thi-hứng. »

Quả như lời nói ấy, năm 1925, có người bạn rủ ông vào « Việt-nam cách-mạng-dã », nhưng thấy cách tổ-chức và hành - động của đảng nhiều chỗ vô ý thức, nên ông xin từ, người ta bảo ông như thế là hèn nhát. Nhon đó ông có bài này :

« Tôi bị người chê tôi hèn nhát
« Thừa vâng, tôi chả chịu người khen

« Sống cùng vũ-trụ chừng nài tuổi
« Chịu với phong trần biết mấy phen

« Vô-dụng thành thân con một sác
« Đa-sầu khéo bạn chủ ma men

« Cũng may ngất ngưỡng qua ngày tháng
« Sống để xem đời cuộc đồ đen. »

Bài này đặc sắc hơn cả là 4 câu

dầu. Ký-giã chịu nhất là câu « Sống cùng vũ-trụ chừng nài tuổi » không biết bọn trẻ ta bao giờ mới có được giọng thơ già-giận ấy.

GÀ Y Tết năm Hợi, năm queo ở Hà-nội, ông có bài cảm tác :

« Gặp chó (1) năm nay lại gặp heo (2)

« Tài gì rỗng (3) chẳng chịu khô queo

« Ngồi luôn cả tháng trơ lưng rạn

« Năm nghĩ năm canh rồi ruột mèo

« Há phải của tay làm chả được?

« Khổ vì nai sức mãi đi theo !

« Phen này ta quyết ta lừa miếng

« Vật với chúng bản lại một keo. »

Bài này lắt léo mà hay, là mỗi câu có tên một con vật. Đó là cái khéo của tác-giã.

« Gặp chó năm nay lại gặp heo », khéo lựa được « heo chó » là tiếng thường dùng để mắng những quân

đều giả. Tài thì vẫn tài nhưng ngạo đời lắm ! Còn « khổ vì nai sức mãi đi theo » tôi sợ có người không hiểu nghĩa « đi theo » mặc

dầu nó vẫn có nghĩa, tôi vẫn thường nghe họ nói : làm một chết đi theo, chạy nhọc chết đi theo v.v... nên tôi vẫn phục lời thơ của ông Tùng-Lâm ở chỗ đó.

Năm 1937, sau lúc Hoàng-quân Tân-Dân tạ thế, « Văn-học tuần-san » đình bản, ông Tùng - Lâm bỏ Gia-

định về Tân-an làm thuốc, có bài : « Đầu cũng non sông đất nước nhà

« Tân-an Gia-dịnh có bao xa.

« Đẹp nghề báo-chi văn thơ lại

« Giở ngón sấm linh thuật thảo ra

« Lui tới miền là thân chủ có

« Thông dong thế cũng tháng ngày qua

« Mặc ai tranh cạnh ai thua được

« Ai cứ ai mà ta với ta.

« Độ ấy nghe tin ông « giở ngón sấm linh thuật thảo ra » tôi cảm

thành 4 câu :

« Từ vắng tin nhau, những nhớ nhau

« Xanh xao mình vóc dáng người đau

« Xa nghe bác mở phòng thăm bệnh

« Trước kính tươi cười mặt đỏ au !

LƯC ông Lâm - Mậu giải nguyên, làm giao - sư trường Nữ - học Đông-

Khánh từ trần, ông Tùng-Lâm có bài phúng điếu :

« Độc nhĩ sông Hương núi Ngự bình,

« Bổng không chôn một vị khôi-tinh,

« Ruột tằm héo quặn tơ thiên-cổ

« Hồn cuộc sầu ề nguyệt ngũ canh

« Trên băng đồng song bia tạnh-tự,

(1, 2) Heo là năm Hợi, Chó là năm Tuất. — (3) Ông T. L. sanh năm Thìn tuổi Rỗng.

« Trong trường nữ học giọt su-sanh,
« Thiệt thời xã-hội đánh chung vậy,
« Thanh-khi riêng đau rồi bạn mình,
Kể ra cũng đủ ý đủ lời như bài này : »

« Hồ hải bao phen trót hẹn rồi,
« Ngồi không phí-ủng tháng ngày thôi

« Phong trần nghĩ có mình quen mặt

« Vũ trụ nào không đất cắm dùi.

« Trước mắt đã ghê tưởng nhảy múa,

« Bên tai thêm chán chuyện xơi ngoi

« Từ đây học mãi trở xa cát,

« Hồi chị em ôi chớ chớ cười !

Bài này tiên-sinh làm ra hồi ở Huế lập tiệm buôn thất bại, định

trở vào Nam, các chị em bạn gái mở tiệc tiễn hành. Bởi vậy bài thi

này là cái kỷ-niệm quý báu của tiên-sinh trên bước đường lưu lạc vậy.

ĐẦU-TIỆP

Van vui

CỦA VIỆT-CHÂU

MỘNG - XUÂN hay là CHƠI XUÂN THẾ - GIỚI

Lạ quá ! Đường ngồi bên khóm cúc,
Thốt nhiên đầu vẳng với tai ù,

Thấy mình nhẹ hẫng rồi bay bổng
Bốn hướng trời mây toả mặt mù...

Chớp mắt, đã ngồi bên một lão râu
gồm hai dím, mắt điều hâu,

Tóc chừa xuống trán trông như búa
Chào lão, lòng tôi đã phát râu !

Tôi, trông chữ « rạn », tôi thăm hiểu :
Đây vốn non sông Đại Đức mà !

(Hoa cỏ sum-suê, cây trái tốt Xuân về, ai nấy thấy âu-ca...)

Ông Hít mời tôi nhắm chén trà,
Rồi sang qua rượu, chuyện khê-khê,

Khiêm cung tôi bẩm : — « Xuân năm mới
Ngài chẳng chơi xuân một chút à ! »

Ngài đáp : — « Ta ưa trông trật lất
Xuân về, ta bán mớ phân kia

Quên vun hoa quả cho sum-mậu
Đem biếu gần xa vẫn có thừa. »

Tò mò tôi tới bên vườn ngắm
Ồ lạ ! phân toàn thuốc súng thôi,

Lạ nữa ! cây xanh báo trái quai,
...Thôi thì, đích-thị trái bom rồi !

Chết chưa ! trái này mà định biếu
Cho bao nơi giống đề làm quà,

Thì thôi nhân nghĩa còn đâu nữa.
— Lay cụ, tôi xin trả chén trà !

Chỉ e lúc nữa ngài vui tinh,
Đem tặng cho mình một quả kia,

Thì hết trông nhìn non nước cũ,
— Mong ngài rộng lượng để tôi về !

Người tôi mê tít. Lại trên mây.
Ai khiến xui chi gặp lão này :

Ngục văn-tự ở nước Nhứt

CHÁNH-phủ quân-nhon nước Nhứt bấy lâu thi - hành

chánh sách Phát-xít rõ ràng, nhưng không chịu để ai được phê-phán.

Bởi vậy, Hà - hợp Vinh-trị làm giáo-sư khoa kinh-tế ở trường Đ-

quốc Đại-học tại Đông-kinh, đã viết ra cuốn sách PHÊ-BÌNH CHỦ

NGHĨA PHÁT - XÍT », tháng 10 năm rồi bị nhà nước hạ lệnh cấm

bán. Đến hôm tháng rồi nhà đương cuộc lại cách chức Hà-hợp và giao

cho hội-dồng kỷ luật xử phân nửa. Té ra hạng giáo sư đại học bên Nhứt cũng không có tư-tưởng tự

do chẳng ?

Tôi tận Luân-Đôn xem cảnh lạ.
Vội đoàn chiến-hạm nước Anh L-

Mưng lại nghe rằng : ông Thủ-tướng Luôn luôn bận việc khắp cùng nơi,
Đem tài hùng-biến đi hòa-giải...
... Khuyên nước yếu hèn... phải thức thời !

Mà muốn nhờ mây sang Mỹ-quốc
Để xem nước ấy họ chơi xuân
Thì nghe họ vốn giàu và mạnh
... Một tháng có xuân ba chục lần !

Cả một trời hồng làm chóa mắt
Tôi nhìn kỹ lại... Nga-la-Tur :
Bốn phương tám hướng bình yên
quá !
Dân-chúng bằng nhau, chẳng hạn thù !

Mưng màu đỏ ấy, tôi ngờ quá !
Không biết phải chăng bởi màu đào
Của những cặp dân tranh-dấu, đã
Nhuộm cờ đỏ thắm. — Hay vì đâu ??

Coi phóng qua Tàu thăm chú
Trưởng
Trái qua những núi với rừng sâu...
Gặp mình, những ngó chú mừng
lắm,
Lạ quá ! chú ngồi mặt nảo sâu ! ! !

Chú rơi hàng lệ than van mãi :
— « Cái bác Ung - Tinh bạc
quá chừng !
Những lúc thái bình ngồi hưởng
lộc,
Đến khi quốc-nạn, vội đăng-vân ! »

Coi nhủ : — « Chú Ung đâu có lẽ
Bạc tình như thế ! Chắc là đi
Ngâm hồn đá lớn về Dương-Tử
Lấp ngả gần quân Nhứt chớ gì ? »

Chú Trưởng bi - quan nói : —
« Mốc-xi !
Con chim Tinh-Vệ có tài chi.
Mà mong lấp biển ngăn sông được?
Quả nó đông qua xứ Bắc-kỳ ! »

Gặp gian chẳng mách cũng là gian
Mi chứa thẳng Ung đã rõ ràng
Nếu chẳng cut đi, ta giết quách,
12 viên đạn thưởng... nam-man !

Cười ôi ! hồn vía còn đâu nữa ?
Chú cháu không thương biết
nói sao ?
— « Ngộ hui ! » dứt tiếng, tôi bay
thăng...
...Thấy trại Phù-tang chẳng dám
vào !

Tôi rằng nơi ấy đầy hung-khí.
Mù-mịt xông lên ngạt chết
người !
Những tướng lùn lùn oai lâm liệt,
Lấy cờ Anh, Mỹ xé tan chơi...

Tuyệt qua khỏi giới Văn-nam-phủ.
Năm sắc mây lành rực rỡ tươi.
Chợt nhớ đây là non nước cũ :
Con Hồng, cháu Lạc nhơn-nhờ cười

Mẽ-mãi nhìn xem non nước cũ
Sấy chơn rớt tuốt xuống...
Trần-Gian !
— Ái chà ! đau quá, tay gần xui...
— Ủa ủa ! ! . . . Thì ra giấc mộng...
hoàng...

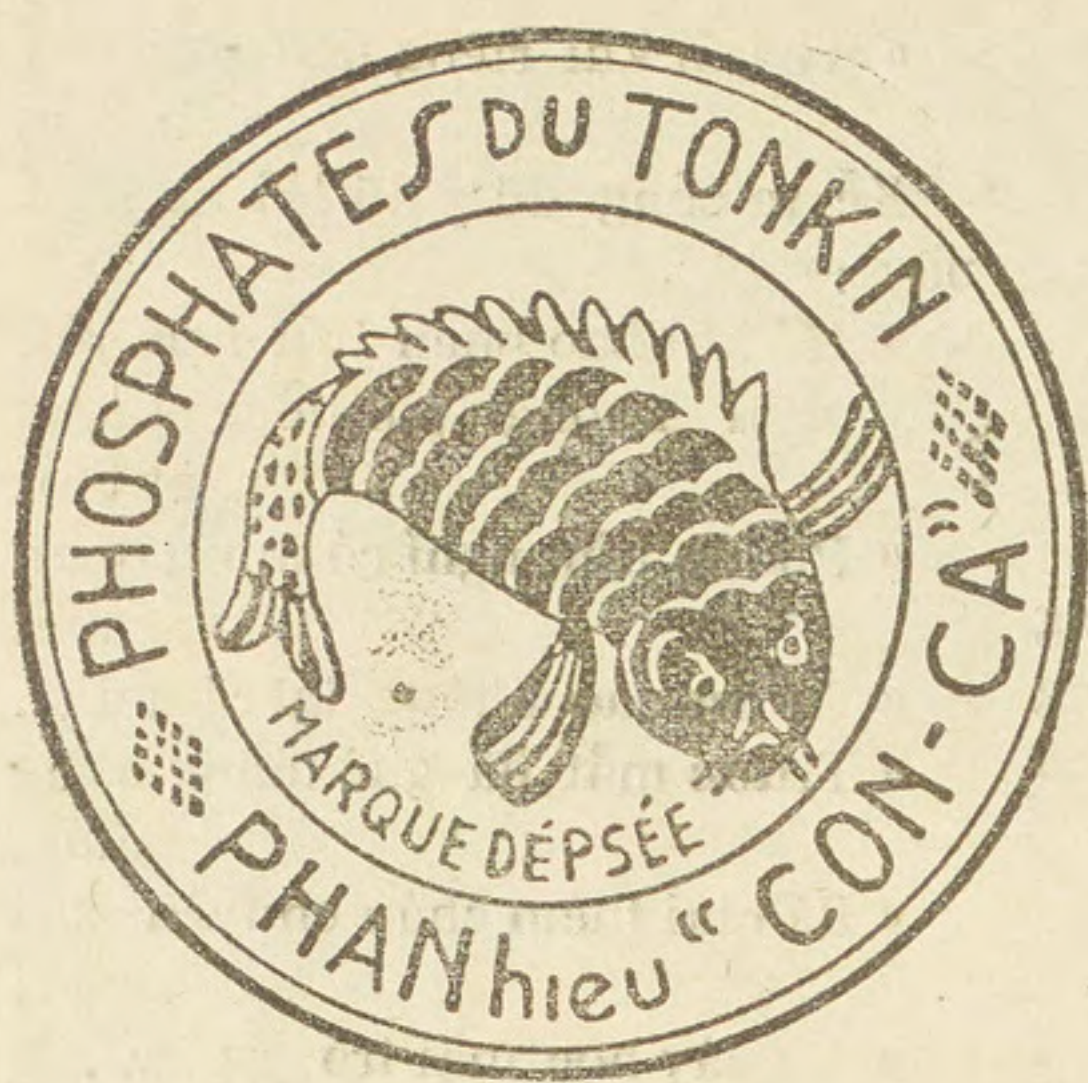

Khi các ngài đã đi
khắp các tiệm may
rồi đều phải công nhận

Le Parfait Coupeur

79, BOULEVARD CHARNER - SAIGON

là hoàn toàn, vì có đủ các thứ hàng
mới lạ để lựa chọn. Chứ-nhon tự thân
hành tiếp khách, trông coi về việc cắt
may. Có nhiều thợ chuyên-môn lâu
năm rất đúng đắn, kỹ lưỡng, giá cả
phải chăng. Quý ngài sẽ rất vừa lòng.

HỎI QUÝ NÔNG-GIA
HỎI QUÝ ÔNG ĐIỀN-CHỦ

Quý ngài nên dùng phân tro tẩy hiệu

“ CON CÁ ”

(PHOSPHATES DU TONKIN)

Phân tốt giá rẻ

Phân rất hấp đất bền xứ

Quý ngài nên hỏi tại Đại-lý của hãng

NGÔ - TẤN - BỬ'U

Agent exclusif de la

SOCIÉTÉ NOUVELLE DES PHOSPHATES DU TONKIN

N° 18, Quai de la Marne

SAIGON

CON CHÁU TA MAI SAU...

NGUỜI đời nay, nếu tưởng rằng mình phát - minh chế-hóa ra bao nhiêu cơ-khí kỳ-xảo, cốt mưu sự sung sướng cho con cháu mai sau, thật là tự phụ một cách lão xược vô cùng. Đời sau, người ta thấy sách vở nào hiện chép sự tự phụ ấy tất phải cười ông bà họ thuở trước là đồ điên.

Sao vậy ? Phải biết loài người càng ngày càng tiến hóa. Con cháu ta mấy chục mấy trăm đời sau sẽ tiến hóa tài giỏi hơn chúng ta ngày nay trăm lần ngàn lần, cũng như ta đối với tổ-tiên ông bà ở đời Noé hay Bàn-cổ vậy.

Những cái gì khiến cho người ở thế-kỷ 20 có thể tự phụ, như xe lửa máy bay, thâu-thanh-cơ, vô-tuyến-diễn v.v... đều là đồ chơi trẻ con ở trước mắt nhơn - loại sau này, nếu không đến đời bị coi là đồ bỏ.

KHOA-học hiện - kim nhờ sự bươi đào cổ-tích, đã truy cứu ra cuộc tân-phát của loài người từ đời hõn-độn sơ - khai trở đi. Các nhà bác-học tính từ đầu tới giờ có 120 triệu năm. Cái sọ dừa đào lên được ở phía nam thành Bắc-kinh xem ra là đầu của một người đã khá tân-hóa, phỏng chừng họ cách nay một triệu năm, còn cái sọ dừa phát hiện ở xứ Neanderthal nước Đức thì gần hơn. So sánh hai cái đầu này đủ chứng tỏ ra loài người, trải nhiều con biến đổi mới có hình dung trạng mạo như ngày nay.

Cứ mỗi một thời kỳ 100.000 năm, loài người tiến tới đổi thay một cách khác hẳn thời kỳ trước. Bắt đầu từ ông cố bà sơ là hình thù loài khỉ cho tới đời chúng ta, cuộc tân-hóa đã trải biết bao nhiêu thời kỳ mà nói.

Bởi vậy, loài người 10 muôn hay 20 muôn năm sau này sẽ biến đổi tiến tới cả từ thể-chất cho đến tinh-thần và văn - minh. Đời họ, đọc sách thấy chép những văn-minh kỳ xảo của thế - kỷ 20, chắc họ sẽ phì cười mà cho là dã-man hủ-lậu, cũng như chúng ta cười ông bà ta ngàn đời về trước vậy.

...Cái đầu lớn như cái lu. Ngoài ra ngũ quan, thêm 3 quan mới để giao - thông với hõn người quá vắng. Họ không biết ghen và có quan-niệm ái-tình khác hẳn chúng ta bây giờ

NGUỜI muôn năm sau, vì sự sống họ đổi thay khác hẳn, thành ra hình dung và cơ thể họ cũng đổi thay khác hẳn. Có lẽ thân thể họ sẽ bé nhỏ hơn người thế-kỷ 20, cho đến tay chân cũng ngắn hơn, duy có cái đầu sẽ lớn gấp mấy đầu mình ngày nay.

Vì loài người tương lai chỉ sống bằng óc và trí thông-minh họ sẽ mở mang ghê hõn. Não phồi, não tim, não gan, não thận, não dạ-dày, tóm lại những cơ-thể mà hiện tại chúng ta coi là quan hệ đệ nhứt, chừng 10 muôn năm sau chỉ là cơ-thể phụ thuộc. Trái tim không còn đóng vai quan-hệ nữa, mà chính là óc kia.

1. — Hõn - quan (*Sens trans-cendant*)
2. — Thần-quan (*Sens spirituel*)
3. — Điện-quan (*Sens électrique*)
Nhờ có Hõn-quan nếu người tương lai có thể trực tiếp giao thông với hõn ma của những người đã quá vắng. Lại thêm có thể giao-thông với những sanh-vật ở các tinh cầu khác nữa.

Thần-quan giúp cho loài người đầu ở xa nhau cách mấy dặm ngàn cũng lấy tư tưởng mà cảm thông nhau được, khỏi cần viết thư hay đánh vô tuyến-diễn như đời mình đây. Nhứt là người tương-lai ăn ở với nhau toàn bằng lẽ phải, không còn có những thói hư ặt xấu như ghen tương, hèm thù, tham lam.

TỪ' CON KHI TỚI CHÚNG TA...

Người ta mấy triệu năm về trước

Người cách nay lối một triệu năm

Người đời chúng ta bây giờ

Người ở sau ta 30 muôn năm

Bất cứ chứng bệnh gì cũng tiêu diệt mất hết không còn. Không còn ai làm nghề thầy thuốc hay mổ xẻ, vì đời ấy chẳng ai mang tật bệnh gì cả, cũng chẳng còn ai đau, ai diếc, ai câm nữa. Tuổi họ, mỗi người đều thọ tới 150 năm là ít.

Còn lạ hơn nữa, loài người mấy muôn năm sau ta không phải chỉ có ngũ-quan (mắt, mũi, miệng, tai, chân tay) như ta giờ mà thôi, ngoài ra họ có thêm 3 quan khác nữa, là :

Hoặc lịch - sử thế - kỷ 20, tất phải cho chúng ta là quân mọi rợ, mạnh hiếp yếu, lớn nuốt nhỏ, lại còn làm bộ che đậy bằng những lý thuyết văn-minh nhơn-dạo, và giữa giống mạnh với nhau cũng hay ganh ăn tham lợi mà chiến tranh lưu huyết luôn luôn.

Cho đến ái-tình của họ cũng khác ta. Chừng đó trái tim không phải là nơi căn-cứ của tình thương yêu ; các cô các cậu hết nỉ non với nhau mấy tiếng : « trái tim ta hồi hộp yêu đương ». Họ sẽ phải nói rằng : «(C) ta rồi rít vì yêu thương». Vì tới hồi đó ái-tình chỉ tọa-trấn ở trong óc. Nhờ mỗi người đều có Điện-quan, thành ra người này hiểu biết người kia dễ dàng lắm. Bởi vậy quan-niệm về ái-tình của họ không giống như chúng ta đời nay một chút nào.

TÓM lại cái thuyết « địa-cầu có ngày tiêu diệt » không thể đứng vững nữa. Có ít nhiều nhà bác-học đã suy cứu kỹ lưỡng, tin chắc rằng quả đất trường sanh bất tử, duy có loài người ở trên đó thì phải theo luật tấn-hóa mà mở mang thay đổi hoài. Vì đó mà người ta suy biết nhơn loại mấy ngàn mấy muôn năm sau biến hóa khác hẳn bây giờ vậy.

◀ Bà già Bogumila Kozero-wa ở nước Ba-lan 118 tuổi, có lẽ là « thế-giới đệ nhứt lão bà » vừa mới qua đời hôm tháng Janvier. Sanh thời, bà có tài bói tiên tri rất hay ; đã từng nói trước Nga-hoàng Ni-cô-la II bị ám sát. Bà biết nói 7 thứ tiếng, 2 lần đi Mỹ-châu và 1 lần qua Tàu, còn các nước quanh Âu-châu, thì bà đi khắp lượt.

« Một cây cừ-mộc, đầy sản quế-hoè », câu Kiều của cụ Nguyễn-Du mình đúng với lão-bà này lắm, vì bà có 15 con, 52 cháu, 240 chất, (tăng tôn) và 420 huyền-tôn.

◆ Năm mới, một bạn độc-giã gửi lại chúng tôi một bài ngộ nghĩnh, tựa là « Bưởi những hạt sạn trong các báo đặc-biệt ».

Ông bạn này nghiêm khắc nhứt là đối với tờ đại-nhật-báo ở Jường Catinat. Vì lẽ họ quảng-cáo tư-khoẻ um sùm mà trong báo đề sót lỗi như trấu. Câu thi « Quốc-cửu vị báo đầu tiên bạch, kỳ độ long tuyên dõng nguyệt ma », đầu đưa

ọc trò nhỏ cũng nhớ là của Đặng-Dung, mà đầu này cho là của Mạc-đăng-Dung một cách chắc chắn như của gạch. Vậy mà người ta dám tự phụ ;

« Tăng kính thương hải nan vì thủy

« Trừ khước vu-sơn bất thị văn.

◆ Giấy mắ, in mắ, chúng tôi lại là một nhà báo nghề, nên chỉ số đặc-biệt « THẾ-GIỚI 1939 » không dám in nhiều. Rất lấy làm tiếc là sau khi phát hành rồi các nơi đại-lý đánh giấy thép về lấy thêm 50, 100, 150, nhưng nhà báo không còn số nào mà gửi nữa.

TIN MỪNG

Vừa được tin lành rằng : thầy sung-biện Trương-quang-Xuân tổng An-Phước, được vinh thăng Cai-tổng. Thiết rất đáng công, vì trên mấy năm trường thầy quyền chức Cai-tổng làm tròn phận sự, trên được quan yêu, dưới được dân chuộng.

Chúng tôi lạo thảo vài hàng mượn tờ báo này cầu chúc cho thầy :

« Bề hoạn sóng êm bướm lái vững

« Đường danh bước thẳng lộ

vinh cao.

Thái-bình-Tâm Phái-viên

MAI Châu-độc

Nguyễn-tấn-Hơn

Cựu Hương-sư Tân-thành

CLINIQUE PELLERIN

DOCTEUR **TRẦN-VĂN-ĐỖ**

93 RUE PELLERIN - TÉLÉPHONE : 20.912

Trị các chứng bệnh dân ơng và dân bà.

Trị bệnh bằng điện khí (Diathermie) và rọi kiến RAYON X.

Có nhiều phòng rộng rãi để các bệnh ở xa về nghỉ.

GIỜ TIẾP KHÁCH

Sáng từ 7 giờ tới 11 giờ

Chiều 3 giờ 5 giờ

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới đỡ, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bò huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRỮ TẠI :

Pharmacie Vương-hữu-Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)

Ở xa gửi theo cách lãnh hóa giao ngân

Quý ngài muốn mua đàn Guitare và Mandoline

Kêu và đẹp Xin mời lại

HARMONIA.

23 RUE SABOURAIN - SAIGON

Trời trong mây tạnh gió hiu hiu

Em lắng tai nghe khảy khúc dòn

Dứt tiếng khải hoàn em mở mắt

Ở kia chỉ thấy... khoảng trời xanh

Savon **TRÁI-THO'M**

HIỆU THÁI-PHONG

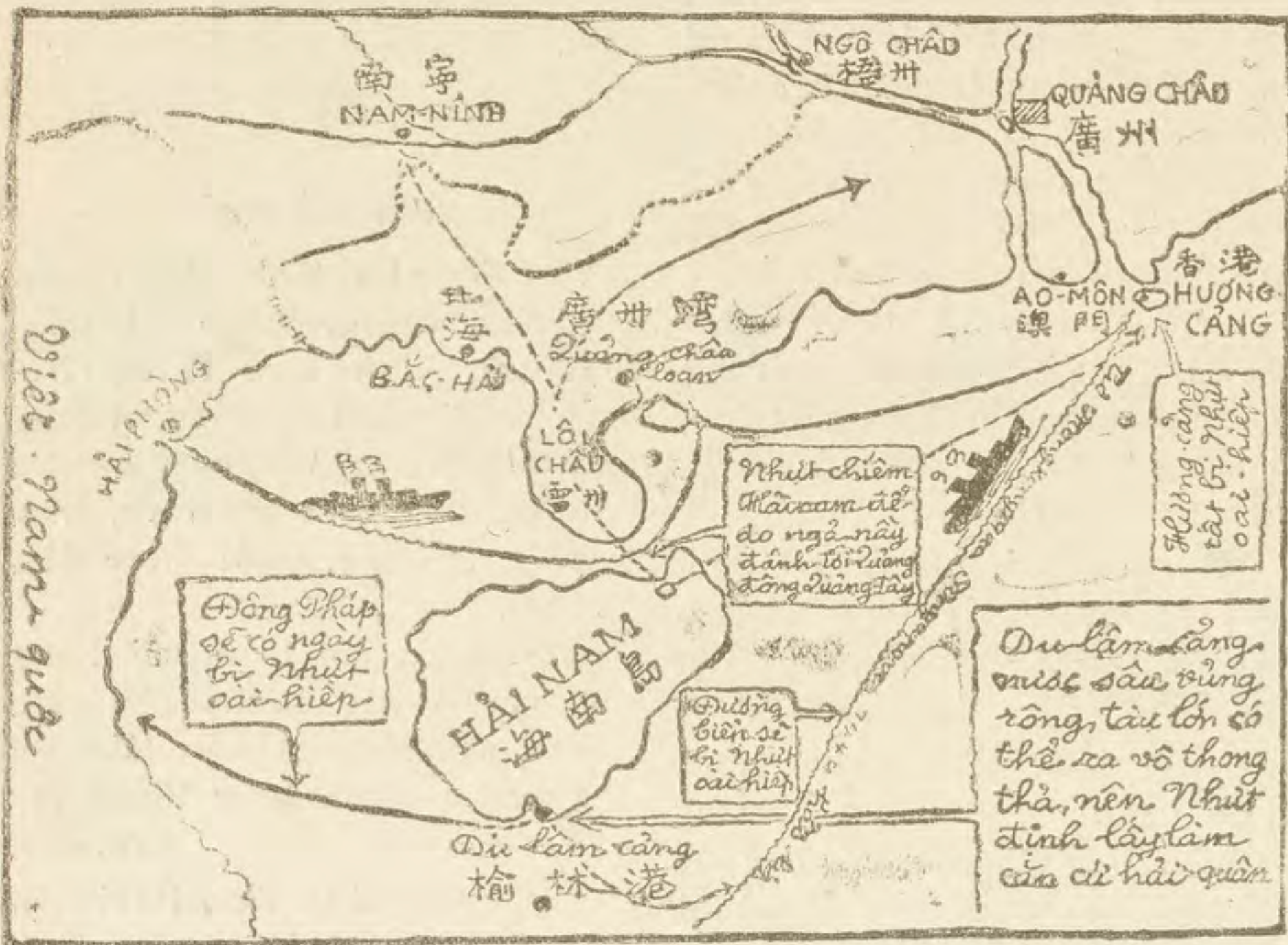
72% dầu - 186 Quai de Belgique - Saigon

COI TIẾP Ở ĐÂY

Mặc kệ Hải-nam còn hay mất

sốt sắng, vừa bằng vô-bị, vừa bằng khi nào họ đại dốt đi tồ mò sờ rờ ngoại-giao. Bởi quyền-lợi, địa-vị, tới một lãnh - thổ nào của cường- và thế diện nước Pháp quan-hệ ở quốc Âu Mỹ. Họ đâu có ba đầu sáu tay cũng không thể làm việc nguy hiểm ấy giữa lúc này đây.

Ta xem như thế thì biết trong tâm não của nhà đương-cuộc Pháp đã lo xa nghĩ rộng về những sự-thể gì có thể diễn-biến ở Viễn-dông, đã

biết trước rằng Hải-nam có lúc bị đến Đông-dương hay là Ấn-độ Hoa-Nhật chiếm cứ, chờ không phải là lan, hay Phi-luật-tân, hay Hương-chuyên thình lình gì. Và lại đầu căng, tức thời bốn nước phải cứu cho Hải-nam có cầm cờ thái-dương nhau xúm lại đánh một, làm sao đi nữa, xừ ta cũng không có gì Nhứt chống cho nổi.

Đó là chúng tôi nói chuyện đáng lo ngại lúc này mà chúng ta phải ra khan hay sợ hoảng. Một là Nhứt đang nuốt Trung-quốc còn mắc kẹt nơi cổ, không khác,

T. V.

Sách mới

♦ « Tắt đèn » tiểu-thuyết của ông Ngô-lân-Tổ, một nhà viết báo có tiếng ở báo giới Bắc - hà hiện giờ. Nhà Mai - linh xuất-bản. Mỗi cuốn 0p.30. Đề nay mai chúng tôi có bài giới thiệu kỷ cuốn này.

♦ « Lâm di » tiểu - thuyết của ông Vũ - trọng - Phụng, cũng nhà Mai-linh xuất-bản giá 0p.60. Tưởng không cần phải giới thiệu, chắc hẳn độc-giả dự biết văn tài của ông Vũ-trọng-Phụng ra sao rồi.

Nên mua mau kẻo hết v' mới in lại lần thứ hai!

HỌC TIẾNG PHÁP
theo lối thực hành
(Ecole pratique de Français)

Có những mục cần dùng cho hết thầy mọi người muốn luyện thêm tiếng Pháp. Những chữ khó đều giảng ra quốc ngữ để cho người biết ít tiếng Pháp học cũng được. Sách dày hơn 400 TRANG mà bán có 0p.80. Ở xa gửi 1p.00 (cả cước Recom.) đề cho: Nhà in MAI-LINH Hanoi.

Ở Saigon hỏi: MAI-LINH 120 Georges Guynemer (trước cửa tòa Tân đảo).

Đào-áuy-Anh

Việt-Nam Văn-Hóa sử-cương 1.50
Khổng-Giáo phê-bình liêu-luận 0.50

Tổng phát hành Nam-kỹ, Cao-miến.

Đo-phương-Quế 31, Aviateur Garros Saigon. Ở xa mua V.N. V.H.S.C. gửi 1p.70 bằng có thơ. Ở xa mua K.G.P.B.T.L. gửi vé 0p.70 bằng có thơ. Ở xa mua cả 2 quyển gửi về 2p.20 bằng có thơ. Đại-lý ở các tỉnh cao người lên mua được trừ huê hồng rất nậu.

Có bán sỉ và lẻ Cờ quan giá 0.30

AI HO?

Lúc này trời có hơi lạnh nhưng người phổi yếu hay mắc chứng ho. Nếu quý vị có ai ho, nên dùng THUỐC HO bao súp hiệu ÍCH-NGUỒN - ĐUÔNG, danh tiếng hơn 60 năm; không có tư nào bị kíp, vì nó trị đủ các chứng ho, đau ho lâu năm, hoặc dân bà ho sang hậu, trị lệ như thần, còn như mới ho, ho gió, thì uống một vài hườn thấv hết, am cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota: Con nít, Phong, ban, ợc, ợc sữa, ợc nước, ho nóng, đau bụng, khóc đêm, làm kinh, v.v. thì dùng thư CHẤU-PHÁCH-TÂN, hiệu ÍCH-NGUỒN-ĐUÔNG, công hiệu cấp kỳ. Giá mỗi ve 0p.20. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

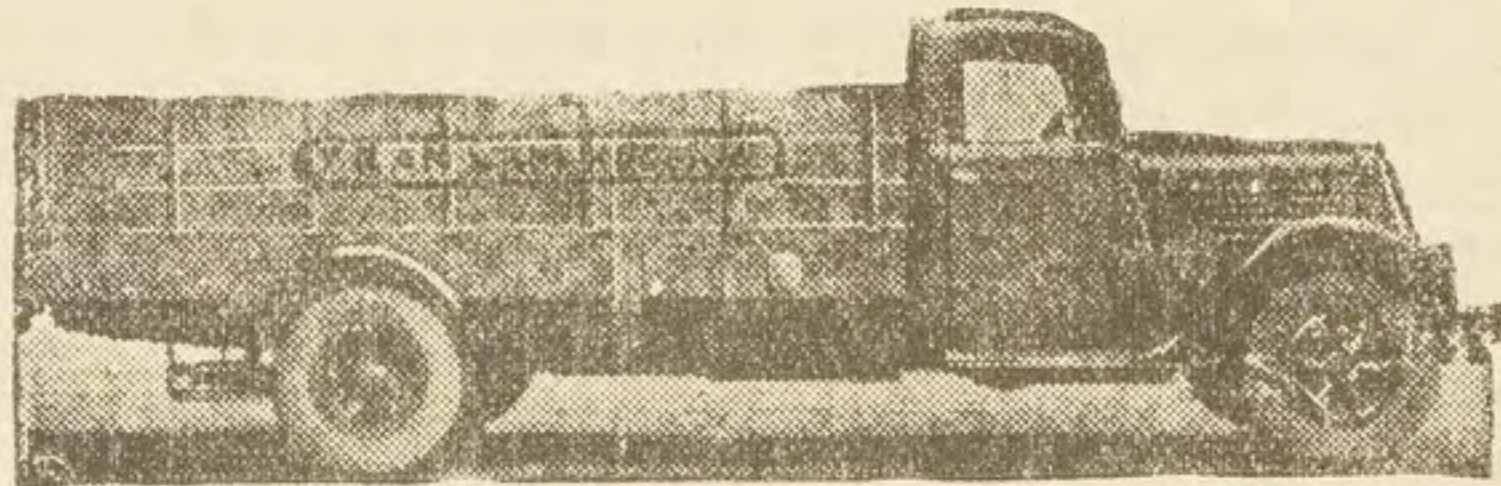
Tổng phát hành: 95 Phunhuân-Saigon.

MỘT CUỐN SÁCH CÓ ÍCH CHO HẾT THẦY CÁCH HỌC-SINH BẬC TIỂU-HỌC (PRIMAIRE)

LE PARTICIPE à l'aide d'exemples

do ông Nguyễn-v-Cảnh trưởng giáo trường kiêm-bị Tiên-yên soạn. Ai đã học tiếng Pháp cũng đã rõ những chữ Participe thật khó viết. Nay ông giáo Cảnh soạn lại thành sách có mẹo luật lại thêm thí dụ cho dễ hiểu, thật là từ xưa tới nay chưa có một cuốn sách nào tốt bằng. Mỗi cuốn 0p.12, ở xa gửi 15 xu timbre cho nhà in Mai-linh Hanoi.

Ở Saigon hỏi tiệm Mai-linh 120 G. Guynemer (trước cửa tòa Tân-đảo).

TRAN LAM HOC-MON

TELEPHONE: 4

Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

Cần kíp cho ai mắc bệnh ho lao

Nguyễn văn một bức thơ
Monsieur Lê-văn-thành, đốc-phủ en retraite Phủ-nhuận Saigon à Monsieur Trịnh-văn-Hào, Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne Tân-dịnh Saigon

Kính ông. - Tôi có đứa con mắc bệnh ho lao lâu ngày uống đủ thứ thuốc không hết, chỉ nhờ 3 hộp thuốc gia-truyền của Trịnh-hải-Long (nội tổ ông) mà hôm nay bệnh ho nó đã tuyệt. Thật rõ ràng là một phương thuốc hết sức hay. Tôi xin lấy danh dự mà đảm bảo và xin giới-thiệu cho ai mang bệnh nguy hiểm ấy nên mua dùng, khỏi lo tiền mất bệnh con. LE-VĂN-THÀNH Secrétaire particulier du Gouverneur Général Pasquier đốc-phủ en retraite à Phủ-nhuận Saigon.

Mỗi hộp giá 3p.50 (uống nhiều ngày). Ở xa gửi mandat mua thuốc cho ông đốc-học Trịnh-văn-Hào theo địa chỉ trên đây.

Danielle Darrieux

Là một cô đào mà các bạn yêu mến nghệ-thuật thứ bảy ham mộ nhưt, muốn có một tấm hình để làm collection hãy đến tại Nam-Hưng ngang đồng hồ chợ Saigon, mà cần dặn trước kẻo lỡ hết, vì chúng tôi làm đại-lý độc-quyền toàn cõi Đông-dương cho Etablissement Erpe nên có đủ hình làng, hình mẫu, hình fó-mat lớn nhỏ đủ cỡ. Bán lẻ giá rẻ hơn bên Tây, mua buôn tính giá thật rẻ xin giới thiệu thương lượng hoặc đến Librairie et Papeterie NAM-HUNG Bureau 165 Bd de la Somme. Vente: 3 Halles Centrales Saigon.

Có bán sỉ và lẻ đủ thứ vật dụng cho học trò, pochette màu, cặp da bên Tây và nhiều món khác nhau. Giá thật rẻ.

Quý ngài đã thấy chạc chan

Sâm-Nhung Bồ-Thận-Tinh

hiệu « ME CON » 1 ve 6p. 8p trị đau lưng, mỏi mệt, di-lĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, dài đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bồ-Đào-Tiên chỉ khải lộ

Công hiệu linh nghiệm thế nào thì thứ thuốc hiệu « ME CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho-lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-khân công-hiệu chắt chắt.

Nhà thuốc PHỤC-ĐÁNG 130, rue de Paris - Cholon Téléphone N° 30.383

Saigon có một

Từ xưa đến nay chưa từng có người coupeur nào trọn vẹn cắt và cái quần một tiệm may lớn như tiệm may SAIGON MODE ở đường Bonnard, số vốn có trên mười ngàn đồng (10.000p.) tiền phổ 150p. mỗi tháng mà ở trong thời không hoảng từ năm 1930 đến 1937 vẫn được thịnh hành và danh tiếng khắp Đông-dương đều biết. Bằng cơ, chính tổ người coupeur có tại mỗi làm được, chính là M. Nguyễn-van-Mật, nay mở tiệm riêng, chắc quý ngài không ngẫu ngại mà gởi họ đồ của quý ngài cho M. Nguyễn-van-Mật may.

NGUYỄN-VĂN-MẬT Ancien coupeur Saigon Mode 18 Colonel Linaud - SAIGON

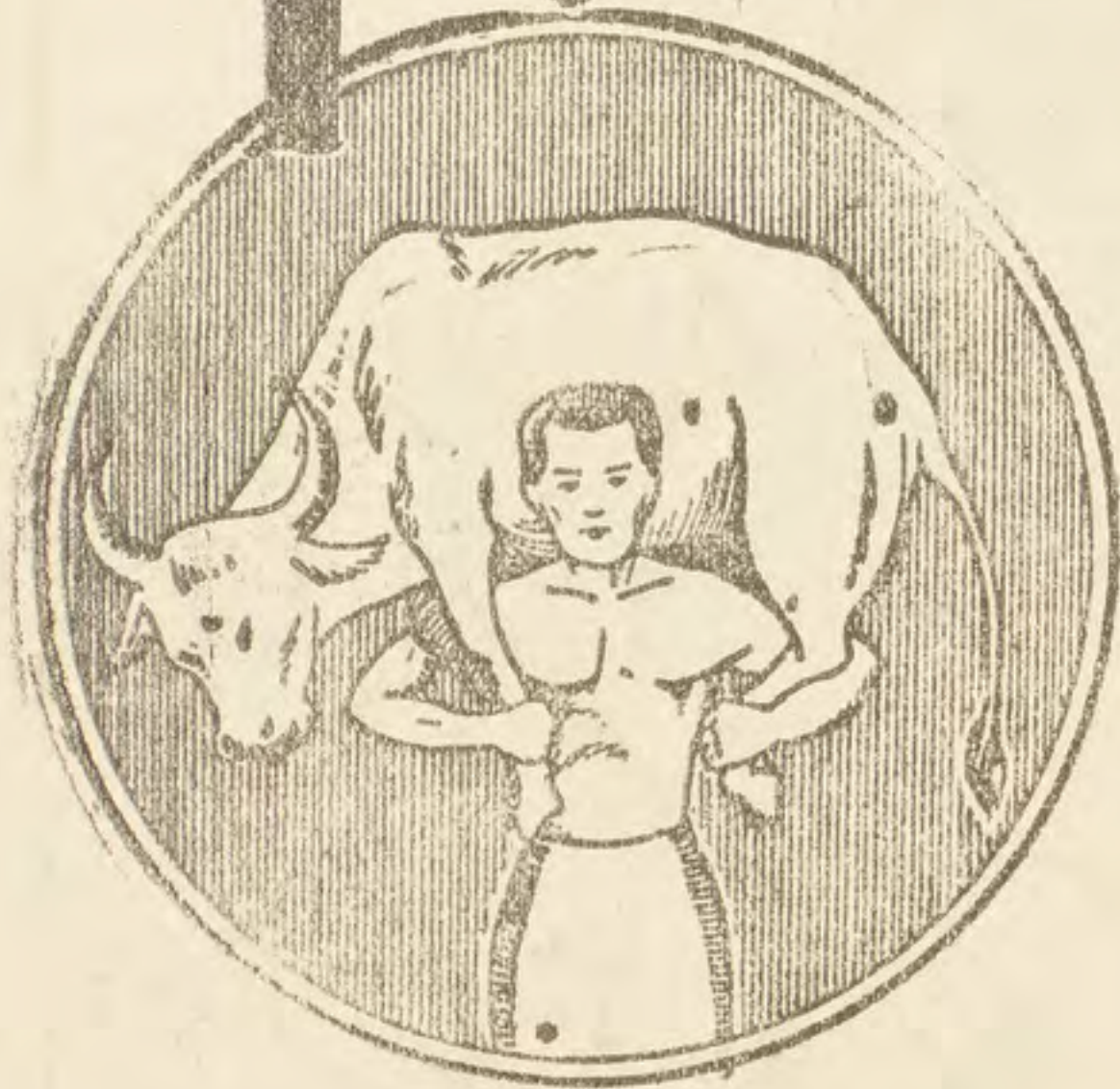
ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, để cho các văn-phòng, ra nhân dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN 146, rue Colonel Boudier et SAIGON - Tel.: 21.475

FORTONIC

RƯỢU BÒ MÁU BÒ CỦA BÁC-SI VÉCET - PARIS -

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dặng nở nang, trị hóa là-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nginh và công nhận rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rết, ban và bệnh lao. Hay nhưt là dân bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn - van - Cao

Docteur en Pharmacie

122-124, Bd. Bonnard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 72)

Kim-Huê không hồi nữa, cô trở lại bàn ngồi ăn mà gương mặt không mất vẻ bất bình. Khác hơn ngày hôm qua Lang rất lạt lẽo với Mãng, hôm nay Lang lại gần gũi với hồi thăm anh một cách thật tình. Thật tình đến nỗi làm cho Mãng quên mất sự nghĩ ngờ sau khi đọc bức thư rơi và nhận thăm rằng:

— Hân thật cô Kim-Huê không lầm! Có cô phước!

Khi ăn xong, Kim-Huê lại hỏi Lang:

— Anh đi có việc gì?

Lang nói:

— Đặt cổ ở hiện Đức-Hương.

— Anh đãi đồ khách hay sao?

— Đồ Tây thường quá!

Ra về suy nghĩ một chút, Kim-Huê lại bảo Lang ở lại nhà chờ, cô về sẽ cùng đi với anh một lượt.

Mãng đã nhất định thừa dịp này anh sẽ tách mình ra khỏi nhà Kim-Huê để chữa vết thương lòng, để cố gắng quên đi những cái tư tưởng làm cho anh khổ trí, nhưng nghĩ đến cái chén thuốc đắng, đang chực uống, tấm lòng anh không khỏi quên đi chua xót. Tuy vậy anh không để lộ trên nét mặt một nỗi nào làm cho Kim-Huê nghi ngại. Nên lúc vô tới nhà máy cô Kim-Huê cứ thật lòng chỉ về công việc làm, Mãng vui vẻ nhận việc. Kim-Huê thấy vậy, cô lấy làm toại chí. Cô nghĩ rằng cái chương trình của cô sắp đặt để đến ơn, đã thấy kết quả gần được hoàn mỹ, chứ cô đâu có để Mãng đương lúc chán chửa sự ưu tư thất vọng. Cô lại cho Mãng xem một căn nhà lầu cất dựa bên nhà máy, cô nói:

— Nhà này của kẻ-màu tôi cất. Lâu nay bác hội-đồng chỉ dùng căn dưới làm phòng giấy và để rước khách, còn căn trên lầu không có dùng việc gì cả. Hôm qua tôi đã cho người dọn lại sạch sẽ, giường ghế đều là đồ mới mua. Khi làm việc gặp lúc mệt mỏi thì anh lên đó nghỉ.

Nghe Kim-Huê nói, Mãng mỉm cười. Không phải thấy sự niềm nở, nghe những lời lo lắng của cô mà anh vui, anh cười. Anh cười vì ngụ ý thấy trước kia phải lúc dỗi còm thiếu áo, anh cho rằng cái sống của người chỉ cần có sự no-ấm mà thôi, đến giờ này anh lại hiểu rằng cái sống mà tâm hồn không được thỏa thì cái sống ấy không được hoàn toàn, nó lại là một cái sống khổ, khổ hơn cái sống của xác-thịt chỉ thiếu có điều no-ấm.

Nhờ cái ngụ ý, nhờ cái mỉm cười mà Mãng quên được một lúc những nỗi chua xót trong lòng rồi bỗng chốc một câu nói vắn tắt của Kim-Huê như gợi lòng đau:

— Thôi, tôi về nghe!

Kim-Huê về chính là lúc bắt đầu của cuộc ly-biệt. Mãng đã sắp sẵn. Vừa nghe, vừa thấy trong thân một cái cảm giác quá yếu, Mãng không thể mở miệng đáp lời.

Cô Kim-Huê lại nói tiếp:

— Tôi coi như anh muốn đau, gương mặt ồm ồm, vậy anh hãy thận trọng giữ gìn sức khỏe cho lắm! Thôi, tôi về nghe! Trưa tôi sẽ ghé rước anh...

Kim-Huê ra về. Một bước của cô tách ra khỏi Mãng là một lúc quá tim của anh như bị người nắm rức. Lòng bàn khoăn thôn thức lạ kỳ, Mãng không dám nghĩ theo vì anh cảm thấy anh đã bị ái-tình thâm mất cả sự can đảm,

rồi không khỏi cái thứ nước trong nguồn khoé mắt làm cho anh mất cả cái thể thống râu mày.

Nhưng khổ nạn thay cho cái tình thần của anh:

— Việc gì lại mất can đảm đi! Hãy gượng lên! Hãy ngo cô! Hãy nhìn cô lần chót...

Mãng ngoai đầu lại.

Thì trừ ra cái thân người yếu điệu thanh bai đương thông thả đi bước ra xe, Mãng còn tưởng thấy phân chiếu một cái tâm hồn có đủ cả cảm-tình thủy mị, lời ăm tiếng êm của con người ấy đương thúc giục cái tình yêu của anh.

Rồi cô Kim-Huê vừa bước lên xe, Mãng lại muốn chạy theo, quí xuống lẽ đường ôm lấy mình cô mà tha thiết, tỏ thật cả nỗi lòng và cầu xin cô đừng quên đến cái thương, đến cái tình của anh. Nhưng cái tư tưởng hèn mạt ấy không thể giục anh làm ra sự thật được. Nó không đem cho anh một sự ích lợi gì, mà trái lại nó là một cái sức mạnh đẩy cả nguồn nước mắt tuôn ra ướt mặt.

Kim-Huê đã khuất dạng.

Mãng trở vô phòng giấy. Ngồi lại bàn, chăm lấy một ngòi mực, đặt xuống mảnh giấy trắng. Rồi những cái tư tưởng của anh toan đem xuống giấy, gom lại có hai chữ lạt lẽo: « Tôi đi! »

Một bức thư! cần phải một bức thư để bày giải nỗi niềm tâm sự. Nhưng rồi làm sao! tư tưởng hẹp hòi lộn xộn, muốn viết thành một bức thư nhưng đặt viết xuống anh không hiểu phải viết giống gì.

Gục đầu xuống bàn, Mãng cố sắp đặt lại những lời muốn viết. Bỗng dưng có tiếng gõ cửa trước phòng. Mãng giật mình đứng ra thấy anh cặp-rắn nhà máy. Anh cặp-rắn nói:

— Thưa thầy có ghé-lúa tới!

Nghe lời cặp-rắn báo tin, bấy giờ Mãng mới nghe tiếng máy xay lúa chạy ầm-ì, mới để ý thấy đàn thợ đương lo phận sự. Anh mới hiểu rằng anh đương nhậm chức ông xếp trong nhà máy. Anh nói với cặp-rắn:

— Anh cứ tự tiện giao tiếp với chủ ghe. Nếu phải giá cả thì cứ việc nhận việc làm như tôi không có ở đây vậy! Tôi mệt lắm!

Người cặp-rắn trở ra. Mãng nhìn lại mảnh giấy trên bàn, té ra bức thư của anh chỉ vắn vắn mới có hai chữ « Tôi ». Không cần suy nghĩ nữa, anh viết đại thêm một hàng chữ như vậy:

« Chúc cho cô được trăm điều may mắn ».

Viết rồi mạnh mẽ, đội nón lên đầu đi ra khỏi nhà máy.

ĐOẠN THỨ 25

So sánh tình thương

Y như lời hẹn, chưa đầy 11 giờ rưỡi, cô Kim-Huê đã trở về nhà máy. Thấy vắng Mãng, cô đi chung quanh nhà máy tìm kiếm cũng không thấy. Trở vô phòng giấy, số sách thấy còn y nguyên chỗ, như không có người động đến vậy. Cô đi tuốt lên lầu, thì căn lầu giường nệm lạnh tanh.

Không gặp Mãng, Kim-Huê cũng không để ý gì nghĩ ngờ rằng Mãng đành bỏ cô mà đi. Cô kêu cặp-rắn, cô hỏi:

— Thầy xếp đi đâu?

— Thưa cô, thầy xếp đi đây không có nói.

Kim-Huê suy nghĩ một chập rồi hỏi nữa:

— Thầy xếp đi hồi nào! đi hồi mấy giờ anh biết không?

— Thưa cô, thầy xếp hồi mấy giờ tôi không có để ý nhưng tôi nhớ lại cô đi về chừng nửa giờ sau thầy xếp cũng ra đi.

Nghe cặp-rắn nói, Kim-Huê sanh nghi liền trở vào phòng giấy, lại ngay bàn viết; cô lượm tấm giấy của Mãng viết khi nãy, cô đọc. Đọc rồi liền xếp bỏ vào túi, cô kêu cặp-rắn để hỏi nữa:

— Anh có để ý thấy thầy xếp ra đi thấy có vẻ gì lạ hay không? thầy có nhận gởi lời gì với ai không?

Anh cặp-rắn lắc đầu vừa muốn mở miệng nói: « không! » nhưng trực nhớ lại một chuyện gì rồi anh nói:

— Cô hỏi thẳng thợ máy thì hiểu rõ hơn!

— Sao vậy? anh không biết mà anh thợ máy biết sao?

— Dạ phải! Hồi sớm mai, cô ra về rồi, thầy xếp có đi vô trong phòng giấy. Thằng thợ máy nó kêu tôi và nói rằng: « Thầy xếp mới vô nhận việc làm mà sao lại khóc » chắc thầy thối chí việc làm.

Nghe nói, cô Kim-Huê nhìn trừng trừng cặp-rắn, làm cho anh sợ ngơ và nín lặng. Cô nói:

— Anh kêu dùm anh thợ máy vô đây tôi hỏi.

Cặp-rắn bước ra toan đi, Kim-Huê kêu trở lại.

— Thôi! tôi hiểu rồi, anh không cần kêu thợ máy làm chi thất công.

Cặp-rắn ra khỏi phòng rồi, Kim-Huê móc trong túi lấy tấm giấy khi nãy dỡ ra đọc lại. Trong thư vẫn tất cả những từ ngữ thể mà cô đọc đi xếp lại đến ba lượt. Rồi không hiểu cô suy nghĩ thế nào, cô đứng dậy nhanh nhẹ bước ra xe. Kim-Huê cho xe chạy cùng trong châu thành Cholon, gặp mấy khúc đường nào vắng vẻ thì cô cho xe chạy mau, còn những khúc đường đông đảo cô cho chạy chậm rồi để mắt dòm ngó hai bên đường để tìm anh Mãng. Nhưng luống công vô ích, chán nản trên những con đường Cholon, Kim-Huê lại trở ra Saigon rồi gần đến 3 giờ chiều, cô phải chịu trở về nhà với sự thất vọng.

Kiểm Mãng không được là đều thất vọng của cô Kim-Huê. Nhưng cái thất vọng này không phải là một nỗi buồn cho cô phải buồn phải sầu mà cô chỉ để trí tiếc thương một người giàu lòng nghĩa hiệp. Người ấy đã làm phen hết lòng giúp đỡ cô, không nài những điều khó, không kể những sự nhọc, cô mới được lọt ra khỏi vòng oan khốc.

Mang ơn nặng mà chưa kịp đền đáp, Mãng đã vội lánh xa, làm cho Kim-Huê thương tiếc. Thương tiếc rồi nghĩ đến cái nguyên-nhơn của Mãng ra đi cô càng cực trí. Cô thăm xét, tự kiểm điểm coi tại sao Mãng ra đi không cho cô biết rõ nguyên do lại đem một cái thái độ lạ lùng như thế! Tại sao?..

— Hay là...

Chết rồi! cô đã tìm ra lý do ấy. Nhưng một cái tư tưởng khác hạo cô nói:

— Không lẽ...

Mặc dầu miệng lầm bầm còn lặp lại hai tiếng « không lẽ » Kim-Huê lại cứ định trí và dùng sức tưởng tượng thâu cả hai cái hình người, Lang với Mãng, đứng trước cặp mắt cô rồi cô so sánh. Người thì mặt mày sáng rỡ lộ vẻ thông-minh, ăn nói lanh lợi, bao giờ mở miệng cũng có nụ cười. Người thì gương mặt tối tăm, cặp mắt mơ mòng như người đã cảm, lời nói ít ỏi nhưng khi thốt ra thì đã chắc lời. (Còn tiếp)

Những điều nên biết

CƯU-LONG-HOÀN bán tại VÔ-ĐÌNH-DÂN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(Sáng lập năm 1921)

323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON
4 rue Ohier PNOMPENH — 8, rue des Cantonnais HANOI

TẾT NĂM NAY

Các ngài ở Lục-tỉnh muốn lấy rượu bổ Néo-Toniq để ban dịp Tết xin viết thư cho biết trước không sợ trễ nãi cách gởi kỹ lưỡng mau lẹ. Rượu bổ Néo-Toniq mua

Có bán trong các nhà thuốc Tây

ĐẠI LÝ Pharmacie KIM-QUAN

90, Bonard SAIGON — Tél. : 21.464

N.B. Thuốc và rượu bổ Néo-Toniq có gởi cách lãnh hóa giao ngân

Đời này ai mà không biết sự công dụng của gió biển? Gió biển trị được những bệnh lật vật, đem lại sức khoẻ cho người bệnh trầm trọng, như là bệnh thuộc về bộ hô-hấp?

Bệnh ho mới phát hay lâu năm đều cần đến gió biển. Nhưng có ai ngờ đầu trừ gió biển ra, lại còn có thuốc Bao-Phê Linh-Dược có tánh chất sát trùng, sanh nhiều nước miếng, làm mát hai buồng phổi, nhờ thế nên nó trị các bệnh ho 1.ới phát rất mau lẹ. Còn những bệnh ho lâu năm nếu được trường phục bằng thuốc Bao-Phê thì không bao lâu thể nào cũng mạnh.

Thuốc thật hay, hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá mỗi hộp 1p.00.
Bảo chế tại:
PHUC-HUNG Y-QUAN
Cholon
Trữ bán tại nhà thuốc Võ-dinh-Dân, 323, rue des Marins, Cholon, 118, rue d'Espagne Saigon, 4, Ohier Pnompenh.
(Gửi C. Rembt. từ 2 hộp)

Công nhận thuốc thật hay là Phong ngu'a Shanghai (sô' 2)

Chuyên trị các chứng bệnh ngoài da và lở máu ra tốt. Các ngài thường sanh ra ngứa, gãi nổi mụn đỏ, sần sượng có mụn trong bông, mọc ở mặt, lưng, ngực, cổ, tay chơn, bàn tay, hoặc có mụn bọc, mụn cám, lác, long ben, mại đay, ghềng ngứa, lở phỏng, mụn nhọt, hay bông sung tề như vì phong-độc sanh ra máu dùng thử thấy hiệu nghiệm chắc chắn, thật vậy.
Một hộp giá 0p.60

Bán C. Rembt 2 hộp trở lên

Tổng phát hành:
Maison MINH-HOÀNG
314 Rue Paul Blanche P olongée
SAIGON -- PHUNHUAN

N.B. — Saigon bán đủ thuốc tại Xuân-Nga, Ng-thị-Kinh, Hanoi: Vinh-Tiên rue Neyret, Soctrang: Trường Xuân, Longxuyen: nhà thuốc Hội, Baclieu: Nguyễn bá-Năng, Cholon: Đỗ-phương-Quế, Dakao: An-Thắng, Giadinh Trương văn-Thái, Tandinh: Vũ-Lai, Gô-vap: Vinh-thành, Thị-ngũê: Tô-Ngân và các nơi.

PROFESSEUR
H.H. A. AMIL

N° 164 rue Mac-Mahon -- Saigon

Tôi kính tặng ít hàng cho ông giáo-sư H.H. A. AMIL vì tôi có đến coi chỉ tay với ông. Ông đoán những việc rồi đúng với việc tương lai chẳng sai một mảy nào. Nên tôi tặng ít hàng rất đẹp ơn ông, và xin giới thiệu chư quý vị chiêm coi.

Mytho, te 11 Novembre 1938
HUONG GIÁO

Nên tin hay không?

CÓ THÚ' CỎ, HỀ AI ĂN LÀM THÌ HOÁ RA CON HEO RỪNG VÀ QUÊN CẢ LỖI VỀ...

Thanh-niên Mỹ đang ghiền một
thứ cỏ độc gấp mười á-phiện!

CỒN nhớ trước lịch Tây-nguyên (tức là trước Taien-chúa giảng sanh) 900 năm, đại thi-gia Horace xứ Hy-lạp đã từng làm một bài thi nói về loài cỏ thuốc độc.

Nó là thứ cỏ, người ta phơi khô rồi xắt nhỏ ra như sợi thuốc lá mà hút. Cứ theo đại-thi-gia Hy-lạp thì ai hút lá thuốc lá bằng cỏ này, người ấy mê man đến nỗi quên cả đường về, và biến thành loài heo rừng dữ tợn.

Trải 2000 năm, mấy xứ quanh miền Cận-Đông, như Ba-tư, Tuyết-ky v.v... bị thứ cỏ độc này làm hại rất nhiều. Tuy nhà đương cuộc cấm nghiêm, nhưng trong dân-gian vẫn có người trồng lên, vẫn có người trồng độc.

Tiếng khoa-học ngày nay gọi thứ cỏ độc này là « marijuana ». Không dè loài độc-thảo đó bày giờ làm bạn với nhiều thanh-niên Mỹ, như là nam nữ học-sinh và con nhà hào phú. Gần đây, trong đám thanh-niên học sana, nhiều cậu, nhiều cô hoặc phạm tội ám-sát, hoặc tự hủy thân mình, và mắc phải bao nhiêu tội lỗi khác, xét lại đều do loài cỏ mê này làm ra.

Những kẻ chuyên nghề mua bán cỏ mê, toan bề giết chết thanh niên Mỹ, vì cái độc hại của nó, sánh lại còn hơn mười lần trăm lần những á-phiện, một-phin, cô-ca-in, cần-sa v.v... Họ cuốn lại như thuốc, bán từ 3 xu tới 25 xu một gói, hút vào nó làm cho mình tê tái, dè-mê,

cường giục, cho nên nhiều thanh-niên Mỹ khoái dùng. Mấy cậu-mấy cô đó chỉ ham sự hứng thú nhất thời, không dè đã dùng vài ba lần thành quen, nó bắt phải ghiền, rồi làm cho tinh thần rối loạn, điên cuồng, bấy giờ mới phạm vào đủ thứ tội ác.

Mười lăm năm trước, mỗi hại người ta coi thường, nào dè bây giờ nó truyền bá và quấy nhiễu hại vô số thanh niên, các nhà đương cuộc Mỹ hoảng sợ, phải tìm đủ cách để trừ hại cho dân.

Riêng một năm 1936, trong 48 châu hợp lại thành Mỹ - quốc liên bang, hết 36 châu phát sanh ra cả thấy 377 vụ án cỏ-mê. Nhà nước xét bắt được 386 tấn cỏ mê của

Đến đổi họ thấy bao nhiêu lâu dài cơ-thời và những tòa nhà xưa đều có ma ở chung với người.

Bởi vậy một ông thầy pháp không ngần ngại gì, dâng quảng-cáo lớn trên các báo, nói mình có phép thuật trừ ma đuổi tà.

Có 150 chữ - nhơn lâu đài xưa đã mượn thầy pháp này khu trừ ma quỷ dùm. Lão kiếm tiền khá lắm.

Tiếc sao mấy ông thầy pháp nhà mình không qua Luân-đôn mà kiếm ăn, chắc khá.

CHUYÊN này ai muốn tin hay không, tự ý. Một nhà nông ở Đức - quốc đã phát minh ra một thứ phân bón nhơn tạo rất lạ lùng, có thể khiến cho những chỗ đồng hoang cỏ cháy biến hóa ra ruộng đất phì nhiêu.

Người ta đang tính lợi dụng cuộc phát - minh của nhà nông này để khai phá sa-mạc Sahara ở Phi-châu.

THEO một người ngoại-quốc đã xem lối đánh du - kích của Tàu hiện nay thấy có nhiều mưu mẹo ngộ nghĩnh lắm.

Một người trong đội du-kích giả làm anh chàng đội thúng đi bán kẹo bánh, cậu lính Nhựt đứng canh gác nghe rao mà thèm, kêu vô mua. Tự nhiên lúc đó cậu để súng dưới đất để lựa bánh mua, thì anh du-kích ta thừa cơ móc súng lục của mình ra bắn ngã cậu lính Nhựt rồi cướp giật khẩu súng của cậu mà chạy.

Có một cách khác, là xách mấy con gà thả ở gần trại lính Nhựt cho gà kiếm ăn. Lính Nhựt lâu ngày không biết mùi thịt, ngó thấy đàn gà liền dễ súng một nơi chạy theo bắt gà, tỉnh về làm thịt. Anh du-kích núp gần đầu đó, chạy ra giật lấy súng Nhựt mà bắn lính Nhựt rồi đào tẩu cho mau.

AUX
EISEAUX D'ART
38, RUE SABOURAIN -- SAIGON

Nghề may cắt có đủ kinh-nghiem
NGUYỄN-DÌNH-LƯƠNG

ĐẠI HY-SANH TOÀN XỨ ĐÔNG-DƯƠNG
BÁN MỘT BIỂU THÊM MỘT
hai thứ thuốc rượu bổ hiệu «ÔNG-TIÊN»

Sâm-nhung đường tinh tủy (số 40)

uống với nước trà, hay là pha với rượu uống trị thận hư, huyết kém, dương khí yếu, nhức mỏi, đau lưng, di-tinh, đàn bà đau mau, kinh-nguyệt bất thường. Mỗi ve 0p.60, pha đựng một litre rượu thuốc trị các bệnh trên hết sức công hiệu, hay là để dành trong các đám tiệc chẳng những thơm tho ngọt ngào, lại hết sức bổ khỏe.

Lam hương thông vệ tủy (số 41)

Ngâm đựng một litre rượu bổ, trị nhức mỏi, đau gân, nhức xương, phong tê bại xuội rất công hiệu. Mỗi hộp giá 0p.80.

Đề đền đáp các thân-chủ có lòng chiều cố đến các nhà đại-lý chi-cuộc và thuốc ONG-TIÊN từ bấy lâu nay.

Các nhà đại-lý, chi cuộc ONG-TIÊN toàn xứ Đông-Dương đều bán một, tặng thêm một hai thứ thuốc rượu bổ này và các thứ thuốc khác hiệu ONG-TIÊN đều bán giá hạ ba chục phần trăm (30%) từ 15 Janvier đến 8 Février 1939.

Saigon 228 rue d'Espagne, Dakao 186 Albert 1er, Cholon 59 Tổng-độc-Phương, P.Penh 57 An-dương

Cô gái như một cánh hoa. Mỗi buổi sáng vừa khoe khoang hương nhụy, mà đến chiều đã tàn tạ một đời.

Làm thân cô gái nên lo nghĩ đến lúc tàn hoa, mà lo sợ những ngày da nhơn má cốp, bao nhiêu cái xinh tươi rực rỡ không thể trở về.

Đành rằng cô son có phần, làm cho cô trở lại với thời xuân, nhưng chỉ trông chốc lát bề ngoài.

Còn muốn cầm giữ mãi cái sắc đẹp thiên nhiên, muốn kéo lại những ngày trẻ trung quang đãng, muốn giữ mãi hạnh phúc bên mình, các bạn gái còn phải nhờ đến Bach-yen-Hoan của Phức-Hung Y-Quan.

Chẳng những Bach-yen-Roan sẽ giúp các bạn gái được hồng hào, trẻ mãi, đẹp từ cái thờ thịt mà nó còn giữ kinh-nguyệt luôn luôn đúng ngày, mạnh khỏe, không đau vặt. Thuốc rất dễ uống giá mỗi hộp 1p.00.

Bảo chế tại:
PHUC-HUNG-Y-QUAN
Cholon

Trữ bán tại nhà thuốc Võ-dinh-Dân, 323, rue des Marins Cholon, 118, rue d'Espagne Saigon, 4, rue Ohier Pnompenh.
(Gửi C. Rembt. từ 2 hộp)

Hàng trăm
giấy làm
chứng
cho sự
thần diệu rất
chắc chắn
BLENYL
Thuốc uống

Hiệu nghiệm để chữa tất cả
**CÁC BỆNH ĐAU ĐƯỜNG
TIÊU TIỆN**

Định lậu, sưng bàng quang, sưng đường
tiêu tiện, hư phong lậu chủ, viêm niệu...

BLENYL

làm khỏi phải dùng thuốc rắn, thuốc tiêm

Có thuốc riêng để chữa bệnh kén

Ở Nam-kỳ: Pharmacie Normale

119-123, đường Catinat, ở SAIGON
và các hiệu bán thuốc lớn.

Laboratoire BLENYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

LAIT
LE PATRE

OVOMALTINE

RMOTESTER-SALON

N° 2

TAM-TINH-HAI CÂU BỔ - THẬN - HOÀN

MUỐN cho thân thể được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ-sinh, cần phải giữ ngũ-tạng là : Tâm, Can, Thận, Phế, Thận, và Tam-bảo là : Tinh, Khí, Thần cho điều hòa.

Đây nói về Tinh là một món báu nhứt trong Tam-bảo là tinh khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại.

Hiện thời nước Việt-nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về tinh khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tánh mạng ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh.

I. — Năm chiêm bao thấy giao cầu cùng đàn bà rồi tinh khí xuất ra, là Mộng-tinh. Vì như bình đầy nước mà tràn ra là bệnh nhẹ.

II. — Lúc đang ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình bồn thần, tay chơn nhũc mồi là Di-tinh. Vì như bình nước nghiêng mà chảy ra là bệnh nặng.

III. — Bất luận ngày đêm tinh khí cũng xuất ra là Huột-tinh. Hoặc thấy gái động lòng dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh khí cũng xuất ra, hoặc khi đại, tiểu tiện rã rạch tinh khí cũng rỉ ra là Huột-tinh. Vì như bình nước thủng đáy, ấy là bệnh rất hiểm nghèo và khó trị.

Nguyên nhân ba chứng tôi kể trên có 3 điều :

a) Bởi thọ bẩm thiên-nhiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghi tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa động tương hỏa tùy mà sanh ra.

b) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thủ dâm » làm cho ngọc quan lớn mà sanh ra.

c) Bởi người bị bệnh lậu độc, uống thuốc công kích, sát phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc quan lớn mà sanh ra.

Người mắc phải ba chứng bệnh trên đây thì thường đau thất ngang, nước tiểu vàng, rứ chỉ bãi hoải, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, hình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm.

Nếu không điều trị cho dứt, để lâu ngày thủy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hồi hộp và rang tức trong ngực, mà sanh ra ho, ho lâu ngày động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo.

Vì vậy bấy lâu nay, tôi hết sức tôn tâm khảo cứu nhờ sự lịch trị, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là **Tam-Tinh Hai-câu bổ-thận-hoàn**, tiên trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây :

1°) Người mắc bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lực lại.

2°) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tinh dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận bồi tinh, tráng ngọc quan, cứu chữa bất quyện, tiến tinh trực xạ tử cung mới có thể kết tử nhâm thần sanh con nối hậu.

3°) Người bồi tửu sắc quá độ, hao tổn tinh thần, thận suy, tinh kiệt, dương hoải, kiến sắc diệp hoa, uống thuốc này thì bổ thận, tráng dương, điều tinh, ích chí.

4°) Người bồi lao tâm, thận suy đàn thất nganglung, tay chơn nhũc mồi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt ám đen ả tại, mắt không tỏ, tối tăm mây mù, chân rang sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở lên tươi tốt.

Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

Lưu ý. — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần.

VÔ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG

Thudaumot

Chi-cuộc Hanoi : 86, rue du Coton — Haiphong : 75, Paul Doumer — Hadong : 27, Bd de la République — Saigon : 229, rue d'Espagne

Mởi lại

DĨA BÉKA 1939

J. KIELLEIR

72, rue Mac-Mahon

SAIGON

Nhà tiên tri Hanoi

ông Khánh-Son 36 Jambert Hanoi-Tonkin

Khôi coi chỉ tay, cần coi tên tuổi, tướng chữ mà thôi

Năm củ sắp qua, bước sang năm mới !

Biết ngày xấu có qua, ngày vui có tới cùng ta chăng ???

Đời ta ra sao ? Ái-tình thế nào, công danh và con cái, mồ mã và đất cát.

Mọi sự ấy nên hỏi ngay ông thầy Khánh-Son ngoài Hanoi là một ông thầy đã từng coi cho vua cho chúa, cho các quan lớn, cho đủ hạng người.

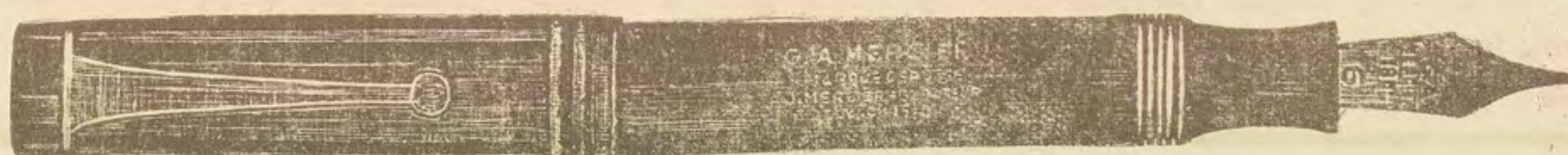
Professeur KHANH SON

Cách xem bói này

Nếu biết chữ thì ký tên, biên họ và tên tuổi, không cần ngày sanh. Nếu chẳng biết chữ thì nhờ ai biên tên họ rõ ràng và nhớ cho đúng tuổi mới được. Gởi 1p.00 làm tiền nhuận bút, và nếu 10 người coi liền thì có 8p.00. Nếu trả tiền bằng có thì cũng được, nhưng phải gởi thơ đảm bảo cho khỏi mất.

Tái bút. — Hữu xạ tự thiên hương, bấy giờ nhiều thầy, nhưng tôi chẳng cần nói quảng cáo khéo để tùy bà con chọn lựa thầy nào tùy ý.

Năm điều tiện lợi cho những người dùng viết máy : 1° ĐẶNG mua y giá theo các xưởng chế tạo bên Pháp. 2° ĐẶNG lựa chọn tự-do. 3° ĐẶNG khắc tên họ vào viết khỏi phải trả tiền công. 4° ĐẶNG bon garantie 3 năm. 5° ĐẶNG lấy viết liền, khi viết máy có hư hao chút đỉnh, có thợ chuyên môn sửa và có đủ đồ thay phụ tùng

XIN LẠI
NHÀ NGHỀ:

TRAN-NGUYỄN-CAT

31, Boulevard Charner - Saigon
Tél. 21.289

Một cái thành công rực rỡ của nhà Quận-Chùa năm 1938 về nghề thợ bạc chế nữ-trang mới lạ và nghề mài đá quý hột xoàn mới chiếu lánh như xoàn tây.

Năm 1938 Hội chợ hải lao Saigon
« Hors concours »

quan Thống-đốc Pagès Nam-kỳ thưởng 200p.
về cách kiến trúc khéo đẹp

Đầu xỏ tại Gisidib và các hạt miền tây
« Mention honorable »

Đầu xỏ Nam-vang và toàn tỉnh Cao-miêu
« Médaille d'or »

Vậy quý ông quý bà muốn mua đồ nữ-trang lạ xin viếng nhà Quận - Chùa trước khi làm giá tiền, vàng tây pha đúng tuổi, hột xoàn có giấy bảo kiết.

QUAN-CHUA 21, rue Amiral Courbet - Saigon

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN
CÓ CẤP BẰNG YẾU-SANH VÀ VI-TRUNG-HỌC
Kini trước ở 68 đường Chasseloup Laubat
• hiện giờ dời tại số 163 đường Larègnère
Téléphone n° 21.163

(Sau vườn Bồ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat
và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH :

Chuyên môn BỊNH NGOÀI DA : lốt, ghẻ, lở, loét, phong, đơn, ung độc, thẹo, mụn, bết, mưng mủ v.v... BỊNH MÁU : PHONG TỈNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi căng, trĩ, mạch lưng, hạch, rết, kiết v.v... BỊNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỞ LẬU, ống dài teo, bọng đái, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chàm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đớn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chúa nhật và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau.
Có vài cái phòng để cho bệnh như nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

BÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phân - mà sáng giấy
thấy như mới "bơm sức khỏe"
vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày đủ mật
lật mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra
không đều, đồ ăn không tiêu được, thời ra.
Bụng phình hơi, người có bệnh tật. Trong thân
thể đầy chất độc, người buồn bã ở đời, ở
trường về gì cũng đến nỗi!

Công quả phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt
đi đại tiện như thế không chịu tốt nguồn
con bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU
CARTERS để cho GAN làm cho mật sanh ra
đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái
như thuốc. Chất các cơ ngon ngọt, rất mạnh
để làm cho mật chảy ra. Nên đợi thuốc viên
nhỏ hiệu Carters để nuôi Gan. Các
bảo chế. \$ 1,25.

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM
để chữa

BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bán
SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL tác có
ba thần hiệu đã thí nghiệm
về Bệnh Giang-Mai, thuốc
SIGMARGYL này chữa ngay
ở máu và ở các nơi bệnh
chứng tổn-thương, cả các thời-
kỳ của bệnh Giang-Mai. Không
quan-ngại gì, không tổn-hại
gì đến tí vị, thuốc này là một
thứ thuốc tác hay, có các tay
thầy thuốc chuyên-môn chứng-
thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOThÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các
hàng bào-chế tây ở thuốc-địa.

CHUYÊN TRỊ BỊNH TRẺ NHỎ

+ DOCTEUR Hồ-tá-Khanh +

Ancien Interne des Hôpitaux
Ancien chef de Clinique
à la Faculté de Médecine de Marseille

GIỜ KHÁM BỊNH : Từ 3 giờ đến 6 giờ chiều.

(Góc đường Colombert số 8 và Pellerin số 105)

TÉL. : 20.369

PHÒNG KHÁM BỊNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie
de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie
du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỊNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước dãi đường, Nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột và v.v.

GIỜ KHÁM BỊNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Thà mặc một cái Chemise danh tiếng hiệu
« **SPECIALISTE** » hơn là mặc trăm ngàn
Chemise hiệu khác.

CAO-TRI-LY

ancien coupeur

chez Mon Chemisier

Directeur de la maison

« **LE SPECIALISTE** »

N° 105, Bd Albert 1er Dakao - Saigon

TAM KỶ DƯỢC PHÒNG

TỔNG CỤC TẠI SAIGON SỐ 32 ĐƯỜNG CATINAT

BẢO CHẾ VÀ PHÁT HÀNH

THUỐC NGUYỄN-AN-CU

Mười lăm phương thuốc thần nguyệt không dẫu, mình gây vọc
danh tiếng nhất trong nước :

Kham ly bổ thận tinh số 34

Bổ khí huyết cho mấy người sức yếu kém
Làm việc thấy mệt nhọc nhiều và hay đau
như : ăn lâu tiêu, buồn, đau lưng, tê mỏi,
nhức tay chân. Bệnh nhiều thì mộng-tĩnh, di
tĩnh, huyết-tĩnh, tiểu-tĩnh. Các ông lão, bà
lão dùng thuốc này để bổ khỏe và ngừa bệnh.
Một hộp uống 6 ngày giá 1p.00

Thuốc trừ ho lao số 35

Nam phụ lão ấu ai bệnh ho lao,
ho thổ huyết hoặc lao ruột, lao
gan hệ gặp thuốc số 35 này thì
cũng như gặp thuốc tiên. Bệnh
lao mà không gặp thuốc số 35 thì
không có thứ nào trị lành được.
Nếu bệnh nặng phải uống cấp với
thuốc số 31.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.20

Thiên kim bảo thai số 28

Thuốc này uống dưỡng thai
giúp cho người mẹ tránh khỏi các
bệnh, được khỏe khoắn nhẹ nhàn
vui vẻ, đến lúc đẻ được mau lẹ và
bình an.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.

Điều kinh bổ huyết số 26

Chuyên trị đàn bà con gái kinh

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.

Bạch đới hoàn số 27

Hoàn thuốc này chuyên trị bệnh tử-cung
bạch-đới có nhiều quí, uống thuốc không
đi đàng hoàn thuốc này để trong cửa
mình thì dứt được bệnh bạch-đới. Hiệu
nghiệm lạ kỳ.

Một hộp 2 hoàn giá 0p.60

Thần thông chương tử số 29

Đàn bà ít con, hoặc nhỏ lớn
chưa sanh để lần nào, uống thuốc
này thì trong hai tháng sẽ thấy
lành nghiệm được như ý muốn.
Đã có người có chồng năm bảy
năm mà không có con uống chưa
hết 3 hộp thuốc này thì đã thấy
có thai.

Một hộp uống 5 ngày giá 1p.

Bình lân hoàn số 15

Chuyên trị con nít từ 1 tới 16 tuổi, hay
đau, trong mình nóng nhiệt nhiều, lâu lớn.
ban đêm ngủ đổ mồ hôi đầu, ó m, gây, ỉ ăn,
chơi. Hoặc trong mình có ban trái, máu
xấu ăn uống không tiêu, bụng lớn. Thuốc
này uống trong một tháng thì thấy mập mạnh
đi thật tốt nên tươi tốt nở nang.

Một hộp uống 6 ngày giá 0p.60

Tứ quý hoàn số 36

Thuốc này trị các chứng ho
thường như ho gió, ho ban, đau
ngực, tức ngực. Bệnh nặng cách
mấy uống cũng được.

Một hộp uống 3 ngày giá 0p.50

Sâm nhung bảo tộ

(Thuốc nhà giã số 32)

Thuốc này dùng toàn sâm, máu xấu ra tốt. Thuốc chế bằng
nhung, quế thứ thiệt tốt mà chế sâm tốt và hiệp với các thứ rẻ
ra để bổ dưỡng thân thể. Sức bổ thuốc trên núi thật hay, cách bảo
cửa sâm, nhưng là quý vô giá chế công phu phải trọn mười ngày
nhưng phải là thiệt sâm thiệt đem mới thành hoàn thuốc, linh
nhưng thì mới có giá trị. Đàn ông nghiệm phi thường.

Đàn bà đều dùng được.

Một hộp uống 2 ngày giá 1p.20

Mở kỷ hoàn

(Thuốc hồi số 31)

Chuyên trị các chứng bệnh lậu, bệnh lao. Bệnh nhức đầu tuy không phải là bệnh
bệnh rết rùng, bệnh chột nước, bệnh bao tử, nặng nhưng rất khó trị. Phần nhiều đàn bà
thương hàn, bệnh thũng, bệnh suyễn, v.v., thường mang bệnh này. Có bệnh nhức đầu
vấn. Kỳ quái.

Một hộp uống 6 ngày giá 0p.50

Tế sanh hoàn số 40

Trị tuyệt chứng bệnh hôn uất.
Thuốc này dùng những vị thuốc
bổ dưỡng tạng phủ. Hệ ngũ tạng
được điều hòa khỏe mạnh thì
bệnh hôn uất dứt. Thuốc thơm
ngọt dễ uống. Uống rồi đêm ngủ
9 giờ thì tiêu được chớ không bộn
dạ xót xa. Kỳ quái.

Một hộp uống 5 ngày giá 0p.50

Thuốc rượu số 39

Thuốc ngâm rượu số 39 chuyên
trị các bệnh phong tê, bại xuy.
Thuốc này cũng bổ huyết và đổi
máu xấu ra tốt. Thuốc chế bằng
nhung, quế thứ thiệt tốt mà chế sâm tốt và hiệp với các thứ rẻ
ra để bổ dưỡng thân thể. Sức bổ thuốc trên núi thật hay, cách bảo
cửa sâm, nhưng là quý vô giá chế công phu phải trọn mười ngày
nhưng phải là thiệt sâm thiệt đem mới thành hoàn thuốc, linh
nhưng thì mới có giá trị. Đàn ông nghiệm phi thường.

Một hoàn thuốc và bột quế 1p.
(ngâm rượu uống 15 ngày)

Thuốc nước đầu số 25

Bệnh nhức đầu tuy không phải là bệnh
bệnh rết rùng, bệnh chột nước, bệnh bao tử, nặng nhưng rất khó trị. Phần nhiều đàn bà
thương hàn, bệnh thũng, bệnh suyễn, v.v., thường mang bệnh này. Có bệnh nhức đầu
vấn. Kỳ quái.

Một hộp uống 6 ngày giá 0p.50

nhức đầu bất kỳ bệnh lâu hay mau. Bệnh
nặng uống nhiều ngày. Kỳ quái
Mỗi hộp uống 5 ngày giá 0p.50

Thần tượng tán số 9

Thuốc này trị ba chứng hay thần hiệu.
Các bệnh : nóng lạnh, nhức đầu, cảm gió,
đau bụng, ỉn, bợn, ó, no, hơi, v.v., v.v.
Uống thuốc này vào chừng 5 phút đồng hồ
thì thấy hết bệnh liền. Muốn phần linh
nghiệm.

Một ve uống 2 lần giá 0p.20

Bảo an số 10

Con nít thì mập mạnh, chơi
giòn vui vẻ, dứa nào không được
vậy là có bệnh và bị mất sức lớn.
Thuốc này trị các bệnh cho trẻ em,
nhất là trị tuyệt gốc ban. Trẻ em
lúc nhỏ có bệnh mà không gặp
thuốc hay trị cho thiệt mạnh thì
trong mình nó còn bệnh hoài, lâu
ngày thành bệnh hậu làm cho nước
da vàng mết, lớn bụng, ăn uống
không tiêu, sắc mặt buồn bã, khi
ngủ thì dử mồ hôi đầu hay mê
hay mớ. Thuốc số 10 này là một
món linh đơn của trẻ em. Có bệnh
nhiều thì nên uống hết 2 hộp
thì lành mạnh.

Một hộp giá 0p.50

N.B. - Ở Saigon thì mua thuốc tại Tổng cục số 32 đường Catinat. Ở xa xin mua các nhà đại-lý. Đầu đầu cũng đồng một giá như định. Nơi nào chưa có
đại-lý thì gửi thư mua tại Tổng-cục, thuốc sẽ gửi cách « liên hỏa giao ngân », trong vài ba ngày thì có thuốc gửi tới. Thư từ, tiền bạc giao thiệp xin để cho
M. NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN Directeur Tam-Kỷ Dược-Phòng 32, Catinat Saigon.